THE HIGHRANGE SCHOOL 1996-97

Scanned by CamScanner

Individual Champions
SPORTS - 1996-'97

TEACHING STAFF - 1996-'97

Outgoing class XII students
with their teachers.

RECORD BREAKERS IN ATHLETICS.

Non-Teaching Staff
with the Principal.

Class-X students with their teachers.

Scanned by CamScanner

THE HIGH RANGE SCHOOL

MATTUPATTI, KERALA.

TATA TEA LIMITED

1996 - '97

FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY

Scanned by CamScanner

INSIDE

Editorial

Principal's address on the 12th Annual School Function

Message - **Mr. T. Damu**

Our Old Students Write -

a) Down the memory Lane - Sapna Ann Jacob

b) Step into the College - Ranjani K.

c) Life Away from HRS - Dheivya Thiagarajan

English Section

Our Scholars and Champions.

House Reports

Hindi Section

Malayalam Section

Tamil Section

ATTITUDES

Charles Swindoll

The longer I live, the more I realize the impact of attitude on life. Attitude, to me, is more important than facts. It is more important than the past, than education, than money, than circumstances, than failures, than successes, than what other people think or say or do. It is more important than appearance, giftedness or skill. It will make or break a company.... a church ... a home. The remarkable thing is we have a choice every day regarding the attitude we will embrace for that day. We cannot change the fact that people will act in a certain way. We cannot change the inevitable. The only thing we can do is play on the one string we have, and that is our attitude.... I am convinced that life is 10% what happens to me and 90% how I react to it. And so it is with you.... we are in charge of our

Attitudes.

Scanned by CamScanner

EDITORIAL

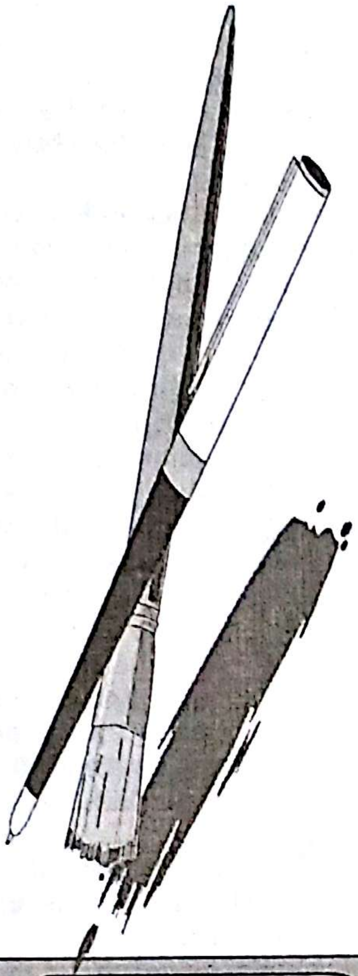

"Education is nothing but
"LEARNING TO LEARN" and "it is the
Key to social enrichment."

The speed at which our life runs today is definitely no longer the same as it was a decade ago. With just 3 years short for the next century, computers are here to stay and then we will be talking about rate and percentage of computer literates and illiterates in the country. With today's fast moving life and with so many distractions including the "idiot box" with multichannels & computer video-games, the students hardly find time to relax, read or more so to give vent to their creativity.

Even amidst hectic and time-bound academics, sports and cultural schedules, our 'twelthies' have created time to write on "what HRS means to me".

In this fifth issue of our School Magazine you'll find the expression of our students in a variety of articles, poems, write-ups, sketches, and paintings. Their feelings, emotions and thoughts have wandered from their pets at home to Bio-diversity, from a trip to Kochi to Pachmarhi to Singapore and from uses of water to Political Scenario in India.

A child "learns to read" when he enters the school and "reads to learn" at the time of leaving the school for pursuing higher education in the wide unknown outside world.

Remember "Reading without reflecting is

like eating without digesting."

So, HAPPY READING.......

Mrs. Janaki Thiagarajan

Editorial Board

Mrs. Janaki Thiagarajan

Mrs. Reita Paul

Mr. Itty C. Kurian

Mr. A. Sambathrajan

Art & Layout

Mr. K.K. Sasi Krishnan

12th ANNUAL SCHOOL DAY, 29th SEPTEMBER, 1996.

PRINCIPAL'S SPEECH

Mr. M.K. Damodaran, Advocate-General of Kerala, Mr. Damu, Chairman, High Range School Committee, Mrs. Damu, Mrs. Balakrishnan and Dr. Haridas, members of the School Committee, Mr. & Mrs. Ashok Bhardwaj, Mr. & Mrs. Venkatesh Naidoo, Ladies & gentlemen and students.

We are indeed honoured today to have amongst us Mr. Damodaran, a well-known figure in the judiciary world. His presence today, has given a lot of meaning to the very being of the school.

I would also like to welcome Mr. & Mrs. Damu, Mrs. Balakrishnan and Dr. Haridas, School Committee members, and Mr. & Mrs. Venketesh Naidoo from Tata Tetley and many other guests, all of whom have honoured us with their presence.

I am also very pleased to welcome you all for the 12th Annual Day Celebration and am particularly happy to see Old Students back amongst our midst. It only acts as a reinforcement to the love and affection we, at The High Range School, share, and this feeling, which is carried by the Old Students in their hearts years after having passed out from here.

They say that TODAY is the TOMORROW we worried about YESTERDAY.

The years seem to pass over so quickly and even I have started feeling like an old-timer here, seeing the Kindergarten students of when I joined 5 years ago now ready to leave Primary School and the middle school students already adolescents! One has to reflect carefully on all that has been done in the school and what direction it is taking and also whether it is adequate. A new generation is ready to take over the country and schools like ours must ensure that this generation is fit and ready to take over.

The High Range School takes great pride in the social and egalitarian mingling on the campus which is the strongest need of the hour in this nation if we are to remain intact as a nation. The true value of a school like ours will only be realised in the years to come for we are ahead of our times.

The School has continued to do well academically. In the CBSE XIIth Exam held in March 1996, all of our 13 students have passed in First Division, out of which 5 have secured Distinctions.

In Xth Std. 22 students appeared for the exam, the school registered 9 Distinctions, 10 First Classes and 2 second classes. One student secured a compartment (subsequently cleared now).

T. Prasath, a worker's child got a Distinction and topped the CBSE XIIth Exam from the School with 85%. He has been granted a full High Range School Scholarship for University Education.

T. Selvathai of Class X, another worker's child, got a Distinction in the CBSE Xth Exam. She has been granted a full High Range School Scholarship for '96-'97.

In addition the Managing Director has given a Cash Award of Rs. 3500/- each to these two students in recognition of their achievement.

Two students have featured in the Merit List of 25 Private CBSE Schools of Cochin and Kottayam under the umbrella of EAPSC-SAHODAYA:

(1) T. Prasath, Class XII, for getting the highest marks in Computer Science (98%) amongst all

Scanned by CamScanner

the 25 Schools.
(2) Abhishek Bhardwaj, Class X, for getting the highest marks in English (95%) along with 30 other students amongst all the 25 Schools.
Abhishek Bhardwaj's name also figures in the list of students who have secured an Al grade in all the subjects in the Class X CBSE exam.
EAPSC-SAHODAYA honoured these boys in July in a function at Ernakulam.
I am happy to inform you that almost all our Old Students are pursuing different courses successfully in different Colleges and Universities around the country, and 1997 should see the First set of Graduates!
We now have a very modern Computer Lab with 14 computers, matching the most modern requirements. All students from the age of 8 are now getting to be computer literate, thus ensuring that our physical isolation does not put us behind the world in any way. We are grateful to Tata Tea for responding to our needs very promptly by providing 7 new computers.
We continue to participate in National Level General Knowledge and other competitions as also organising 4 G.K. Tests for all classes in the School itself.
20 students won Merit Awards for the PCM Scholarship exam 1996 conducted from Cochin.
18 students got Merit Certificates in the ACIF G.K. Test conducted from Jaipur.
Anna Jacob (Std. X) got the 3rd prize in the State level Essay Contest in Tourism. She won a cash prize of Rs. 1000/- and numerous books on Tourism for her effort from the Govt. of Kerala.
Many students participated successfully in a Quiz Competition organised by the Kurinji Social Circle, State Bank of Travancore, Munnar.
The School has been inter-acting fairly actively with other schools at various levels but clearly there is a need for greater exposure. That's one reason why the Annual Day has been brought forward so that we have more opportunities in October and November for Inter-School events.
We have even started an exchange programme and will be sending about 20 students to Madras in December on a reciprocal basis with The Hindu Senior Secondary School.
Our Scouts & Guides have continued to do well by winning the Belliappa Rolling Trophy at the 27th District Rally. Many won individual prizes too.
Jiju M. Paul (Std. XI) won the Best Trooper's Badge at the Trocomlore Troop Company leaders Camporette at Trichur in December 1995.
In a significant change in The School Administrative structure, Mr. K. Srinivasan, Dean of Studies was promoted into the Executive cadre. This has helped to strengthen the academic monitoring. Also, a surer sign of stability in the school has been that none of the regular teachers have left in the last one year. On the other hand Ms. Punitha and Mr. Denzil Netto have joined us as regular teachers for Computer Science.
The teachers have been excelling in different fields too. Ms. Asha Chandran has been appointed as a resource person for the CBSE-ELT Curriculum Project in conjunction with CIEFL Hyderabad. She is now trained to conduct English Language Workshops which is very creditable.
Mrs. Meena Swamy and Mr. M.V. Narayanan represented the school in a Teachers' Debate Competition on Teachers Day at Alwaye, and Mrs. Meenaswamy was adjudged the best debator. They also won the Rolling Trophy and did the school proud.
Many other teachers have been participating in different academic workshops.
The Principal continues to keep the school and Company flag flying by doing well in Cricket and Tennis at the UPASI Sports Meet.
Mr. Ullas, Music Teacher, distinguished himself with a violin recital in the district and also accompanying eminent singer Jesudas at a concert in Trichur and Bangalore.
A very healthy feature in the school is the constructive and active participation of the parents in the well-being of the school. The PTA has met regularly and in an unique function to celebrate the 50th Independence Day the Parents put up a very interesting variety Entertainment Programme.
The School continues to attract eminent visitors.

November 1995 onwards
Baron & Baroness Charles De Cooman D'-Herlickhove from Switzerland.
On 5th December, Ms. Joyce Le Barbera, Tata Tea Inc., USA . On 11th December, Mr. Fergus Thomas & Ms. Marina King from School of Oriental And African Studies, University of London.
On 28th December, Mr. & Mrs. Darbari Seth.
On 6th January 1996, Mr. & Mrs. F.C. Baria (Mrs. Baria is Secretary to the Chairman, Tata Tea Lim-

Scanned by CamScanner

ited).

On 25th January, Mr. & Mrs. Muthanna, Cons Coffee Limited.

Mr. N.A. Soonawala (Deputy Chairman, Tata Tea), Mr. & Mrs. Setna (Director, Tata Sons Ltd.) and Mr. Sabawala (Director, Tata Sons Ltd.) as Chief Guests for the 11th Anual Sports Day & Annual Exhibition on 28th January, 1996.

On 9th May, Mr. R.K. Krishnakumar, Mr. T. Damu, Mr. M.H. Ashraff, Mr. Saleem Sheriff, Mr. P.G. Prakash Shanker & Mr. P.D. Suresh Kumar.

On 16th May, Ms. Veronica Philips from England.

On 18th May, Mr. Timothy P. Hauser, Consul General, American Consulate, Madras & Mrs. Hauser.

On 29th [illegible], Ms. Nancy Gooch, Canadian High Commission, New Delhi.

On 12th June, Mr. M.D. Varghese, Asst. Editor - Business, Malayala Manorama.

On 6th August, Mr. Nicholas Bridge, High Commissioner of New Zealand to India.

On 15th August, Mr. Cyril Dicks, Mr. & Mrs. Venkatesh Naidoo.

On 20th August, Mr. T. Damu, Chairman, High Range School Committee.

I would like to conclude with these very powerful thoughts expressed by our very eminent thinker and writer, Rabindranath Tagore. The School Captain had read this poem out last year and I feel we'll grasp its meaning better if I repeat it today:

WHERE the mind is without fear and the head is held high;
Where knowledge is free;
Where the world has not been broken up into fragments by narrow domestic walls;
Where words come out from the depth of truth;
Where tireless striving stretches its arms towards perfection;
Where the clear stream of reason has not lost its way into the dreary desert sand of dead habit;
Where the mind is led forward by thee into ever-widening thought and action-
Into that heaven of freedom, my Father, let my country awake."

Ladies & Gentlemen, I'll leave it to you to judge for yourself whether our children have minds which are without fear and whether they hold their heads high or not. Today's performance will tell that what is more important is to keep in mind that atleast 400 out of 447 students are participating on the stage or helping backstage. What educational value such programmes hold, what confidence it gives to them, and is our school policy of getting them all to participate good or not, is again something I'll leave for you to judge. All I can say is that our Teachers & Students have been very enthusiastic in putting up this show. They have fought through numerous infections, viral fevers, conjunctivities etc. during the rehearsals and we hope that rather than fever it will be their joy and enthusiasm that will pass on contagiously to you.

For they are performing, not for any rewards, but merely for the joy which lies in creativity and performing together. Their minds seem truly without fear. Thank you.

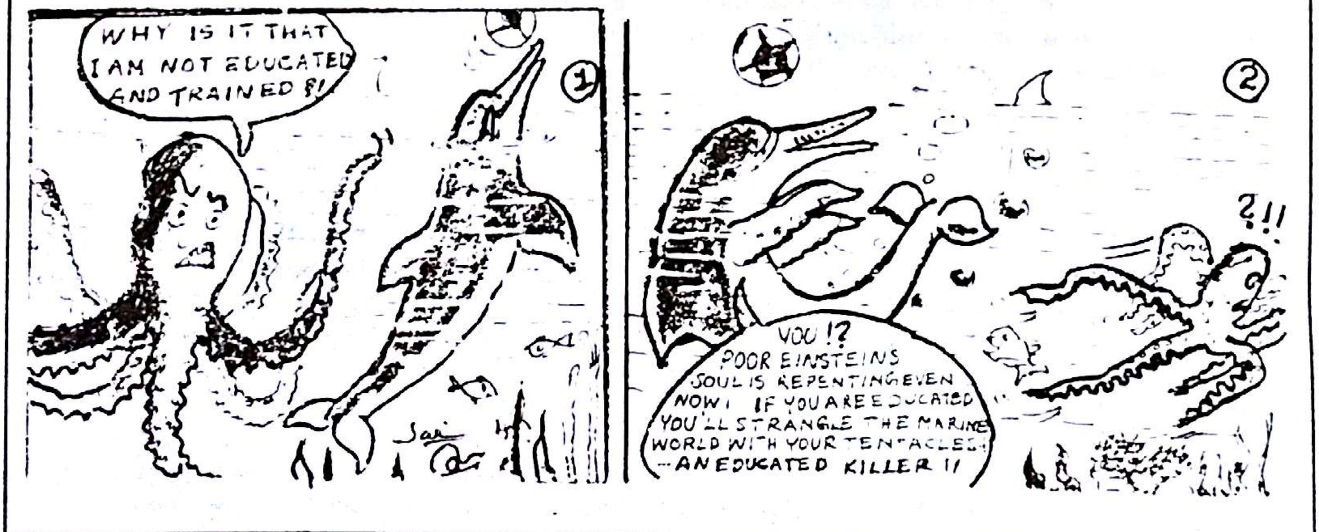

MESSAGE

TATA TEA LIMITED

Regional Office
Post Box No 9 Munnar P.O Kerala-685 612

When the Fifth Annual Magazine of the High Range School sees print, I am glad to note that the very objective and purpose of starting the school Magazine stands achieved and fulfilled. Over the years, the style and substance of the magazine have substantially improved. Congratulations to all concerned.
It is heartening to see the 'tree' that nestles four hundred and odd fledglings today is twelve years old. I wish the tree of wisdom that has nourished many a bird with its fruits of knowledge to take deeper and stronger roots in future and to tower high in the sky like a gnarled oak, to satisfy more and better the educational needs of the young children who flock to it.

MUNNAR
01-8-1997

T. DAMU
CHAIRMAN
HIGH RANGE SCHOOL COMMITTEE

Scanned by CamScanner

OUR OLD STUDENTS' WRITE

DOWN THE MEMORY LANE

Leaning onto the balcony on the first day of my college, a feeling of nostalgia slowly crept into my mind. I was back at the High Range School alone, strolling down the memory lane. The tea-bushes, the lush green lawns, the rocky paths in between, and in the distance I could see the school buses coming together with enthusiastic children, peeping out of the windows. I knew I was one among them.

In a minute I realised that suddenly I was in the Xth Std. and we were the second batch of senior students. My expedition then took me to the Sports Day. All of us in the Devimalai House knew that we had to do well. We were the winners in the girls' throw-ball and runners-up in the basketball matches played in very right Spirits a few days ago. But, that was not all, we had to be the best house! Then it was our 'founder's day' and the rehearsals were a great relief from the boring studies. Everything came to an end so soon and the public exams were only a few weeks from now. The teachers were all so extra-kind since we had to continue to keep up the results and the standard set up by our seniors, and after all, we were the out-going students. The so-called 'heat of exams' had already begun to affect everyone alike. All of us were busy with notes, extra-classes. farewell parties and so on. It went away fom my mind like a dream.

I knew I was in the XIth and it was a pleasant change from the tension of Xth to a rather easy-going XIth. All over again, memories opened in my mind. The community work at the Netticudi division, followed by the games in the afternoon on all Saturdays, all became clear and faded away. It was then our trip to Mangalore where we met with an accident. By God's grace no one was hurt badly. The trip was an eventful one. I never realised that it would be my last excursion with all my friends from the High Range School.

The event that will never fade away from my mind was our trip to Ernakulam to play the Inter-School basketball tournament at Bhavan's Vidya Mandir, Elamakkara (I completed my XIIth in the same school). It was our first major exposure. Our Headmaster and one teacher accompanied us as our coach and manager. We were in the semi-finals and we knew one win would take us to the finals. We won and we returned with the runners-up trophy, since we lost in the finals. But that didn't matter at all. We had kept our school flag flying high. It is a moment I still rejoice.

The morning prayer song could be heard and I was back in the college campus, leaning onto the balcony - I walked back to the class-room to sit amidst a crowd of strangers. Would I love this place as much as the one I had left? Only time could tell.

The days I spent in the High Range School, the friends I could make, the confidence I gained, are all fresh in my memory. I wish my school becomes one day the best school in India with greater excellence in all fields.

-Sapna Ann Jacob, 1993-'94

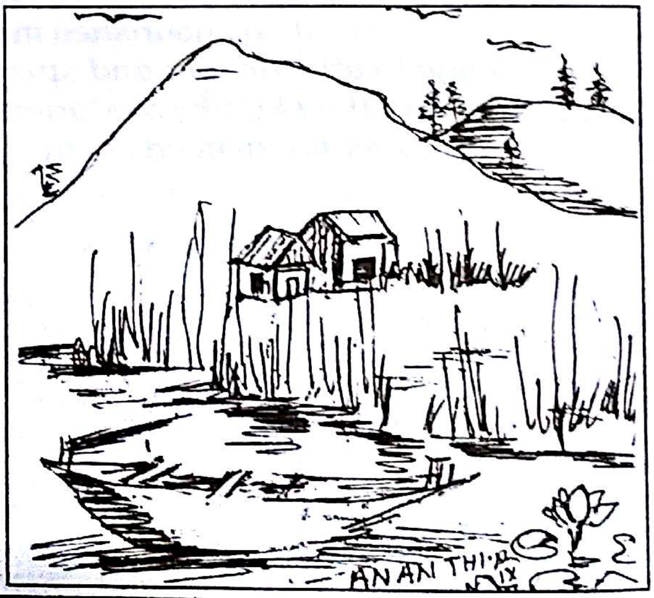

STEP INTO THE COLLEGE

From the land of lovely nature
Jumping in the land of Panini
I experienced a lot of changes
In this land of great artist.
At last on a rainy day
I stepped into the college
Where my future was embedded
With a lot of expectations.
With a mind full of fear
I entered into the assembly hall
To have face meeting with my tutors
Who laid my road from darkness to light.
Traditional welcome by my seniors
And a warm magnificent speech by my Head
Introducing myself to the masters
I felt that day a mess of joy.
I peeped into the Maths Department
Could see my grandpa's image
The very great Professor of that college
Joyful drops came out from my eyes.
When I entered into the class
To have self-introduction with my warden
She was surprised to hear about me
As the grand-daughter of her Great Master.
All the teachers came to see
I felt a little shy
But that was a proud moment to cherish
In my life to have such a welcome.

-Ranjani K.
Class X 1995-'96.

LIFE AWAY FROM HRS

When I was in Class VII, our school sent the first batch of Class X students. After their board exams a few of them left school. That was when I actually started thinking about how it would be to leave HRS. I first couldn't imagine going to a school other than HRS. Somehow the thought escaped my imagination.

However, as days passed and my Xth board exams drew nearer, leaving HRS didn't seem so far away anymore. The last two or three months flew by. Before I realised it, my exams were over, the results were out and I had joined Fergusson College in Pune.

My first day in college is forever etched in my memory. A big classroom with about 150 students, everyone seemed to know everyone else. I was lost. My emotions kept fluctuating between excitement and fear. How would I ever get to know so many people? Somehow I got through the first day.

The next day I felt a little less out of place. At least there were one or two students I knew.

However as days passed, I settled into a routine and began to feel quite comfortable in my new surroundings. Still, I really missed the personal care and attention bestowed on us by the teachers of HRS, and also the warm atmosphere which used to prevail in class. As a matter of fact I even missed our individual chairs and desks. Teachers hardly knew the names of students and students are known only by their Roll numbers. Each one in class bothers only about himself and no one has time for anyone else.

Still, all this does have its advantages. I have learnt to fend for myself and be a lot more independent. The thought that no one in college cares how your are, makes you work a lot harder and be more sincere to yourself. I also learnt to make decisions for myself with neither my parents nor my teachers to help me out.

Actually the difference begins early in the morning. Unlike in Munnar where we awake to sounds of the cuckoos, and 'whistling school boys', people there awake to the sound of automobile horns.

Though initially I enjoyed not having any homework or tests and teachers not asking questions in class, at the end of the term I

did regret not having class tests as I realised I had forgotten everything taught at the beginning of the term. Still one thing struck me! No one else in class seemed bothered as they had all been studying right from the beginning. Having had regular tests in HRS I had gotten into the habit of studying only for tests and hence hadn't prepared anything. Another thing I realised was that there students spoke in terms of getting 100/100 or 95/100 while we at HRS used to be extremely pleased with 85/100.

College Gathering was one time when we had a lot of fun. Unlike School Annual Day, parents are not invited and the gathering goes on for three or four days, when we have a variety of competitions and programmes ranging from traditional dances to rock shows for students only.

We also had Traditional Day in which all the students had come in their own traditional clothes. I was surprised to see the wide range of costumes - right from Manipuri in the north east to Gujarati in the west, from Kashmiri in the north to Keralite in the south. I had worn 'Pavadai - Thavani' and quite a few students from north-eastern states came up to me and asked me what I was wearing and which state I belonged to. Some of the boys of our class had hired a bullock cart and we went around the college in it, looking at different costumes. It truly was 'mini India', and it struck me as an aspect of "Unity in Diversity".

A variety of games were played in college. I was in the basket ball team. We had selection and out of 20 girls only 10 were selected. I was happy to be among the 10. Though my game was not up to the mark, as we had girls who played at national level, our coach really appreciated my technique. Thanks to Mr. Vijumon!

All in all I feel college life is pretty interesting though my loyalty to school is a lot deeper than loyalty to college.

I guess HRS is HRS!

- Dheivya Thiagarajan
Class X - 94-'95

ANT

Oh! see the tiny ant
Busily working under a plant.
His food he collects and stores,
Working hard and never gets bored.
He is found in the cakes,
Which the baker bakes.
He stays in our house,
But doesn't pay rent.
How clever is the ant
Working under a plant.

- Godfrey Wilson
Class VIII

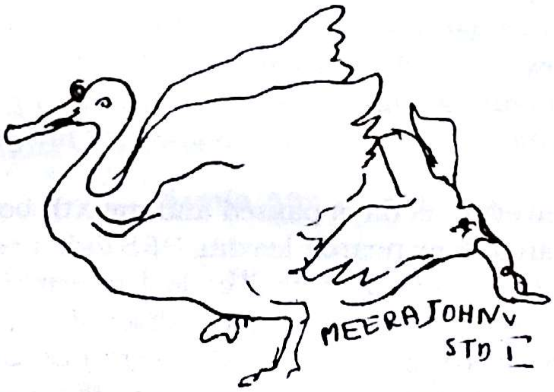

A SWAN

There was a man
Who had a swan
In colour it was white
Its eyes were very bright
To lift it was very light
As light as a kite
To its master it was beautiful
For it was very beautiful.

- Blessy Thampy, Class VII

A VISIT TO KOCHI NAVAL BASE

During the winter holidays, I went to the Naval Base at Kochi with my parents. I was very excited. We stayed with some friends. We were taken on a cruise in a boat. It was very nice to feel the wind on my face. Then I went for a ride on the water scooter. I had to wear a life vest. It was really nice and I enjoyed the water spraying on my face as we went quite fast.

The next day, we were taken to see a war ship 'INS Ran Vijay'. It was a very big ship with lots of weapons. It even had a big helicopter inside. It was very interesting. I enjoyed my visit.

- Chetan Appaiah, Class: II

A TRIP TO MADRAS

On Christmas holidays we went to Madras. We stayed at my uncle's house for three days at Tambaram. At first we went to Thrisulam aerodrome. There we saw many aeroplanes standing. I saw the landing and take off of the aeroplanes.

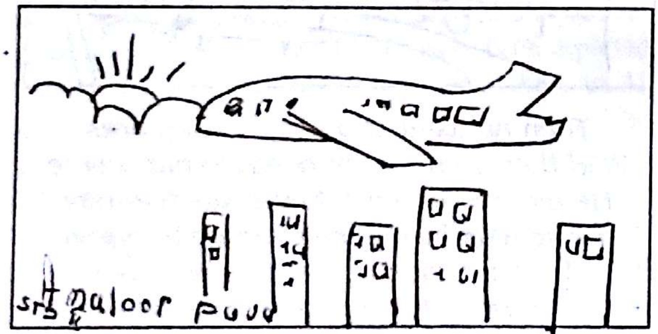

The next day we went to Kishkintha. There we went in the Circular boat. It went round and round in the water. It went into the caves. We were thrilled. We went in the duck train. It was enjoyable. We went to the children's park. There we played a lot. On the third day we went to Vandallur zoo in a train. There we saw many monkeys, parrots, a big chimpanzee, white peacock and a lion roaring. In the evening we went to my grandfather's house. There we spent Christmas happily.

- L. Amalor Pavamary, Std. II

AMBITION

I was filled with aspiration
So I had to write many an examination
But I had no other option
So I had to follow many a condition
To God I made many oblation
And thus fulfilled my parent's obligation
They taught portions which
Went on in addition
So I forgot substraction
Even though I got appreciation.
But I had to face many opposition
So I should have done a good revision
Which encouraged my sensation
It also deepened my action
But I hated imitation
So my mind never had fluctuation
Oh! friends of my nation
What should be my ambition?

- R. Praveen, Std. X

A JOURNEY TO MATTUPATTI

Mattupatti tea garden is situated near Munnar about 10 kms away. There is a milk dairy farm, called Indo-Swiss Project. It is a tourist attraction place of the High Ranges. There is also a power-house and a dam of two mega watt now under development. The most important scene is, there are two factories. One is Packeting Centre and the other is CTC-Computerised tea manufacturing factory. Research and Development laboratories are also here. Another most important benefit is, there is the High Range School which is helpful to us and to our next generation.

- Riccu Varghese, Class II

Scanned by CamScanner

A VISIT TO BANGALORE

During my holidays I went to Bangalore with my father. I was so lucky to go. We went during the first week of my holidays. We saw lot of wonderful things. In Bangalore and other places in Karnataka people speak the Kannada language. Our malayalam 'pa' sounds like 'ha' in Kannada. On the way we saw 8 elephants in Chinnar. There were 2 baby elephants also. They were so cute. The baby elephants' trunks seemed bigger than their bodies. They were taking mud bath and then a water bath. Then we saw 3 donkeys braying may be because their master had given them too heavy a load to carry. We saw horse carts and I enjoyed going in it. I saw a very big 'Goods train'. I counted till 15 carriages and after that the train was going so fast that I could not count any more. Then we saw 'Tane India's cement factory'. While going to Erode, we saw a Thermal Plant in Mettur. The Thermal plant produces electricity using coal. Then we saw the factory which makes 'Mysore lamps' in Bangalore. We also saw Tata's godown where garden fresh packets from Munnar is stored before sales. Then while coming back some 30 kms away from Coimbatore at 'Kethanoor' we saw many windmills which produces electricity. We were back within a week. I really enjoyed my trip.

- Anjali T.R.
Class: V

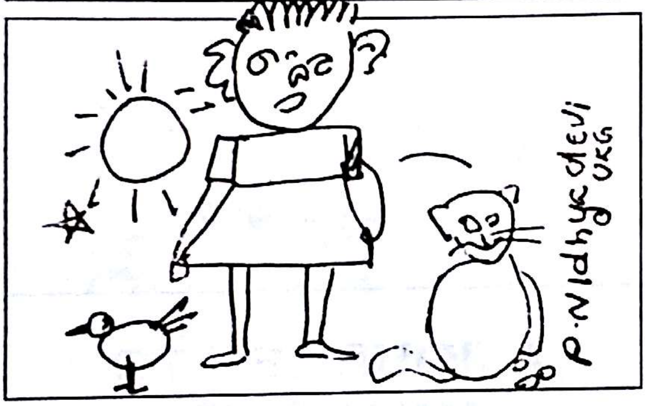

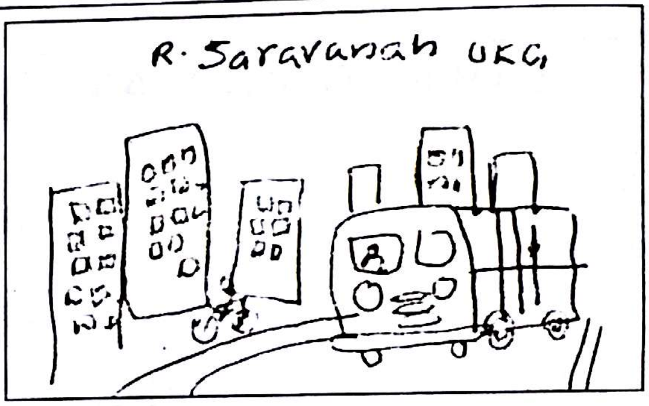

A CAT AND HIS MEAL OF OAT

Once upon a time there was a cat
Who wanted to write
a letter to - his mother cat
He quoted many famous
quotable - quotes
But felt hungrier as he wrote
He thought of having oat meal
But oat meal looked like a rot meal
So he wrote a note as to buy oats
And kept it in his newly stitched coat
He travelled in a boat
With his hands in the coat
First of all he posted the letter
Which was now much more better
Then he went to a shop to buy oats
And then went to the booth to put a vote
He wanted to reach home much earlier
As he was feeling much more hungrier
Then he went and sat on the boat
Putting his hands in his coat
Dreaming about the meal of oat.

Tessy Thampy , Class X

Thank God
At a recent gathering in Bombay the Minister of Food who was the Chief Guest started to speak. Out came flying tomatoes and eggs. Ducking the minister said "Thank God I am not the Minister for Iron and Steel".

Anoop

Scanned by CamScanner

A SEMINAR ON - THE BIODIVERSITY OF MUNNAR

In connection with the centenary celebrations of Kannan Devan Tea, Tata Tea sponsored a National seminar on Bio-diversity of the High Ranges on 2nd October 1996 at The High Range School, Madupatty. Eminent environmentalists, scientists and government officials in the field of conservation and environment preservation attended the function. The Kannan Devan Nature Club members from 17 colleges all over Kerala had an enlightening experience. Even 12 of our Nature Club members participated in the seminar.

The function was inaugurated by the Chief Justice of Kerala, Mr. U.P. Singh. In his inaugural address he called for a cooperation culture where a happy coexistence of minerals, plants, animals and humans is promoted. Noted ornithologist and founder member of World Wild life Fund - India Mr. Zafar Futehally presided over the function. Former Environment secretary Mr. M.K. Ranjit Singh and Tata Tea chief Executive Director Mr. M.H. Ashraff also spoke on the occassion.

There were in all 17 paper presentations. Some of the papers had slide shows which made it more informative. Did you know that there were 30 species of higher plants belonging to 60 families in High Ranges? There are 92 species of orchids in our midst. Very few attempts have been made to document fauna of this region. About 100 species of birds have been reported from Eravikulam National Park. Roughly there are 31 species of reptiles and 11 species of amphibians. The most endangered species of the fauna in the High Ranges is the Nilgiri Tahr.

During the concluding session lots of resolutions were passed. The seminar wanted the merger of Kodaikanal and Anaimudi reserve forests into Eravikulam National Park, basically to protect the Nilgiri Tahr. The seminar resolved, to request the state government not to reopen the Kodai- Munnar road, to request the forest department to do the needful to maintain the Shola grass lands and to work towards keeping the High Range a plastic bag-free area.

The seminar was a real eye opener for all of us. The forests of High Range have been subjected to lot of human interference. As a result it is steadily diminishing and deteriorating. We as members of the Nature Club should try and conserve the bio-diversity heritage of this region. Otherwise Munnar will go the way of Ooty and Kodaikanal and become a concrete jungle. Like all other endangered species nature's bounty will be endangered by human interference if some drastic steps are not taken to preserve it in our land - Munnar.

- Deepthi Johnny, Std. XI

BIRDS

Birds sing everyday
At sun rise they fly away
They build their nests in trees
Some on the ground and some on
leaves
Some are coloured and some are white
I love birds
They are my friends.

- Anna Babu, Class III

Scanned by CamScanner

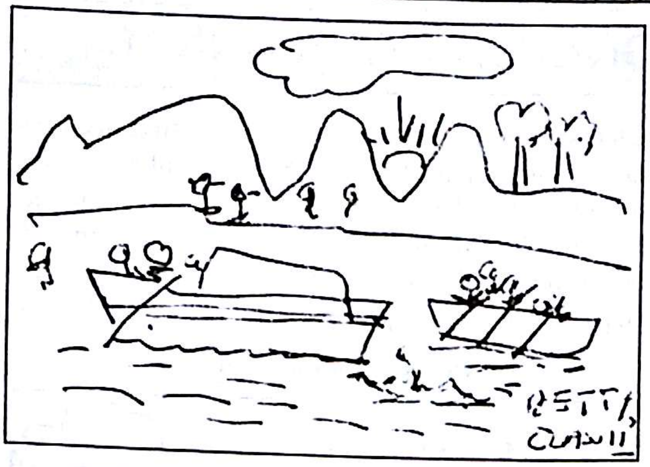

BOATING

During Christmas holidays I had an opportunity for a boating in Vembanad back-waters and around Cochin port.

We hired a boat. About 25 people including children were there. We started boating at 2:15 p.m. We went to the back-waters till Varapuzha. It was a beautiful sight covered with coconut trees. Important raw materials like sulphur are taken to the FACT through this back-waters only. While going we visited the famous church of Varapuzha built by Portuguese in 1650. It is a marvellous building.

Then we came back around Cochin port. It was really exciting to see big ships. We saw the biggest oil tanker in India. We took a lot of snaps. At 6:15 p.m. we saw the sun set and it was wonderful. Hundreds of seagulls were accompanying our boat. We came back at 6:30 p.m.

- Alister Joseph, Class VIII

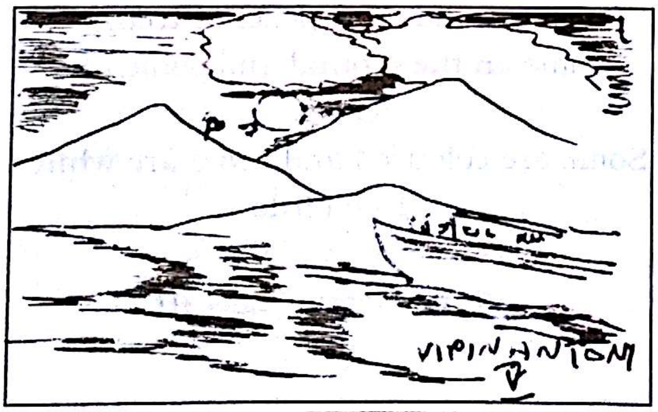

CBSE

O my dear CBSE
I always wanted you to be easy
I have been preparing for you
Since January
But now I have reached February
I started to prepare for CBSE
But I always wanted to watch BBC
The school ordered me to march
but what threatens me is March
When I opened my books for reading
There comes an invitation for a wedding
I am always ready for the CBSE
Which makes me very crazy.

Anand K, Class: X

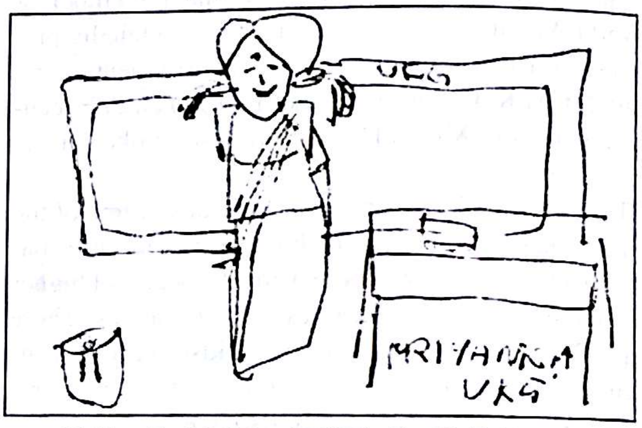

CLASS TEACHER

My class teacher
Is a good preacher
Who's a chemistry teacher
She's of good nature
who plans our future.
she looks sweeter
with her grey sweater
Her advices are bitter
She says no to litter
which makes our life better
She teaches about bond structure
And the bonding features
She shouts that we were immature
And give us a long lecture.

- H. Rakesh & R. Praveen, STD X

Scanned by CamScanner

CHACHA NEHRU IN MY DREAMS

First prize winning essay on the "Inter House Essay Competetion" held for students of classes V & VI on Children's Day -

A medium built man wearing a spotless white pyjama and Kurta, a white congress cap... the red rose on his Kurta's buttonhole stands out in contrast with the white dress he was wearing. He stands amidst children. His eyes are kind and full of love. He knows "home is where the heart is" - a place where you do not have to pretend, where you are loved for what you are, as you are. India is our ancestral home and we are one big family," he says. He tries to make us see that although we are different from each other in small ways, we are ONE in a big way. If we, the children, the future of our nation, begin to understand this, we'll soon begin to see the whole world as our home and all people as our extended family. I think this is what he means by his favourite phrase - `UNITY IN DIVERSITY'. As he clasped my hand, I could sense the warmth and affection in him. This is Chacha Nehru.

He enters my mind like the cooing of a gentle white pigeon, a symbol of peace. For he is the founder of the Panchasheel, which later put on the garb of non-aligned movement. He spends a lot of time with children, for which is why his birthday on November 14th is celebrated as Children's Day. He cherished those joyful moments he spent with the loveliest and most divine of all created things - children.

I recall of his active participation in the freedom movement, how he and Mahatma Gandhi with the help of other leaders eventually forced the mighty British empire to give up their hold on India.

I recalled - he is the Prime Minister of India and remained so until his death on May 27th 1964. He wanted Indians to remember their responsibilities. He wanted them to work for prosperity and peace. Freedom brings about a sense of responsibility too he says.

Chacha Nehru is crying. Blood instead of tears are rolling down those lovable cheeks. For he has come to know that there are children who have not even heard of Children's Day. They do not have time for play, for education, for family affection. They are child labourers and have to work upto 16 hours a day. He has also come to know about the misery of the girl child, how she is discriminated, ill treated and at times even killed.

As I kept a lovely red rose, Chachaji's favourite flower at Shantivan, my lips said a silent prayer: let the elders have the good sense to realize that children are a nation's future asset. Let them make the world a better place to live in for all children.

Chachaji, I thought, gave me a loving pat on my back. I woke up from my dreams - for it was Chacha Nehru in my dreams. I recited Chachaji's favourite lines:

"The woods are lovely, dark and deep
I have promises to keep
And miles to go before I sleep
And miles to go before I sleep".

- Aathira. P, Class: VI

'O' Dear Politicians

Politicians are the same everywhere They promise to build bridges Even where there are no rivers.

Phone talk:

"Is that 6545224 ?"
"No, this is 6545225"
"No matter, please call Mr. Sharma from next door"

. Anoop

Success is sweet but,
its scret is sweat.

- Sanil Mammen

Scanned by CamScanner

100% DISCIPLINE

If wealth is lost, nothing is lost; if health is lost, something is lost; if character is lost, everything is lost. Now what is discipline? Discipline is one which should be followed by everyone, everywhere and in any part of the world. But this is not to be so in the present world. Discipline shows each person's character. Discipline can read others character also. You must follow discipline cent percent in your life. Do you want to know why? It's like this - For each alphabet, write the corresponding number. Eg: A-1, B-2, C-3,...etc. For discipline: D-4, I-9, S-19, C-3, I-9, P-16, L-12, I-9, N-14, E-5. Add all the numbers. You'll be surprised to know that the answer is 100! So follow DISCIPLINE 100% throughout your life.

Compiled by -
Susan Scaria, Std. X

EARTH AND NATURE

Nature is always beautiful
With all the things which are wonderful.
The green plants and tall trees,
Where one finds the busy bees.
The big animals and lovely birds,
The little boys and girls like
butterflies.
We are all children of mother earth,
Who is responsible for our birth.
- Anjana Varma, Class: VI

GETTING SHOUTINGS FROM MY DAD

I got shoutings from my dad
For which I felt sad
And I grew mad
Thus noticed as an useless lad.
I thought it was for fun
But he was like a fired gun
And a glowing sun
He shouted at me as
I am theonly son.
My mind was like a working mill
By the by it was like a charging bull
Due to it I was going to break my skull
And in my mind anger was full.
So I went to see a doctor
Who had a pretty daughter
This was the only matter
Which made my mind softer.
- R. Praveen,Class: X

HITLER

Hitler, the great man of History
Seemed to me a man of mystery
He caused much chaos and confusion
But still remained a man of adoration
Off he went to conquer England
Some people chant 'God thank you
for this blessing'
While others declare 'He was a satan
and remain cursing
I think of his sins when I read
Ann Frank's diary
But still adore him for his bravery
Hitler not only remains in books and
pictures
But also in our thoughts and hearts
He might have been a blessing or a cursing
But his end was really misleading
Nithya, Class: X

HOME

Home is a place, where we live and play. And enjoy our years happy and joy. We read our books, for years and years. And fulfil the dreams of our parents.

- Siby Mathew, Class III

HOMEWORK

Teachers give a lot of home-work
On which I don't work.
How many hours? How many days?
Still I don't know the right ways.
Some say it is easy due to some reason
Which I can't understand through
all the season
My marks seems to slip away
So teachers tell me go away
Through all the years
I try doing maths in tears
I cry while doing language
Which is still a mystery
The marks are my level best
Which are far below the rest.

- Rakesh, Std. X

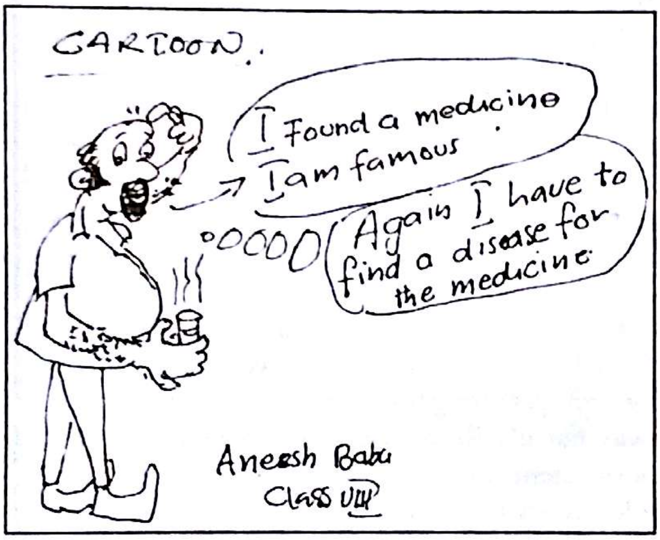

HOW A RUBBER SHEET IS FORMED?

I went to my native place during my Christmas holidays. One day when I woke up I saw two buckets full of milk. I wondered whether a cow would give two buckets of milk. But I was mistaken. 'It was latex', my grandfather said. Firstly it is mixed with formic acid and a little water and placed in a dish. Then it is kept there for some time to make it 'solid set.' Then it is pressed through the rolling machine and thus a rubber sheet is formed. Then it is dried to get perfect rubber sheet.

- Anna Babu, Std. III

I LOST MY DOG SING

When I was transferred to Nyamakad we got a puppy. We named him 'Sing'. He was naughty but he played with us. All my friends were scared of Sing because they used to beat him and he used to chase my friends. On 15th August he was found dead on the road, run over by a jeep. I am sad.

- Darshan Devaiah, Std. III

Laugh it off

A husband and wife were quarrelling. The wife got up in temper, stuffed a few clothes in her bag and was rushingout of the house when the husband yelled at her "where the hell do you think you are going"
Wife: I am going to hell.
Husband: In that case don't forget to say my 'namaskaar' to your parents and relatives.

The reason why a dog was many friends is that it wags its tail insted of its tongue.

- Sanil Mammen

INDIAN POLITICAL SCENARIO

Just sit in the P.M's seat for a day
All privilages will come your way
Free air-tickets and an air conditioned car
And a bungalow with your office not so far.
Bribery, bribery everywhere
Even for the dresses we wear
Do you think this is right?
If not, why can't we fight?
So that our future will be bright.
When you want a school admission,
'What is your caste?' will be the question
Your marks speak nothing, but,
Your money speaks everything.
Come! Let's join hands together
And save our country from danger
Let's fight for our rights
And do our duties
No matter - days or night.

- Ruban Vinodhkar, Class X

Scanned by CamScanner

INDIA - OUR NATION

India is our Nation
With over population
We had economic unification
Which was full of foreign domination
We learn western education
Which is just a foundation
We had foreign administration
Which was full of exploitation
We had different organisation
Which led to the subjugation
We had no co-operation
Which led to the separation
We had many revolution
Which gave rise to the league of Nation
We had a good expansion
Which led to the confusion
We had many demonstration
One such was the discrimination
This is our history
Which is a long mystery.

- Ranjith Siva, Std. X

I MADE A HASTY RETREAT, SADDER BUT WISER - *Short Story*

It was a fine day. The pleasant day and the soothing breeze made me decide to go to the beach.

When I went there, the beach was not crowded. In fact the number of people was so less that I had no difficulty in occupying my favourite place. It was near a coconut grove. The swaying palms, the shimmering water, the translucent sand - all made me marvel at the beauty of God's creations. It also made me remember with nostalgia a lot of things about my childhood. The days when we used to play on the beach, the fights we had amongst ourselves, the sand castles we had made... how the funny waves had so ruthlessly washed them away!

The azure sea and the rhythmic lapping of the waves on the rock had a balm-like effect on my uneasy nerves. I just lay there enjoying the charm of the place. I must have gone into a slumber.

I saw that I was amidst a vast expanse of sand I was building a castle there. As I finished building the first floor, I went up to see the view. In my mind's canvas I imagined seeing lush greenery all around. That clinched the matter - yes, I must have a lovely garden for my castle. I started my work on that. The lawn was planned, saplings were planted and I watered them everyday. Soon it was green all around. Simultaneously the constructions also progressed.

I started living in my castle. I was really proud and possessive about it and the garden. As days passed the verdant landscape attracted birds, insects and bees. The butterflies fluttered across and my thoughts too moved like them. I saw the waving movements of the dragon flies and tried to compare them with my own frame of mind.

The flowers started blooming. I could see the varied hued smiles I thought they were smiling at me. I thought of them as my own creation and perhaps was too proud of them. The birds, the bees, the insects - they arrived in my garden to have nectar. I could not just bear that. How can they suck nectar from something that, I have guarded so possessively. Blinded by emotion I ran down the steps rushed to one red rose which had fascinated me very much. I saw a butterfly on the flower. The approaching steps perhaps gave it an alarm. It started flying away but it's flimsy wings got entangled in the thorny stems of the enchanting rose. They made holes on its lovely wings. My hands stretched to pluck the flower, but ho! they poked my fingers too, perhaps to show their resentment at being plucked. I realised that, its not for plucking but for enjoying its beauty from a distance. It has its own right and entity to live in this endowed world. I made a hasty retreat, wiser but sadder.

Hoy...Hoi... Hoy... hoi....

The choras chant of the fishermen bringing their rafts woke me up. I found that the sun had set. The twilight was almost giving way to night, giving things an eternal charm. I could see only the silhouette. This is the end of today but another dawn of hope awaits me.

- Mr. K.K. Sasi Krishnan

Scanned by CamScanner

INDIAN TOUR TO SOUTH AFRICA

Unprepared Indians went to South Africa
To play the Test, eating a tapioca
Defeated by the Africans to shame
Lost the great rolling fame.

Frightened of the pace bowler
Not loosing the memories for ever
Many scored duck
Since they were out of luck.

Sachin Tendulkar, the young captain
Wants the fall of wickets till ten
He needs lots of time to think
Before his captainship sink.

Many say that it was the organiser's fault
As their decision was unpleasant as salt
But what else can we do other than hitting a tin
And encourage an Indian team to win.

- Paul C. Mohan, Std. X

INDIAN INDEPENDENCE

Women are always calm,
Therefore man made their life alarm
Man began to exploit women,
And the leaders began to explore women.
Women asked for complete education
So their life became a dedication
Women were always polite,
Therefore their life became very elite.
Technology has grown - time is changing
Women should always get ranks
So that they can work in big banks
They should know to fight for their rights
Which is the only way to attain their heights.
There was the practice of child-marriage
Which everyone opposed
during their marriage
There was the existence of the castesystem
Which everyone disliked as the last system.
At last our leaders have gained Independence,
It is the duty of all Indians
To safeguard this Indian Independence.

- J. Arul Christy, Std. X

MY DOG JIMMY

I have a dog. It is very fat. Its name is Jimmy. It plays with me. Everyday I give it some food. It is very friendly with me. It guards my house. Because of my Jimmy, two times elephants did not enter my house. As my house is situated near a jungle, very often elephants come near my house,

- Rebi Samraj, Std. III

MY PET RABBIT

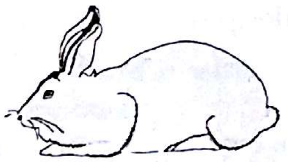

I have two pet rabbits in my house. Both are white in colour. I like them very much. They have nice white smooth hair, They have red eyes. They eat a lot of carrots and cabbages. We have to catch them through the ears. They are very naughty. They jump on each other. We have made a small house for them.

R. Shravani, Class II

How is the car that you brought?
Well, the only part of it that doesn't make a noise is the horn!

-Sanil Mammen

MY FAVOURITE GAME

My favourite game is Cricket. Cricket was first played in England. Cricket bats are made with special wood. Cricket balls are made with leather. My favourite players are Tendulkar and Kumble. Five players are from my state which is Karnataka. I like the Indian cricket team very much. I hope when I grow up I would be another Tendulkar.

- Varun Sudhindra, Class: III

Scanned by CamScanner

MY HOLIDAYS

During my holidays I went to various places. It was very interesting. First I went to Tellicherry. From there I went to Parassinikkadavu Snake Park. I went in the jeep with my parents, sister, grandmother, uncle, aunty and their children. There I saw many animals and snakes. I touched two snakes. They had no poison. They were lying very quietly. How nice to see the monkeys jumping in the cage. I saw chimpanzees, lots of pythons, white crows, peacocks, swans etc. How pleasant it was to visit the snake park. I liked it very much.

- Sharath, Class-II

MY VISIT TO KOCHI

In Kochi I saw my father playing cricket. I went in a yacht boating. The yacht had a bedroom, sitting room, kitchen and a small stage. The next day I saw a big ship called "Ran Vijay". The ship was made in USSR. It was a war ship. Inside I saw a helicopter, computer, radars, missile. The radar catches enemy ships, enemy aeroplanes, enemy submarines.

- B.S. Darshan Devaiah, Class III

MY SCHOOL

I like my school because my friends are there. The teachers are very kind to us. In my school there are two play-grounds, one park, six new computers etc. School is the place where we get knowledge, friends, education etc. Therefore, I like the school so much. My school's name is The High Range School.

- D. Davidson, Class: III

MY ENVIRONMENT

There is a river flowing near our house. To go to the town we must go in the boat. Lots of coconut trees grow on the banks of the river. Lots of cranes come to the paddy field. The environment is very clean because there are lots of trees. The soil is sandy, so it is easy to grow plants. We get drinking water from the well. We have a lot of arecanut trees around our house,

- Vishak Baby, Std. II

MY BROTHER

I love my cute little brother
I bought him shoes made of leather
He is very sweet
He loves birds that tweet
He is as good as gold
And very very bold
He loves to skate
But that is what I hate
He likes pups
And red cups
I like his way of talking
When we go for walking
Well, it's time for his sleep
But I don't dare to peep.

- Jayesh J. Unnithan,Std. VI

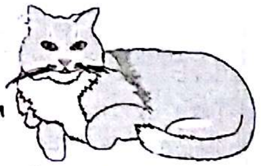

MY CAT

I have a big black cat,
He is very proud and fat.
His hobby is to always eat,
No other dish but only meat.
We brothers had one big wish,
To make him eat at least a fish.
Our efforts were all in vain,
His scratches gave us only pain.
When he is free, he climbs on a tree,
He is very lazy, which makes me crazy.
This cat is very naughty,
So we all call him Mr. Fatty.

- Shaldrin, Std. III

Scanned by CamScanner

MATHS-OUR SUBJECT

Maths is our subject
Which is full of concept.
We were very perfect
In finding out the product.
We were good in construction
We studied quadractic equation
Which was full of factorization
We had linear equation
Which was full of confusion
So start preparation for the
Board Examination
This is my conclusion.

- Priju Jacob, Class X

MY TRIP TO THE BACK-WATERS IN KERALA

I spent most of my holidays in Kochi. On New Year's day my cousins and I drove down to a beautiful place called Allepey. We went in a lovely boat to the back-waters. I saw a lot of ferry boats and a log of rowing boats. On some rowing boats I saw bunches of grass being carried from one place to the other. I saw a lot of things being sold on some rowing boats. After a little while my father and some other people went for a swim in the cool waters. I saw lots of birds named Egrets. I also saw lots of water plants named water hyacyinth. We all had a lovely lunch on the boat. Just before the sun set we went to the sea-shore and had a nice swim. Then we all went back home. We were very tired but we were very happy to have had a wonderful day on the back-waters of Kerala.

- Shamini Naidu, Std. III

MARRIED MAN'S SITUATION

For your kind information
I would like to mention
A married man's situation
Which is my obligation.
The lengthy conversation,
Between the mother and his wife
causes irritation
Which may lead to separation.
On the minds of the parents, it
causes depression.
The wife's nasty instigations
Leads to the husband's inspiration
Now he acts as wife's imitation
In his parent's mind, there is always
a bad impression.
This is a thorough revision
Which is my humble expression
Which will help in prevention
Which will stop the irritation
Of the married man's situation.

- R. Praveen & H. Rakesh Std. X

MY HOUSE AND ITS ENVIRONMENT

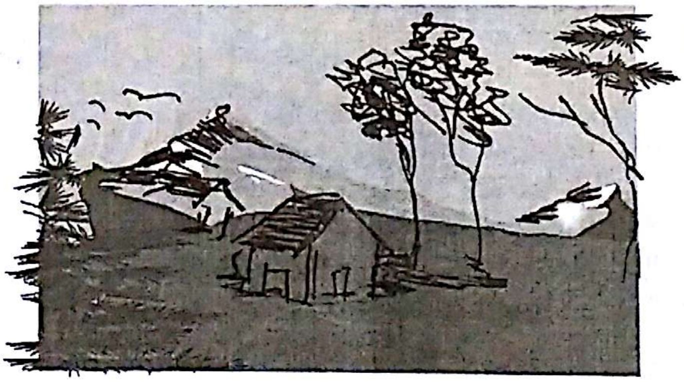

My house is situated in a peaceful location on the way to Nullatanni Estate. As it is away from Munnar town we are free from noise and air pollution. A river is flowing in front of our house. The water is polluted due to addition of untreated effluent from a tea factory. Because the water is polluted no fish lives in it. As our house is surrounded by trees we get fresh air always.

- Roohum Mahesh, Std. II

MY TRIP TO GOA

During X'mas vacation I went on a tour to Goa with my family. On the way we visited the Mangalore Port. We saw big ships and went inside one big ship named "Pratheeksha" which belongs to Singapore. At Goa we visited the famous St. Francis Church and also saw the dead body of St. Francis who died about 500 years back. In the evening we went to the seashore and we saw the sun set. In the return trip we visited the Bakel Fort at Kasarkode. It was a long trip and we enjoyed the nice trip.

- Roshin Alex,Std. II

MY TRIP TO SINGAPORE

In October I went with my father and mother to Singapore. We went by plane from Madras and eventhough the plane took off at 1.00 a.m. I was wide awake because I was so excited. We reached after 3-1/2 hours and it was already morning in Singapore.

The Changi Airport in Singapore is very beautiful and clean. From the Airport we went by taxi to the hotel. We were feeling very tired when we reached and my mother told me it was due to Jet - lag.

After resting for a while we went to look around the city. The city had lots of tall buildings, parks and gardens. When we went shopping I spent all my time in the toy shops and my parents bought me many toys of which my favourite toys are my baseball kit.

The next day my father took me to the zoo. The guide told us that it was the best zoo in the world. There were so many animals and I saw three polar bears also. I was not scared and took photographs with a python and three chimpanzees. I had a wonderful time.

The next day we went to Sentosa Island where I saw the underwater world and the Wax Museum. In the under world we went down into a tunnel which has glass on all sides and we saw all kinds of fish including sharks. Before returning we went by cable car. It went so high that I was scared, but I think my father was more scared than me.

I had so much fun that I did not feel the days pass. I felt sad to leave Singapore but I was happy that I was coming back to India and to school and to all my friends here.

- Tushar Thimmiah UKG (Dictated)

MY ASSUMPTION

One day I hope I will get a promotion
For that, my boss has to make a
recom mendation.
To please him, I have to increase the
production
Which results only in cost reduction.
I try to improve my comprehension
Where I make mistake, is in, pre-position
Now I have lost my reputation
By just missing my concentration.
To prevent me from separation
I wish to form an organisation.
I include myself in the association
And bring some proclamation,
But got no remuneration
All what I want is an integration
In the world, all of new generation
But finally I made a realisation
that all was a wrong assumption.

- K. Anand, Std. X

Scanned by CamScanner

MOTHER EARTH

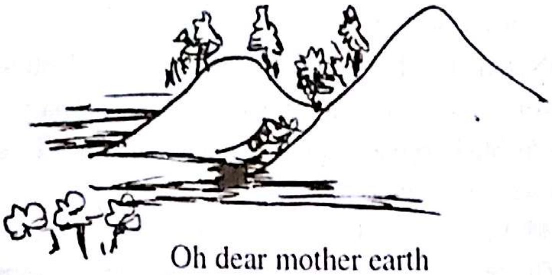

Oh dear mother earth
You really cared for us
Humans, beasts plants and
Birds and all living things!

For millions of years
Asking for nothing in return.
Plants and birds and beasts
Did not harm you
But to think of all the harm
That we humans did!

Poisoning you little by little
by what we call pollution.
We termed it revolution
While building factories all around
Fighting wars seemed natural
With no care for your well being!

I think all day through,
What as humans can we do?

Yes, there is plenty we can do
First lets stop all the wars
Leave the poor trees alone
And plant more on you!

Destroy all the weapons please, and
Be at peace with thy neighbours.

Plastic bags are fashion today,
How it pollutes no one cares
Let's learn to live without them
Pray at least from now on!

Cotton and jute are still there,
Use them as much as you can.

Let's all try to live,
Without polluting air and water
That's our only hope to
Keep the life for many more years!

And thereby return the love
That mother earth showers on us.

- Sharnel Pereira, Std. VIII

MY COOKING EXPERIENCE

One day I went for cooking
Tomatoes was for what I was looking
For God's sake
I didn't know what to make
I put a lot of spice
To make it taste so nice
I tried putting mango
Then it began to taste bitter Bingo!
Water and grated carrot
I didn't know if it was correct
Later I poured some oil
Which made the whole thing spoil
I got something
Out of nothing
I don't know how I managed
To eat the item which was damaged.

- H. Rakesh, Std. X

MY X'MAS CELEBRATION

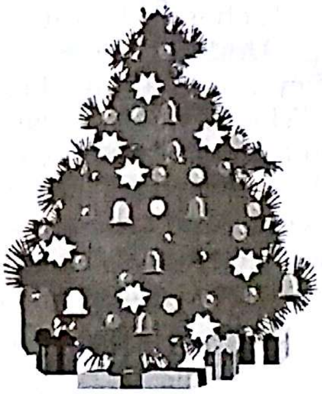

I went to my native place for Christmas. I celebrated Christmas by bursting crackers etc. On 25th December there was a carol service in our church. All my cousins planned to go. But my grandmother could not go because she is old and cannot travel. So all of them went and I sat with my grandma. She was very happy. She told me lots of stories and we sang Christmas songs. When my cousins come back they told me about carol and I told them about the stories and songs. So this year I enjoyed Christmas eventhough I didn't go for carol.

- Anuroop Kurian, Std. II

Scanned by CamScanner

MY AMBITION

I had an ambition
Which was to become a politician
When I decided to contest in the
election
I had support from the younger generation
When I saw the present situation
I was in total confusion
And I lost my whole aspiration
My father gave me inspiration
To take up nutrition
For this higher education
I had to satisfy certain condition
Due to difficulty in graduation
I decided to become a musician.

- Renjith Siva, Std. X

MY MOUSE AND MY CAT

This is my house but
There's one mouse
Who always runs
Just for fun.
I have a cat
Which is so fat
It chases the rat
Under the mat
They would always keep
When I would sleep
Do come and see my cat
Which is always under the mat
And come and see my mouse
Who is always in the house

- Neha Goel, Std. V

RAIN

Pouring and pouring now pours the rain
Pours here and there again and again
By now even the big schools
Have turned into big pools
Dogs and cats and goats and hens
Are sound asleep in their dens,
Even the birds hiding in the nests
Keep themselves away from rain
But in the cold water of the roads
Come happily croaking the frogs
and the toads
Factories and schools and shops are closed
Even hospitals are not to be faced
At last after so many days stops the rain.

- Godfrey Wilson, Std. VIII

SNIPPETS

The curious world of words

1. HONORIFICABILITUOINITATIBUS (27 litters) This word is found in the Chamber's Dictionary. It occurs in Shakespeare's play 'Love's Labour's Lost' and means 'with honourableness'
2. ANTIDISESTABLISHMENTARIANISM (28 letters). This word means 'the act of opposing the separation of church and state'
3. FLOCCINAUCINIHILIPILIFICATION (29 letters). This word is found in the Chambers and Oxford English dictionaries and means 'the action of habit of estimating something as worthless'.
4. PNEUMONOULTRAMICROSCOPICSILICOVOLCANOCONIOSIS (45 letters) Found in Webster's New Collegiate Dictionary, 8th edition and in Chambers Dictionary. It is a pneumonoconiosis caused by the inhalation of very fine silicate or quartz dust.
5. BABABADALGHARAGHTAKAMMINARRONNKONNBRONNTONNERROONNTUONN-THUNNTROVARRHOUNAWNSKAWNTOOHOOHOORDENENTHURNUK (100 letters) This word is on the first page of 'Finnegan's Wake by James Joyce and is a symbolic thunder clap representing the fall of Adam and Eve.
6. There is a chemical term for a protein (C1289 H2051 N 343 0 375 S8) which has 1913 letters when written out in full. It begins: 'Methianylglutaminyl.........alanylalanylthreonylargmyiserine'
7. The longest abbreviationi isS.OM.K.H.P.B. .J.K.J.C.S.S.D.P.M.W.D.T.B.- the initials of the "Sharikhat Orang - Orang Melayu Kesajaan Hilir Perak Berker Jasama - Serkerjasama Kerana Jimat Chermat Serta Simpanon Dan Pinjam Meminjam Wang Dengan Tanggonnan Berhad"

This is the Malay name for the Lower Perak, Malay Government Servant's Co-operative Thrift and Loan Society Limited in Telok Anson, Perak State, West Malaysia.

Collected & Compiled by

- Tessy Thampy, Std. X

Scanned by CamScanner

SORROW OF THE MIDDLE CLASS FAMILY

The middle class family
Whose life never went happily.
They were in debt
Thus they always wept.

They cared about their children's future
This was every parents' nature
They had to buy a lot of things
Thus like the rich - They couldn't
fly with their wings.

The father and mother worked hard
With their whole body scarred
They saved for the children's future
What was every parents' nature.

The children enjoyed their life with fun
Which was like the rising sun
They wanted to have money
Which they consider as their life's honey.

R. Praveen, Class: X

SMOKE SIGNAL

On a recent visit to Poland
Which is a little far from Scotland
I met my 73 year old cousin
Who has never done a sin.
He has a "sense of humour"
But his son has a "sense of rumour"
I told him success comes before
Work only in the dictionary but
he is fictionary.
At the crack of dawn,
he wakes up with a heavy mourn
and walks around the lawn.
while he fries crabs,
he grabs the newspaper
and says,
"I want to see who gave up smoking"!
"Poking" ! isn't it?
I asked him "Do they publish the
names of people who gave up smoking?
"Aye" he said "In the obituary column"

- Sanil Mammen, Class: X

THREE THINGS

Three things to respect:
Old age, Religion and Law.
Three things to admire:
Intellect, Beauty and Music.
Three things to cultivate:
Sympathy, Cheerfulness and Contentment
Three things to stick to:
Promise, Friendship and Love.
Three things to govern:
Tongue, Temper and Action.
Three things to prevent:
Idleness, Falsehood and Slang.
Three things to watch:
Word, Behaviour and Character.
Three things to love:
Honesty, Purity and Truth.
Three things to avoid:
Drinking, Smoking and Gambling.

Compiled by -
A. Andrew Geoffric Hyles, Std. II

THE CHILDREN'S PARK

During my holidays I went to Ernakulam. There is a lovely childrens' park. In the park there are a lot of things to play and study. There we can learn the Traffic rules. There is a Museum and a childrens' library also. In the electronic aeroplane we can fly and on the horse we can have a ride by putting a one rupee coin. We really enjoyed in the park.

- Anna Babu, Std. III

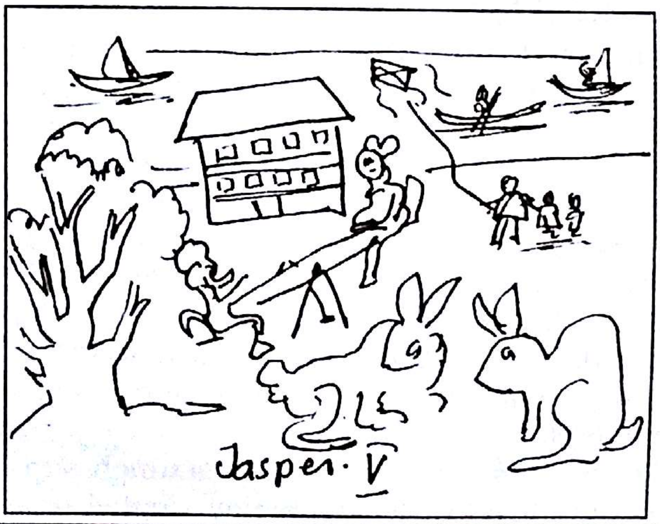

Scanned by CamScanner

THE CROW

The crow is a common bird in India. It is found everywhere in villages as well as in towns. It is very black in colour. It eats bread, fruit, vegetables, worms etc. It is a very noisy bird. The noise it makes is called 'cawing'. It is a very bold and clever thief. Finding little children alone, it will come to them and fly away with their bread. It will come right into the house to steal food. It is very cunning bird. But it also is useful to man. It keeps the streets clean by eating worms and other dirty things.

- Delsy Vibeena, Class: III

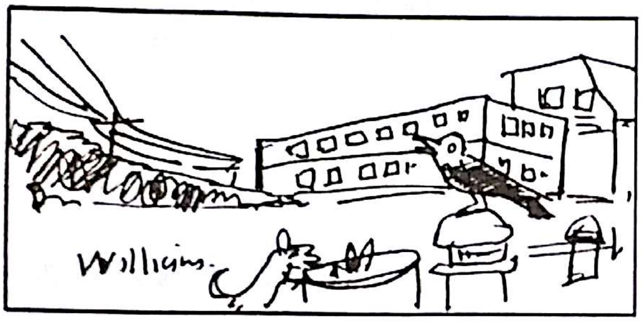

TEACHER'S DAY

"Those having torches will pass them on to others" - ***PLATO***

"Delightful task! to rear the tender thought
To teach the young idea how to shoot" - **Thomson**

What an apt thought about teachers by great writers! How would you like to introduce yourself to the western world if needed - as an Indian or as a person from the country of Dr. S. Radhakrishnan? Do the latter to get more respect and recognition:

A teacher, Vice-Chancellor, an educationalist, statesman and philosopher Dr. S. Radhakrishnan was known all over the world. His contribution to the field of education is immense and at the same time controversial.

Dr. S, Radhakrishnan was a staunch supporter of university autonomy - hated universities which merely become diploma mills. He felt that universities must create students who think and act. According to him the aim of education is self-realisation.

He asked universities to pay adequate attention to the cultural past, so that the students could play an appropriate part in the Indian Renaissance.

Dr. Radhakrishnan wanted to pursue an integral scheme of education which could encourage sciences but without dividing science and arts into water-tight compartments. He boldly supported the regional medium of instructions at the University level, without of course sacrificing a competent knowledge of English. He was of the view that English is the only means of preventing our isolation from the world.

He was very proud of our cultural heritage and his ideas are deeply rooted in our vedas, puranas and upanishads. He was inspired by many religious preachers. Lord Buddha was a great source of inspiration for him. He always believed that philosophy is not a subject of the elite and educated people alone, but of everyone. His philosophical teaching inspired one and all and won him world-wide recognition.

Dr. Radhakrishnan became the 2nd President of India.

We are indebted to the west for a lot of their findings in the field of science and technology. They in turn have taken a lot from Dr. Radhakrishnan's contributions in education and philosophy. The rest of the world has recognised him for his simplicity, honesty and open mindedness. When he went as an ambassador to Russia, after hearing his speech, the famous leader Stalin commended about him - This ambassador from India is talking with a bleeding heart.

In way of respect we celebrate 5th September - his birthday as Teachers' Day. This is really a recognition to the teaching faculty.

On this day we both represented the High Range School in an all Kerala debate for CBSE Teachers on the topic "Contribution of Dr. Radhakrishnan in the field of Educa-

tion is Controversial" organised by the Jamia Hassania Public School, Alwaye. We were adjudged the best team and awarded the rolling trophy, some books and certificates. One of us Mrs. Meena Krishnaswamy was selected as the best debator and was given a cash award of Rs. 2000/- Mr. Narayanan spoke against the topic and Mrs. Meena Krishnaswamy spoke for. We are thankful to our Principal for sending us.

In this world the educational institutions have become commercialised and adopt the shift system as in the factories. There is nothing wrong with the students, what is wrong is the system. The spiritual strength rather than our material wealth makes our future destiny. If we are only learned without being truly cultural, we become a danger to society.

सा अक्षरो नीव रक्षसों
भारती ध्रुवम

- he who is literate, when inverted becomes a demon.

It is the teacher's duty to inculcate on his students to grow better than the teacher. A teacher should always be a facilitator. It is truly quoted that

तेजस्विना वतीनमस्तु

- Train not only the intellect but bring grace into the heart of men. This is teaching and let us hope that teaching will continue to be a noble profession.

- Mr. M.V. Narayanan &
Mrs. Meena K. Swamy

THE MISS WORLD BEAUTY PAGEANT - YES or NO?

Some consider it as an entertainment where as the rest consider it as something extra-territorial to Indian culture. The "MISS WORLD BEAUTY PAGEANT" which was held in Bangalore a few weeks ago, took place inspite of strong opposition and protests from the common man.

A man had burnt himself to death in protest against the contest. But, did this stop the beauty contest? Certainly not! Most of the teenagers say 'yes' to the contest where as the older generations say 'no'. This only shows how narrow minded our older generations are. If asked why, they say, "it spoils Indian culture". I accept the fact that India has a very distinct culture, but do you think that this beauty contest 'alone' spoils it. When one is ready to watch movies stuffed with vulgarity and violence, Why isn't he/she ready to watch this pageant? I should say it is a thousand times better than those movies.

Another section of the protesters believe in the philosophy that 'All women are beautiful'. If one thinks so, then why can't she take part in a contest like this? A contest like this need not be held with an aim of 'exchange of culture' but with an aim of 'awareness of cultures'. By using the phrase 'awareness of cultures' I mean 'knowing other cultures and not necessarily 'following other cultures'.

Narrow minded people always look into the negative aspects of a thing and are very pessimistic. So, why don't we look at the positive side of all aspects and ignore the negative aspects. Once we start being optimistic we will instinctly ignore the negative aspects. Whether this pageant is good or bad, it all depends on the way the Indians take it.

So, if we are positive minded, I'm sure you will accept the fact that what ABCL did was right.

Hence, what I conclude is that if we don't want the pageant shows then, Scratch out the film Industry.

- C. Ruban Vinodhkar, Std. X

THE MEMORABLE EXPERIENCE

What a scenic sensation I found,
Through the muddy water, puddles
Walked with sued shoes, Nay
The hazards of nature on that rainy day.
Had a delighting bird-watch
On the banks of the heavenly lake Vembanad
An attractive sight to be mentioned
From the hearts of mine.
Lagoons are seen aside,
Full of floating houses beside,
The mind free of tension,
In that lovely lake view.
The gurgling sounds of water drops,
And chirping sounds of birds
Through the zig-zag track I walked

Had a wonderful sight to be watched.
It was a sensation of sheer joy
To see such a beauty spot,
I felt I was dragging
Through that Mangrove ashore.
Be think that memorable days
Still I remember that uliginous path
Felt the divine touch on that wet day;
In that heavenly Abode Kumarakom.

Mrs Meena Krishnaswamy

VISIT TO A CIRCUS

I had heard much about the circus but had not visited any before. It was my first visit. I was nine years old and in Class: IV.

The first visit had been the most memorable experience. I went to "Gemini Circus". My father took me, my brother, my mother, my aunty and her two daughters. We had got tickets in advance. There was a large crowd. Film music and songs were being played on loudspeakers. I was quite excited. We made outselves comfortable and then looked around. They were all excited and full of fun and expectation. The performance began with the appearence of two clowns. They wore multi-coloured clothes and funny caps. Their faces were painted white, red and green. They performed many funny tricks to our amusement. It was followed by a cycle-show and arope walking. The spectators clapped to appreciate the performance. The feat of swings, hanging high in the air, were really exciting. Next, a group of elephants delighted us with their tricks and feats. There were many more shows, equally enjoyable and thrilling. We returned home late at night and I immediately went to bed. It was a wonderful and memorable experience for me.

- Kunal Jadhav, Std. IV

VISIT OF TWO WILD ELEPHANTS!!

On 17th January '97, while I was sound asleep at 2.30 a.m., my father woke me up. He told me that there are two wild elephants standing in our compound. They were happily eating our banana trees growing near our kitchen area. When I looked through the window, I was scared - I saw the front legs and the trunk of the elephant just close to the window. I have heard that the wild elephants are very dangerous. It will chase the people who made them angry. So, we kept silent and came back to our bedroom. Then we heard one asbestos sheet breaking. My father switched on the outside light. But the elephants were not going. They kept on eating the banana trees. My father telephoned to one of the neighbouring quarters and told them to make some sound from there or light a fire. When

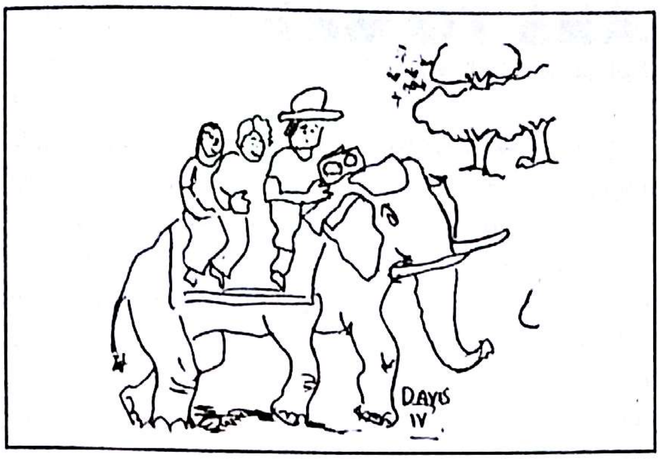

they saw a light, the elephants slowly retreated from our compound and went away to the fields. We came outside. The time was 4.15 a.m. It was a terrible and memorable experience for me. It was the first time I was seeing a wild elephant at close quarters.

- N.S. Swaroop, Std. IV

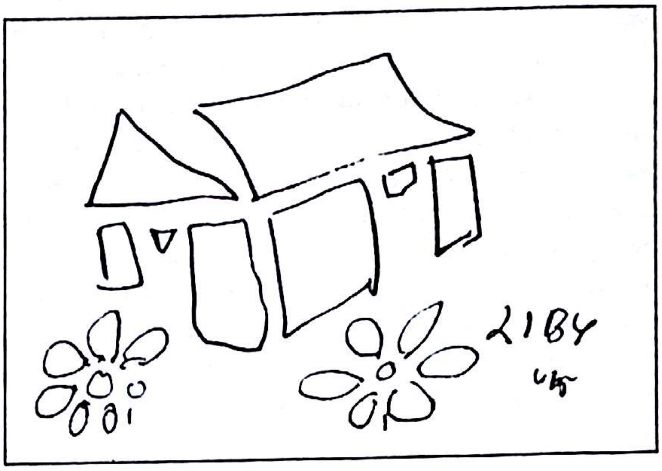

WAS IT A DREAM

High in the mountain
There was no fountain
The trees were like green curtain
The weather was not certain

The mountain dressed up with cloud
Where the fiery beast howled
Walking there is what I loved.
The costly trees are cut and sold.

Beneath the hill is a meadow
Which is like a widow
I would like to follow
The meadow to burrow my sorrow.

There was a wood cutter's hut
I would like to go there but
I found the door to be shut
But I can hear the wood cut.

I followed the sound
At last the wood cutter was found
With the help of an Afghan hound
I paid him a pound.

He greeted me
For when I need not pay a fee
He gave me an old lee
As the forest was full of bee.

It was night
And we lit the light
The cold made me to sit tight
And the moon light was cold and bright.

We had dinner
The food was nutritious but the wood cutter grew thinner
Because he thought he was a sinner
For he had killed the vulture
And that was against their culture..

The sun's beam
Made me to wake and scream
When I saw my face was full of cream
Oh God it was a dream.

- R. Praveen , Std. X

WAR

The Japanese battlefield was so calm
After throwing the new atom bomb
Thousands of cities and factories went into piece
Human bodies were found without a face.
America emerged as worlds' largest power
And started building new big tower
Its production was in large tonnes
After using the new long guns.
USA and Soviet Union signed many an agreement
With the aim of having super management
They were united as a Godrej lock
Later it was divided into two major block
The war continued here and there
All the face was found full of tear
After the British had left and went
The life was peaceful at the end.

- Mohan Raj, Std. X

Scanned by CamScanner

WHAT HRS MEANS TO ME?

(Excerpts from the views of students of Std. XII)

I joined HRS in IIIrd Std. At that time I did not know anything about Hindi or to speak English. Within a term I picked up and equalled the other students. From then on HRS has taught me the way of living and how to go about with academics and life together. It taught me manners and discipline. Having found my talents in sports, HRS sent me to the plains to participate in various sports items. Co-education is an important aspect of HRS. The way to interact with the opposite sex, was taught by HRS. As there were many positive aspects, there were also some negative aspects. I was a victim of that negative aspect. But HRS corrected me at the right time by proper counselling. After Std. X, because of my age, I followed some wrong paths. Having been caught HRS did not punish me harshly, but gave time to think and change myself.

- Alwin M.S.

It's 12 years since I have joined the school. These years in this school was really wonderful. The teachers with our Principal have given us all the guidance for our well being in the school. The school as a whole, has given us all the knowledge of the present world. And also have taught us to take up responsibilities.

- Benitta Antony

I joined the school in 1991 and has seen it progress a lot. We are fortunate to have Mr. Sarvesh Naidu as our Principal. After he joined this school, the school started to grow and run in a steady path. He made the school full-fledged. In this school, the teachers are friendly with the students and so the students are able to express their feelings and get help from them in times of difficulty. There is a students council in our school. They highlight the problems faced by them and express their feelings on changing or introducing useful things.

- S. Jenitta Jansi Rani

This is my 10th year in the school. This year I was able to show that I had the talent to sing and dance. I'm grateful to our Late Headmaster Mr. Mc Mahon and our present Principal. Our school developed a lot under them. The WWF, Scouts and Community Work in this school helped me a lot. I have now got a good knowledge about many games. My talents in games improved only with the help rendered by this school.

- Praveen. P

Being one of the Class XII students, the school will help me only for a few more months. But it has helped me a lot from the day I stepped into Class IV. The school has a good set of teachers who could also be considered as friends, philosophers and guides. There is no word to describe our Principal for his systematic planning and efficiency. He motivates the teachers as well as students in all possible ways. I thank the High Range School for moulding my mind and character as well.

- Anitta J.K.

I would like to describe the HRS as my second home. It helped me to move from darkness to light. Our friendship among the classmates is very strong like the stones of the High Range School. I also got a lot of love from one and all in the High Range School, The school has made me very adventurous in various activities such as scouting, trekking etc. WWF has also made me very loving towards animals. The library has helped me to improve my knowledge.

The school looks into each one's problems very carefully. If anyone moves in the wrong path, he or she is immediately corrected. The school takes care of the positive and negative aspects and guides the students accordingly.

- Sibu Mathew

The HRS has been my second home for the past twelve and half years. when the school was being built, we, the students had come for a picnic to the site. The school has grown before my eyes. Our first Headmaster Late Mr. W.J. Mc Mahon had laid the foundation and indeed a strong one too. The others who followed him built it up. The students are not aware of the good things that the school provides and take everything for granted. Only when we go out, away from HRS, do we understand the value of this school. The experiences of our seniors explain this very clearly. I have not heard of a school organising matches between teachers and students. But our school does it.

This school has provided me every thing a mother should provide for her child, be it love, character moulding, setting right paths and also in ensuring a good future. I'm sad at the thought that I'll be leaving this school shortly.

- Renjith Raju

Scanned by CamScanner

This is my twelth year in this school and I have seen it grow ever since it was a child. I have spent most of my time in this school.

Unlike in other schools, the teaching faculty of this school is very much open and approachable. This is an open system which is very comfortable. I have learnt to love and value frindship. Despite these good qualities, HRS is definetly not perfect. But compared to other schools it is special in many ways. I'm happy that our school has a system in which the interaction between students and teachers is unique and very positive.

To me HRS means the moulder of my individuality and personality.

- Manju Jacob

I joined this school in 1985 in Std. I. I was not a talented student in studies and games. I have been moulded by my teachers. After my CBSE exams in 1995 I was prepared to face life boldly and courageously. Teachers encouraged me and patted me on my back to lead a new and successful life. Now the hour has come for me to part from school and I hope I will do the best and take the best. I feel confident to face the future and any circumstance.

- Benhur

I have been in this school for 12 solid years and I can't imagine how the years passed by. The most memorable year was in UKG at the High Range Club, where I first joined. When I first joined, Mrs (Dr) Jayashree Kumar was my first class teacher. Daily we went for a walk to Headworks Dam with a team of wonderful friends Renjith, Manoj, Dheivya, Ajith, Karthik, Vimal, Gypsy etc. All wonderful things are remembered with a sad part too. I remember the day when one of the naval helicopters landed in the High Range Club ground. With an eagerness to see this, a group of Govt. High School students came to the area. They had to cross a bridge which couldn't bear the entire weight. And many children were thrown into the river when the bridge gave in. It was the worst tragedy of Munnar, killing about 15 innocent children. Soon the rescue helicopters came from Cochin but they could rescue only a few. This keeps haunting me always. The school shifted to the Workshop Recreation Club where Late Mr. Mc Mahon joined us. I had special love and respect for him. He meant a lot to me. He always said that the three things he liked in life were children, dogs and music.

Now the school has grown above peaks in 12 years' time. With the arrival of Mr. Sarvesh Naidu, our present Principal, the school has seen an automatic and dynamic change. I have learnt about the wonderful aspects of self sacrifice, self respect, love for nature, love for others etc. from his ideals. The sweet memories of HRS will always remain with me wherever I go.

- Jaganlal Babu

I have been studying in this school for about 12 years and it means a lot to me. Every school takes its own time to improve and reach a good standard. I think that the HRS has done that, much faster. Within a few years it has established its identity. Its the best school in the High Ranges. Its library which has a good collection of books and magazines has enabled me to read a lot. The school has also helped me to improve a lot not only in academics but also in activities like social work, games, sports etc. As each student is given individual attention and as each one's individuality is respected, it has helped me to bring out my individuality and improve the leadership quality in me.

- Stella Junis

Any school physically is just a building in which children are taught about the environment, people sciences, a lot more of bookish knowledge, physical activities etc. but the HRS is more than that. I joined the HRS in Std. IV and saw it grow with me since then. HRS has helped me to bring out my talents which the previous school couldn't do. I'm not very good in studies and HRS played a major role in improving my standard. I will always remain grateful for all that the school has done for me.

- Sumesh John

The High Range School as the name implies is high in all aspects. After 12 years of experience in this school HRS means a precious thing to me. I am one of the students who laid the foundation stone for the school in 1984 and I take pride in it.

- Jiju M. Paul

Twelve long or short years? I'm not able to judge. But 12 memorable years will be apt. I have seen the 12 years go by at a very controlled way, always striving for perfection. Headmasters have come and gone and so did the teachers too.

Talking about friends is a different thing. Most of us have been together for 10 years. The teachers of the HRS have taught me 45% about life. The other 45% I

was taught by my parents and another 10% I have learnt from my friends and my own experience. HRS, to me is something, probably no language can explain or frame a word for our feelings.

C. Aron Vijaykar

I remember the day when I came holding my fathers hand in 1984. I have come a long way since then, under the guidance of teachers, attendants and ayahs directly and the overall guidance of the Headmasters/ Principal.

Whatever I have achieved so far which will be the basis of my life, is owed to the High Range School. The school has brought out my hidden talents in stage performances, music, games etc. We feel very sad to think about the day on which we will have to leave the school. School is a great gift to us by the Company.

- Vineeth C. Jacobs

For the past twelve and half years I have been studying in the High Range School. Our first Headmaster was Late Mr. W.J. Mc Mahon. The tree is known for its fruits but not for its size and beauty. HRS is known for both, along with its students also for its beauty.

- M. Ajith Kumar

To me the HRS is a moral institution, which has developed and progressed a lot in the recent years. Our batch has been the first to join the HRS and so we have witnessed its steady growth. HRS has helped me a lot in expressing my talents on stage in all important functions. For the inter-school cultural activities like the "Pratheeksha", the HRS sent me to Cochin.

When I failed to improve in academics, HRS has encouraged me to work harder for better results.

Apart from all these, the speeches and sessions given by various teachers and guests have created a lot of awareness in me about what life is and how to come up in life.

- M. Manoj

The pride of my success goes to HRS. I have been in this school for about 10 years. I joined HRS in Std. IV and is proud to be one of its students. The teachers of HRS have helped me a lot in bringing out my talents. I have always respted HRS and will continue to do so.

- Shinu Mohan

☆☆☆

ANAIMUDI HOUSE

Another year has passed by and the time has come to look into the overall performance of the House. Anaimudi has again become the champion of all houses. The motto 'ACME THE GOAL' shows the high goals of the Anaimudians. The green colour presents the healthy competitive loving faces of the house. The overall credit goes to the ambitious and efficient group of teachers, led by Mrs. Flory Gomez, the House-in-Charge followed by Mrs. Reita Paul, Mrs. Meenakshi Ammal, Mrs. Beena S. Krishnan Mr. L. Arivarasu and Mr. Yashavanth Mallya. The enthusiastic students remain the back bone of the house on whom the success lies.

SPORTS: In sports, Anaimudi House bagged the First place and once again got the championship shield. This victory was very unique and special because it was won with a margin of 2 points.

The school sports captain Alwin M.S. (Std. XII) and schools sports vice-captain Benitta Antony (Std. XII) were both from our house. We are very proud of having them in our house. Our house is led by Vineeth C. Jacobs (Std. XII) who with his able guidance could bring our house to the top. Alwin M.S., Benita Antony and Bino Antony (IX) have created new records.

Anaimudi House was the winners in maximum number of relays. The individual champion for senior girls was Benita Antony, for Group E boys was Bino Antony and among senior boys was Alwin M.S. Our house was the winners in the following games:

1. Football (Senior boys)
2. Badminton (mixed doubles)
3. Basket ball (Senior boys & Girls)
4. Kho Kho (senior girls)

At the CBSE schools Athletic Meets held in Cochin, Alwin M.S. (XII), Sibu Mathew (XII), Vineeth C. Jacobs (XII) and Renjith Siva (X) participated. Alwin M.S. brought laurels by taking III rd place in Long Jump.

Scanned by CamScanner

CO-CURRICULAR ACTIVITIES: Anaimudi is the Runners-up for co-curricular activities. Anamika (VI) has brought the maximum points for the house. Here are a set of dynamic and versatile students worth mentioning-Balasubramanian (VIII) Dona Merin C. Philip (VI), Aathira (VI) Vinay Prakash (VI) Blessy Thampy (VII) Roshin Alex (II).

ACADEMICS: Anaimudi house has got a set of highly talented students. Almost in all classes there are academic prize winners. They are Shinu Mohan (XI) II Place, Nithya and Tessy (IX), Jyotika Lal (VIII), Vinay Prakash (V), Rebecca (V), Meril B.Paul (III) and Allan Gomez (III).

In the CBSE Class X examination Abhishek and Selvathai bagged the 1 st and 2 nd place respectively. Shamini and Sreeja secured a high first class. In the CBSE Class XII examination, K.R. Ramesh and Binish secured distinction. For the year 95-96 Anaimudi bagged the Academic Championship shield.

WORK OF ART: Anaimudi house also has excellent artist. Ruban's (X) painting had come in the young world published by 'The Hindu'. Also the paintings of Jyotika Lal and Ruban came in the 'TATEAN' and they were awarded.

Mrs. Meenakshiammal was adjudged the best debator at the Debate Competition organised by Jamia Hassania Public School, Alwaye. Thus it is the effort and inspiration of the teachers and hardwork, aim and determination of the students which has brought laurels to the house.

- Shinu Mohan, Std. XII

DEVIMALAI HOUSE

We have all just entered a new era and should take time to look back on our past achievements.

The Inter-house competitions are events of prestige within the school and it is one's dignity to take part in them. True spirit of sportsmanship is to take part and not just aim at winning.

This academic year has been a fruitful one for all 'Devimalayans' even though we did not step on success in all the fields. Academics was one field, where we did rather well, with the little ones proving to us that they will keep the Red Flag flying high.

On the athletic field we had some promising athletes. Jiju M.Paul-XII, Benhur-XII, Sumesh John-XII, Sunil Kumar-XII, D.H. Prashanth-X, Rajkumar-X and Kavitha-VII represented our house in the Inter-house Competitions but still our performance was rather meagre.

On the games field, the senior boys had not much luck, and they played below par in everything. We are the runners-up in Soccer, Kho-Kho and Volley-ball. Manoj M. of Std. XII was the winner in Table Tennis and Renzil Jacob of Std. X in Chess. Among girls Anitta J.K. of Std. XII became runners-up in Carroms.

But on the other hand, we received excellent co-operation from the Intermediates. They were the Winners for Kho-Kho, Soccer, Carroms and Shuttle Badminton. They were runners-up for chess and Table Tennis. Derricks' (Std. VIII) Contribution was excellent.

Classes IV and V contributed a lot by being the winners in Dodge Ball and Classes II & III became the runners-up in Dodge Ball.

Our Performance in the Co-curricular activities was pleasing. In the Inter-house Competitions each child's contribution was satisfactory.

Our House students Sharon Jolly-X, Sajitha C.-VIII, Aliza Princy, Nitha Jayaprakash and Shaila J. of Std. IX were the cynosure of all eyes at the school, when they bagged the best 'Painters Awards' from the 'TATEAN'.

We look ahead and hope to fare better in the days to come. It's understood now, that we have a lot of ground to cover to attain great laurels.

This year also our Devimalai House has 'ELEPHANT' as the house emblem and the motto, is 'MAJESTY, UNITY and STRENGTH'.

Now, I take this opportunity to extend my warm 'Thanks' to all our house tutors and other members of the house-past and Present for their sincere contributions and co-operation towards the house and its activities. I also extend my best wishes to the future house-incharge of Devimalai House and may a well deserved success come his/her way.

-Mrs. Rajeswary Sambathrajan.
Teacher-Incharge

Scanned by CamScanner

NETTIMAED HOUSE

'The sky is the limit' believes the 'Nettimaedians.' The enthusiasm and vigour displayed by the students helped them to turn a new leaf. The wheel of fortune also turned in favour of the 'Nettimaedians.'

It was a moment of pride when the C.C.A Results were announced.

The 'Nettimaedians' could secure first place and the coveted shield for the year 1996-97.

The performances in the field of sports and games was commendable. We could achieve the third position.

The torch bearers: Mr. Itty C. Kurian, Mr. Narayanan, Ms. Jeneetha Raj, Ms. Valsamma Nelson and Ms. Krishnamani (House-in-charge).

The Record of Achievements:-

Co-curricular Activities:- The 'Nettimadeans' are a group of talented students and they won many prizes for outstanding performances in singing, dancing, elocution, quiz and drama. Their creativity found expression in essay writing, mime and advertisement.

The students who are blessed with a melodious voice are Anjali (Std. III), Jameela (Class I), Sandya and Anbu (Class VII). In Balachandranath of Class I we can witness the perfect fusion of dance and music.

The other students who won laurels for the house are: Leya (Class:I), Kathiresan, Deepu (Class II), Anna Babu (Class III), Life John, Emmanuel Sam (Class IV), Nitha (Class V), Ishani, Vasanth (Class VI), Neha (Class V), Cicil, Pradeep Kumar (Class VIII).

The sports scenario: K. Anand (Class X) the best shuttle badminton player of the school belongs to Nettimaed House. The other badminton players of the house who won prizes for the house are Renjith Raju (Class XII) and Deepthi Johny (Class XI).

We also won runners-up trophies in the senior boys Basket Ball (Captain Renjith Raju) and senior Girls Throw Ball (Captain Deepthi Johny).

The Selected few: Balachandranath, Arjun (Class I), Alexander (Class II), Assa Sara (Class III), Sharun, Anu, Stalin (Class V), Dalish (Class VI), Anbu, Timothy (Class VII), Pradeep (Class VIII), Sujith (Class IX), Jiffy john (Class XI).

Solidarity – success is our motto. Under the wathcful eyes of the Bison, our mascot, Nettimaed is all set to rule the roost.

(Mrs. Krishnamani)
Teacher-in-charge

THEERTHAMALAI HOUSE

"The difference between the possible and impossible lies in a person's determination".

Yes, this determination has made all the difference in Theerthamalai House. 1996-97 has been an exciting year and Theerthamalai has had its fair share of spills and thrills.

Mrs. Chandra Prabha, Mrs. Janaki Thiagarajan, Mrs. Priya Viju, Ms. Achla Ben and Mr. C.H. Muraleedharan have rendered able guidence and the needed help at all times. The captain and vice-captain are Jaganlal Babu and Stella Junis both of Class XII.

Sports and games have been a strong point of the house. Some of the notable performances were by Anita of Std. IX, Sanil Mammen, Arul Christy and Susan Scaria of Std. X. Sneha Jasmine and Stella Junis of Stds. XI and XII are aspiring young athletes. Priyadarshini and Raigon Jolly of Std. VI, Preethi of Std. VII, Vinolin Nivila, Stephen, Priya M.S., Arun Thomas whitchurch of Std. VIII have also contributed to the success of Theerthamalai House. Sneha Sunny and Sreeja of Std. I, Ria Mary, Shamini Naidu and Arun Prem Kumar of Std. III, Palanisamy and Mano Dhilip of Std. IV & V respectively, Diana. V and Nandini of Std V have also done their fair share in Track and Field events.

We have won the Senior girls - Throw ball and are runners-up in the Basket ball match. In the inters, we are the winners in Basket ball and runners-up in Kho-Kho. We are the runners-up in the inters Soccer and in the junior Dodge ball we are the winners. We won the Senior girls shuttle Badminton and were runners-up in the Senior Boys shuttle Badminton. We also won the Senior Boys Carroms.

Last year in the CBSE exam of Std. XII, T. Prasath of our house won an over all distinction and scored 98% in Computer Science. His total aggregate was 85%. Sreejith also won a distinction. Deepa. V, Sneha Jasmine and Henry williams of our House won distinc-

Scanned by CamScanner

tions in Std. X. Among other sutdents Sneha Jasmine and Deepa.V of Std XI have also got an award for the best painting from TATEAN.

In C.C.A our participation throughout the year has been good and we hope to better our performance in the coming years. The House has kept up to the motto of Alertness, Swiftness and gracefulness I wish all the students of Theerthamalai House the very best and extend my gratitude and thanks to the house teachers and students for their co-operation and for the effort put to fortify Theerthamalai House and keep the flag flying high.

"Success doesn't come from the way you feel it does. It Comes from the way you think and do".

-Mrs. Saramma Jacob
Teacher-in-Charge

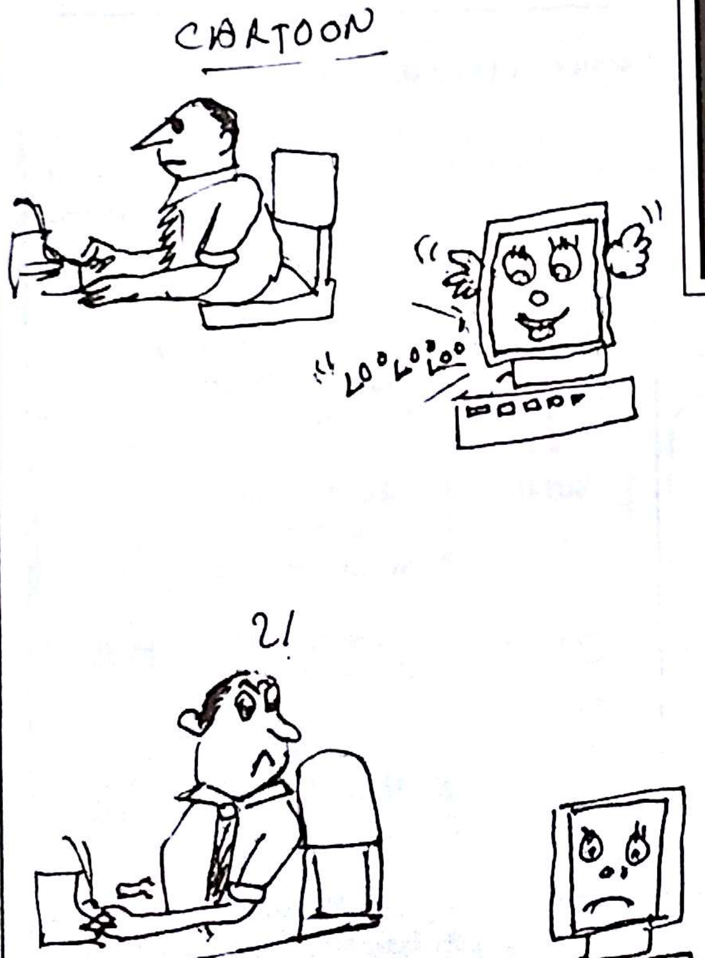

OBITUARY

P.S. SHANKAR (U.K.G) 1996
The call was sudden,
The blow severe.
To part with one, we
Loved so dear.
Nobody knows the depth
of our sorrow
We loved him well,
but god loved him better.

From: **The H.R.S. Family**

Scanned by CamScanner

ACADEMIC PROFICIENCY WINNERS-1995-96

Std. I	1. Vishak Baby
	2. Brigitta
St. II	1. Anna Babu
	2. Anjali G.S.
Std. III	1. Allan Gomez
	2. Swati Jagdish
Std. IV	1. Parvathy Jayaprakash
	2. Rahul Shaji
Std. V	1. vinay Prakash
	2.Rebecca Chacko
Std. VI	1. Blessy Thampy
	2. Arun Mahesh Babu
Std. VII	1. Arun Thomas Whitchurch
	2. Sharnel M. Pereira
Std. VIII	1. Jyotika Lal
	2.Anu Kurian
Std. IX	1.Tessy Thampy
	2. Raj Kumar R.
Std. X	1. Stella Junis
	2. Shinu Mohan

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖

CBSE DISTINCTION HOLDERS STD. X

1. Abhishek Bhardwaj
2. Mary Litty Thomas
3. Selvathai. T.
4. Sneha Jasmine
5. Deepa. v.
6. Henry Williams
7. Finny Scaria
8. Anna Jacob
9. Deepthy Johny

CBSE DISTINCTION HOLDERS Std. XII

1. T. Prasath
2. K.R. Ramesh

Abhishek Bhardwaj, the First rank holder in School in Std. X exam and T. Prasath, the First rank holder in school in Std. XII exam were in the merit list of the 26 private CBSE schools in Ernakulam. Abhishek has scored the highest mark in English (95%) and Prasath in Computer Science (98%). The merit certificates were presented to them at a function in Kochi on 17th July, 1996.

SCHOOL GENERAL KNOWLEDGE TEST-1995-96

Students who have secured 60% and above and also have come First, Second and Third in the 4 G.K. Tests conducted in the school during 1995-96.

Std. II	1. Arun Prem Kumar 2. Delsy S. Vibeena 3. Ayesha Nusrat
Std.III	1. Allan Gomez 2. Meril B. Paul 3. Swati Jagdish
Std. IV	1. Parvathy Jayaprakash 2. Rahul shaji
Std. V	1. Anjana Varma 2. Vinay Prakash 3. Rebecca Chacko
Std. VII	1. Arun Thomas Whitchurch 2. Balasubramanian S.
Std. XII	1. K.R. Ramesh

Scanned by CamScanner

SPORTS - NEW RECORDS - 1996-'97

NEW RECORD	EVENT	OLD RECORD
	GROUP 'B'	
ASSA SARA VARGHESE 3.09 MTS	LONG JUMB (GIRLS)	MERIL B PAUL 2.80 MTS
	GROUP 'C'	
DIANA V 1.28 MIN	400 MTS	VIJAYALAKSHMI 1.36 MIN
	GROUP 'D'	
BLESSY THAMPY 1.19 MIN	400 MTS	BLESSY THAMPY 1.29 MIN
	GROUP 'E'	
BINO ANTONY 30.37 SEC	200 MTS	PRASHANTH D H 32.07 SEC
	GROUP 'F'	
RENJITH SIVA 1.01:30 MIN	400 MTS	ALWIN M.S 1.04:37 MIN
BENITA ANTONY 32.73 SEC	200 MTS	BENITA ANTONY 39.71
RAJ KUMAR 2.33:67 MIN	800 MTS	AMAR 2.36 MIN
ALWIN.M.S 5.85 MTS	LONG JUMP	ALWIN.M.S 5.78 MTS
BENITA A 4.51 MTS	LONG JUMP	BENITA A 4.19 MTS

Total House Points in Sports:

Anaimudi House	301
Theerthamalai House	299
Nettimaed House	196
Devimalai House	175

C.C.A. RESULTS

Anaimudi House	115 Points
Devimalai House	103 Points
Nettimaed House	129 Points
Theerthamalai House	91 Points

INDIVIDUAL CHAMPIONS

1. Group A, Std. I
   - Boys - Balachandranath. U
   - Girls - Sneha Sunny George
2. Group B, Stds. II & III
   - Boys - Arun Prem Kumar
   - Girls - Ria K. Abraham
3. Group C, Stds. IV & V
   - Boys - Palanisamy. K
   - Girls - Diana. V
4. Group D, Stds. VI & V
   - Boys - Palanisamy. K
   - Girls - Kavitha. K
5. Group E, Stds. VIII & IX
   - Boys - Bino Antony
   - Girls - Priya M.S
6. Group F, Stds. X, XI & XII
   - Boys - Alwin M.S.
   - Girls - Benita Antony

Scanned by CamScanner

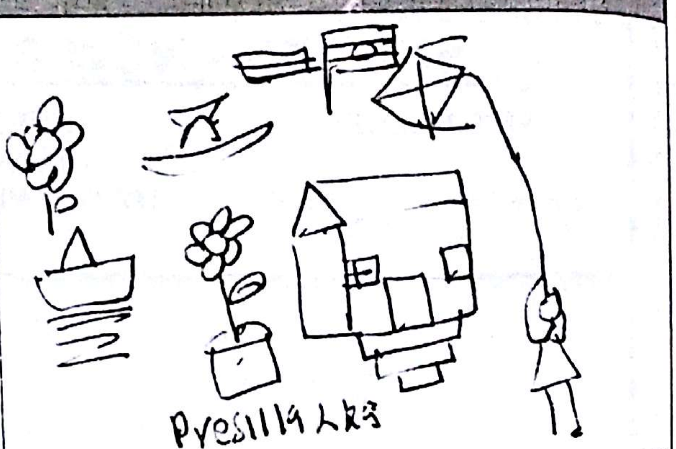

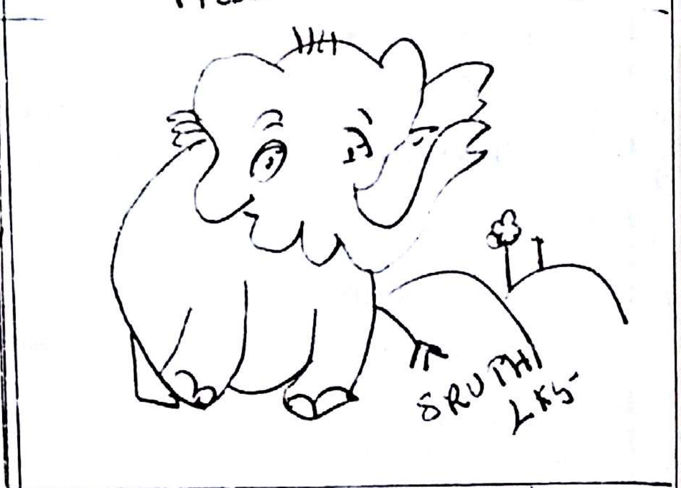

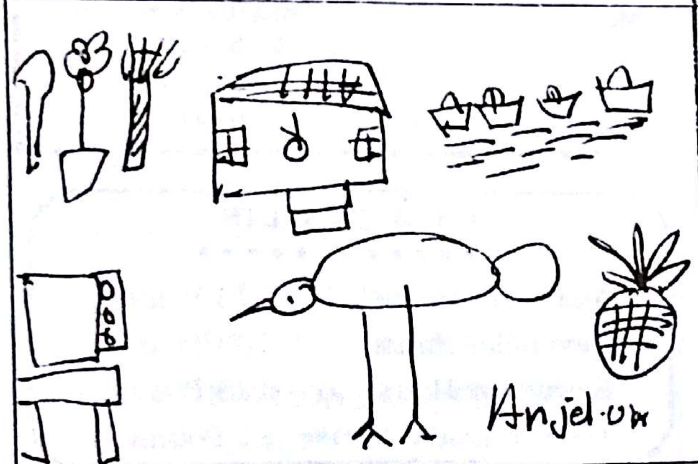

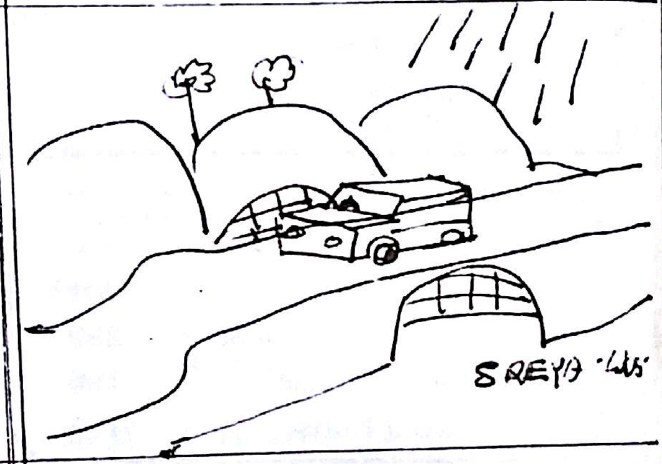

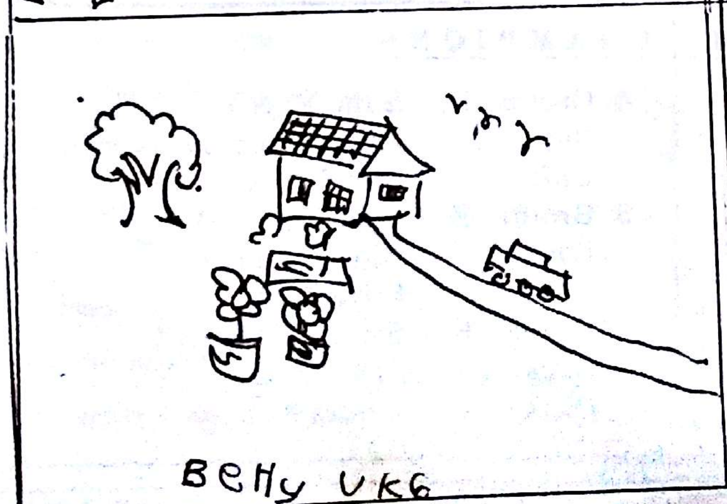

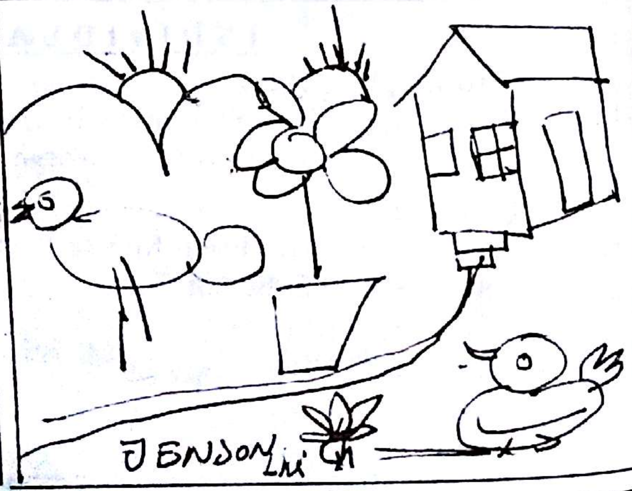

Scanned by CamScanner

Scenes FROM 12th ANNUAL DAY Function

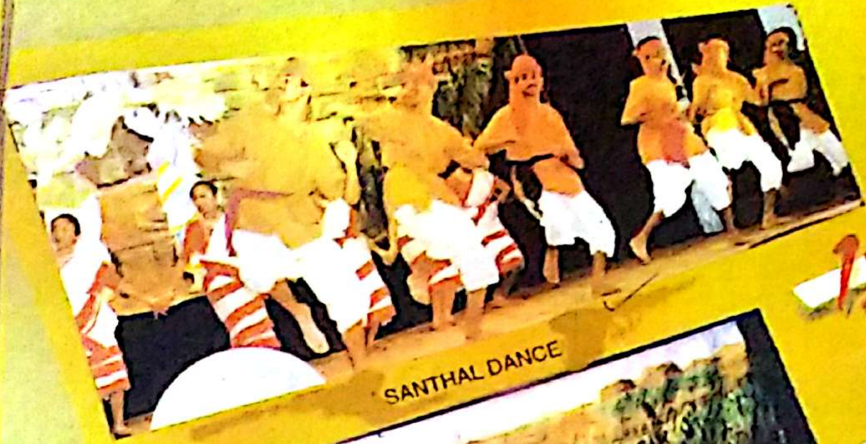

SANTHAL DANCE

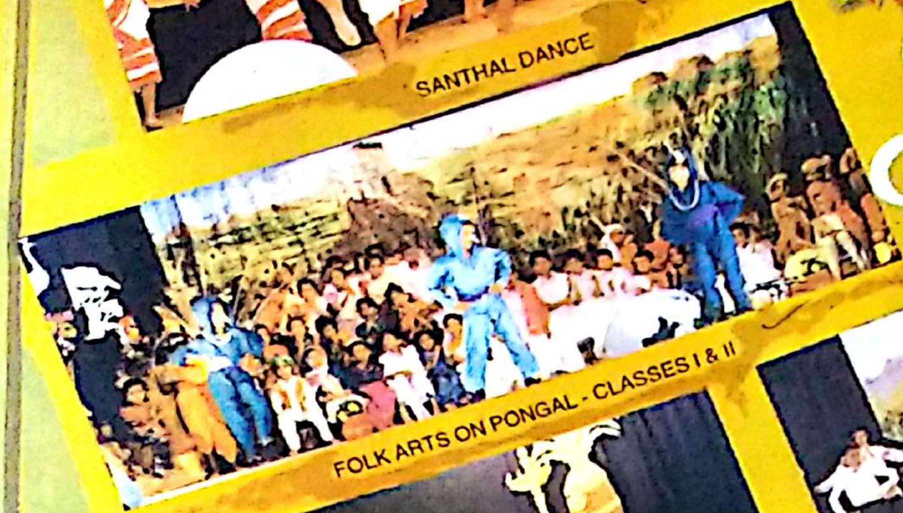

FOLK ARTS ON PONGAL - CLASSES I & II

MONGOLIAN DANCE

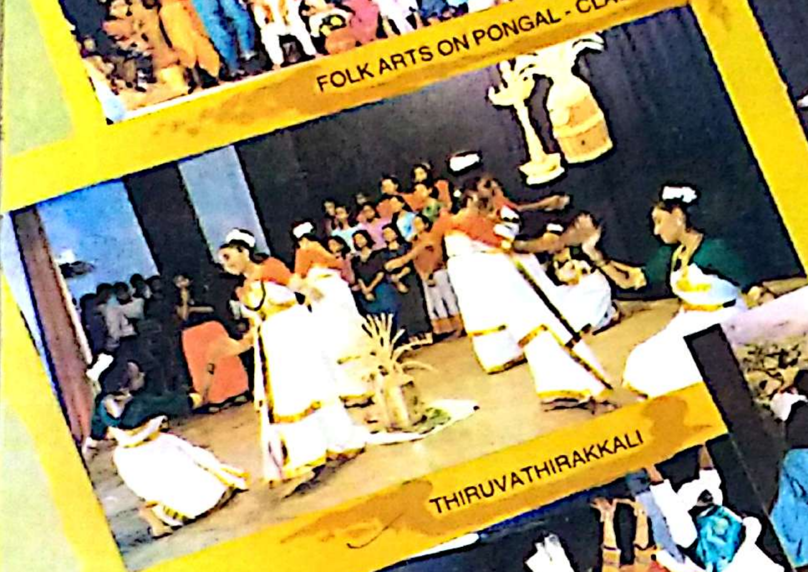

THIRUVATHIRAKKALI

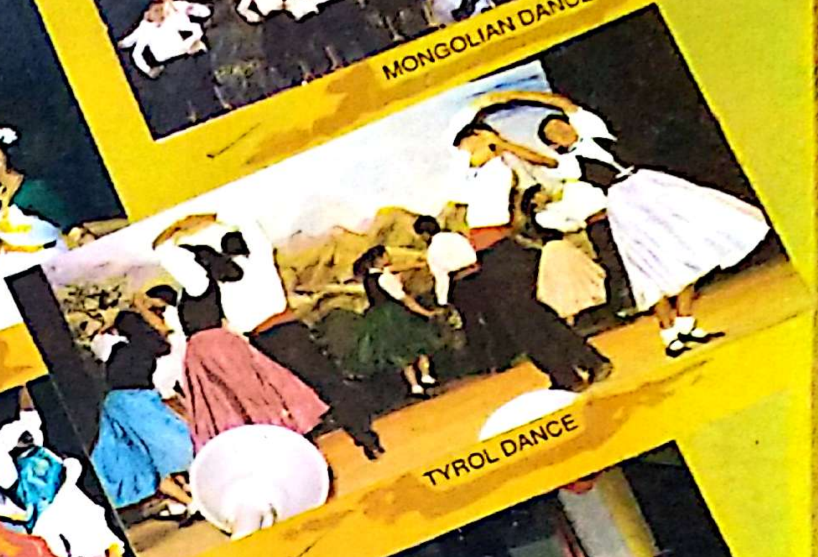

TYROL DANCE

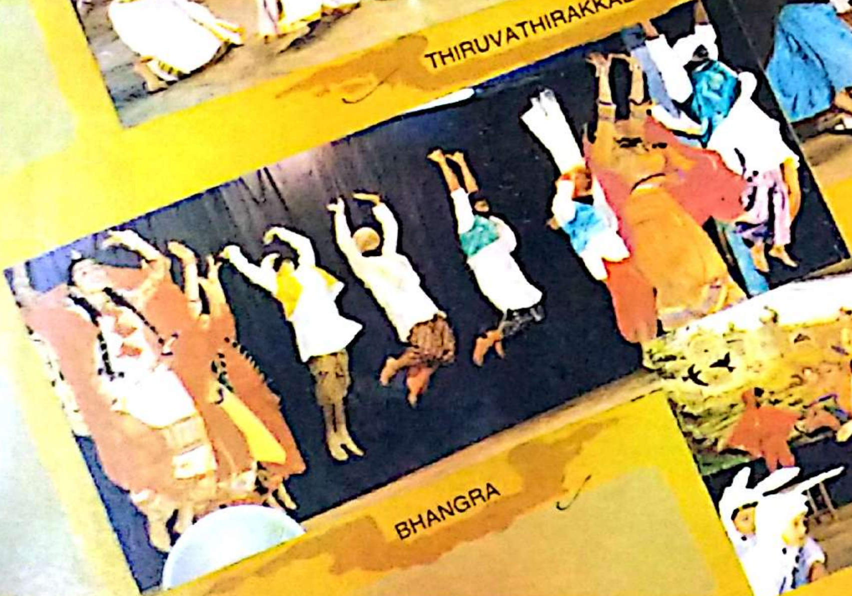

BHANGRA

By L.K.G & U.K.G students

Scanned by CamScanner

12th ANNUAL DAY.....

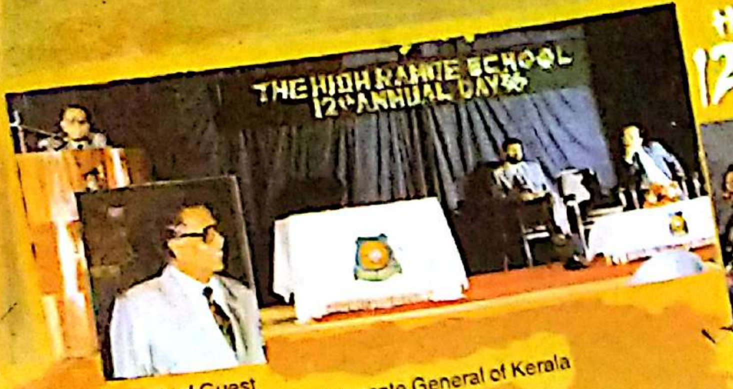

The Chief Guest
Mr. M.K. Damodaran - Advocate General of Kerala
Addressing the Audience

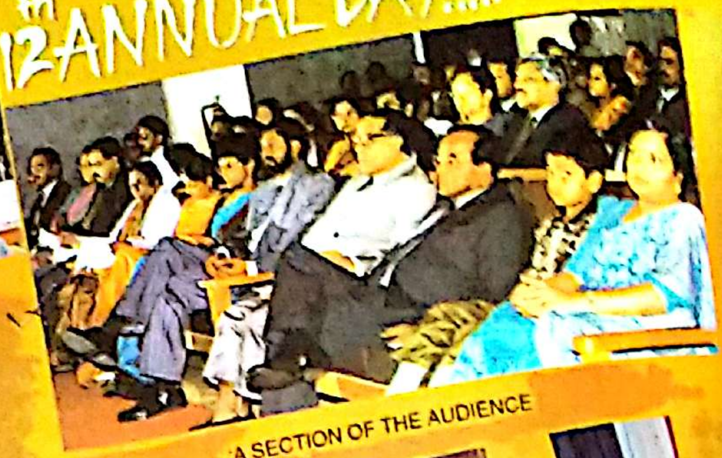

'A SECTION OF THE AUDIENCE

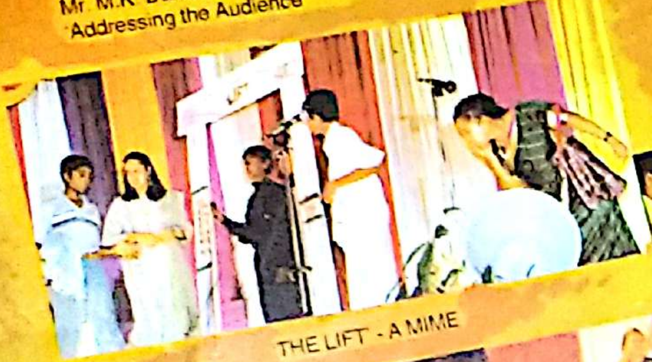

THE LIFT' - A MIME

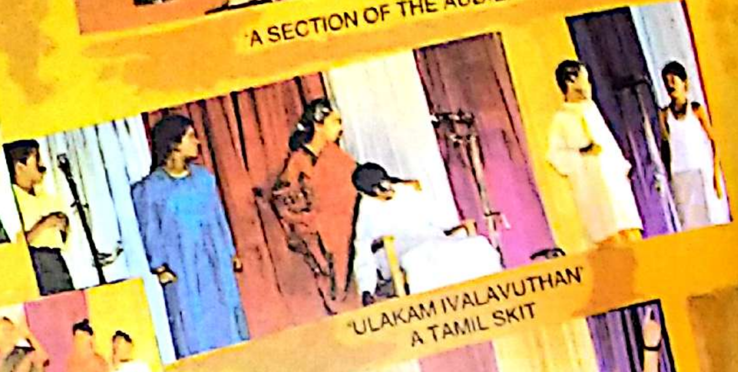

'ULAKAM IVALAVUTHAN'
A TAMIL SKIT

POWER POLITICS' - A MIME

AN[illegible] CTBT

'ARRACK B[illegible]
A MALAYAL[illegible]

MANISHADA' - A HIGHWAY DRAMA

THE SCHOOL CHOIR

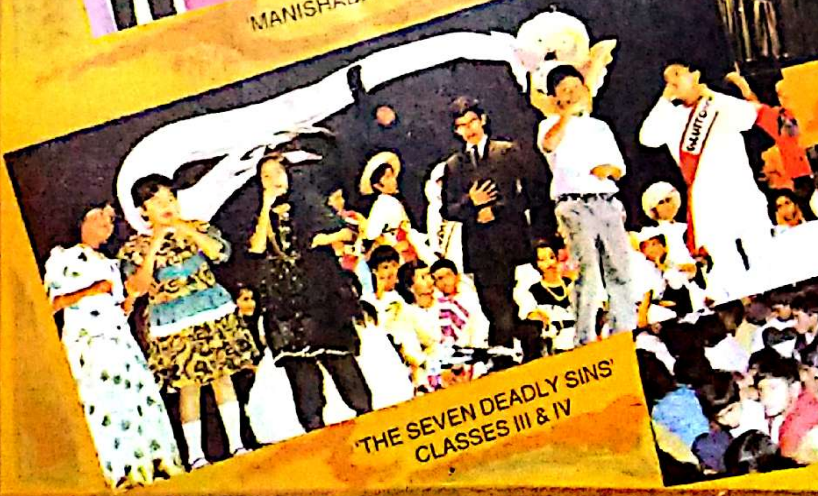

'THE SEVEN DEADLY SINS'
CLASSES III & IV

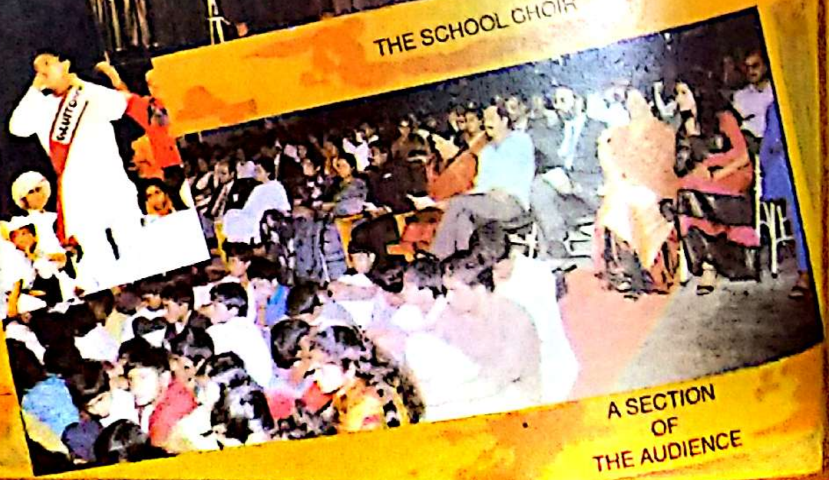

A SECTION
OF
THE AUDIENCE

Scanned by CamScanner

മലയാള വിഭാഗം

താളുകൾ മറിക്കുമ്പോൾ

1. സ്നേഹത്തിൻ പക്ഷി (കവിത)............ആശിഷ്
2. ശൈവം സ്ത്രൈവം (ഐതിഹ്യ നാടകം)............മിസ്റ്റർ ഇട്ടി.സി. കുര്യൻ
3. മാട്ടുപ്പെട്ടി (കവിത)............ടിൻറു അൽഫോൻസാ
4. ടൈറ്റാനിക് മുങ്ങുന്നു (സ്മരണ)............ടെസി തമ്പി
5. ടാഗോറിൻെറ ഉപഗുപ്തൻ (കാവ്യം)............റിനി എബ്രഹാം, ജിഫി ജോൺ, അബി മേരി സാം.
6. കർമ്മഫലത്തെ ഇച്ഛരിക്കരുത് (ഭഗവദ്ഗീത)............സ്നിഷ
7. കേരളത്തിൻെറ പ്രകൃതി ഭംഗി............എ. ശ്രീരേഖ, അശ്വതി
8. ഫലിതങ്ങൾ............ടിൻറു തോമസ്, ബിനുമോൻ
9. കേരളത്തിലെ ദൃശ്യകലകൾ (ലേഖനം)............സിബി മാത്യു
10. ആത്മഹത്യ (കവിത)............ശ്രീജിത്ത്
11. നായ്ക്കളും സ്വപ്നം കാണുന്നു (ശാസ്ത്രചിന്ത)............നിനു ഇട്ടികുര്യൻ
12. ഒരു കടംകഥ............സ്വാതി ജെ.
13. സ്മൃതിയുടെ തേരിലേറി (കവിത)............മിസ്സിസ് മീനാ കെ. സ്വാമി
14. കണ്ടതും കേട്ടതും (ദ്രുതകവിത)............അനൂപ് ആർ.
15. എൻെറ ലേഖനമെഴുത്ത് (ഭാവന)............നിതാ ജയപ്രകാശ്
16. അനുഷ്ഠാനകലകൾ (കുറിപ്പ്)............ജിജു എം. പോൾ
17. കലാലയ ജീവിതത്തിൻെറ പ്രാധാന്യം (ലേഖനം)............നീനു കുര്യൻ
18. ഇന്നത്തെ കഥ (ലേഖനം)............പ്രവീൺ റ്റി.
19. സ്വർഗത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടാലോ? (കവിത)............എം. മനോജ്
20. മാമ്പഴം (കവിതാസ്വാദനം)............റെബേക്ക ചാക്കോ
21. എന്നിട്ടും മറക്കാൻകഴിയാത്ത അപ്പൂപ്പൻ (കവിത)............ജയേഷ് ഉണ്ണിത്താൻ

Scanned by CamScanner

Scanned by CamScanner

സ്നേഹത്തിൻ പക്ഷി

നോക്കുവിൻ നോക്കുവിൻ
പറക്കുന്നു പക്ഷികൾ;
ശാന്തത ശാന്തത
ശബ്ദിക്കുന്നവരെപ്പോഴും.

നിർത്തുവിൻ നിർത്തുവിൻ
യുദ്ധങ്ങൾ; മനുഷ്യരേ
കൂടുവിൽ കൂടുവിൻ
ഒരുമയിൽ സഹജരേ

പാടുവിൻ പാടുവിൻ
സ്നേഹത്തിൻ സഹമന്ത്രം
കാക്കുവിൻ കാക്കുവിൻ
ലോകത്തിൻ അഭിമാനം

പറക്കുവിൻ പറക്കുവിൻ
ഉയരത്തിൽ ഉയരത്തിൽ
പാടുന്നു പാടുന്നു
സ്നേഹത്തിൻ പക്ഷികൾ.

—ആശിഷ്,
ക്ലാസ് VIII.

ശൈവം സ്ത്രൈവം

(ഐതിഹ്യ നാടകം)

(കൈലാസം. ശിവനും പാർവതിയും ചതുരംഗം കളിക്കുന്നു. പാർവതി തുടർച്ചയായി കളിയിൽ തോറ്റിരിക്കുന്നു. ശുണ്ഠിഭാവം. ശിവനു പരിഹാസം. ഭൂതഗണങ്ങൾ രസിച്ച് വീർപ്പടക്കി നിൽക്കുന്നു.)

ശിവൻ:- പാർവതി നാലുപ്രാവശ്യം തോറ്റിരിക്കുന്നു. തോൽവി സമ്മതിക്കൂ. പുരുഷന്റെ അധീശത്വം അംഗീകരിക്കൂ.

പാർവതി:- ഇല്ല. ഒരിക്കലുമില്ല. ഇതു കള്ളക്കളിയാണ്.

ശിവൻ:- കള്ളക്കളിയോ? ഹ...ഹ....ഹ...!

പാർവതി:- അർത്ഥമില്ലാതെ ചിരിക്കരുത്. കരു നിരത്ത്.

ശിവൻ:- ഇനിയും കളിക്കണോ പാർവതീ?

പാർവതി:- വേണം....വേണം....വേണം.

(ചതുരംഗപ്പലകയിൽ കരു നിരത്തുന്നു. ശിവൻ കൈയ്യോടെ രാജ്ഞിയെ വെട്ടിയെടുക്കുന്നു. പാർവതി രൂക്ഷമായി നോക്കി പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്നു.)

പാർവതി:- കള്ളക്കളി. എന്റെ രാജ്ഞിയെ അങ്ങനെ വെട്ടാൻ ഒക്കില്ല. മന്ത്രി കാവലിനുണ്ട്.

ശിവൻ:- മന്ത്രിയെ വെട്ടാൻ എന്റെ കുതിര പോരും.

പാർവതി:- അതു കള്ളനീക്കമാണ്.

ശിവൻ:- അല്ല.

പാർവതി:- കള്ളക്കളി.

ശിവൻ:- നല്ല കളി.

(രണ്ടുപേരും ആവർത്തിക്കുന്നു. ഭൂതഗണങ്ങൾ വീർപ്പടക്കുന്നു. പാർവതിക്കു ശുണ്ഠി അടക്കാനാവുന്നില്ല. കരുക്കൾ വലിച്ചെറിയുന്നു. അവളെ സമാധാനിപ്പിക്കാൻ ശിവൻ തടയുന്നു. കരു എറിയുമ്പോൾ അബദ്ധത്തിൽ ശിവന്റെ നെറ്റിയിൽ തറച്ചു കയറുന്നു. ശിവൻ നെറ്റിത്തടത്തിൽ കൈയ്യമർത്തുന്നു. രക്തം പ്രവഹിക്കുന്നു. മോഹാലസ്യപ്പെട്ട് ചതുരംഗപ്പലകയിലേക്കുതന്നെ മുഖം കുത്തിവീഴുന്നു. പെട്ടെന്ന് പാർവതി ഭയചകിതയാകുന്നു.)

പാർവതി:- (തേങ്ങിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ട്) യ്യോ.....ഭഗവാനേ (കുലുക്കിവിളിച്ചുകൊണ്ട്) എഴുന്നേൽക്ക്. ആരവിടെ? പീതാംബരവും പനീനിരും കൊണ്ടുവരൂ.

(തോഴി പനിനീരും പീതാംബരവും തട്ടത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നു. പനിനീർ തളിച്ച് വസ്ത്രംകൊണ്ട് ഒപ്പുന്നു.)

ഭഗവാനേ എഴുന്നേൽക്ക്...യ്യോ......എനിക്ക് ഭയമാകുന്നു. എഴുന്നേൽക്ക്. (കുലുക്കി വിളിക്കുന്നു. പൊട്ടിക്കരയുന്നു.)

(പാർവതിയെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ ഭൂതപ്രധാനി മുന്നോട്ടുവരുന്നു.)

ഭൂതം:- ദേവീ സർവലോകത്തിന്റെയും സംഹാരമൂർത്തിയായ പരമശിവൻ ഇപ്പോൾ ഉണരും. സമാധാനമായി ഇരിക്കൂ.

പാർവതി:- ഇല്ല....ഇല്ല....ഭഗവാനേ.

(പരിചരണങ്ങൾ തുടരുന്നു. പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഭയപ്പെടുത്തുന്ന ശബ്ദങ്ങൾ. വെളിച്ചവും ഇരുളും മാറിമാറി രംഗം പ്രക്ഷുബ്ധം. നാരദൻ പരിഭ്രാന്തനായി വരുന്നു. 'നാരായണ.....നാരായണ' എന്ന വിളി മുഴങ്ങിക്കേൾക്കുന്നു)

നാരദൻ:- നാരായണ....ശംഭോ.....മഹാദേവ ശംഭോ....

(പാർവതി വണങ്ങുന്നു. ഭൂതഗണങ്ങൾ താണുതൊഴുന്നു.)

നാരദൻ:- എന്തുപറ്റി ദേവീ? ഭഗവാൻ മോഹാലസ്യപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നു. ലോകം മുഴുവൻ ഇളകിമറിയുന്നു. കേൾക്കുന്നില്ലേ ദേവീ?

പാർവതി:- നാരദമുനി ക്ഷമിക്കണം. ശപിക്കരുത്. ഒരബദ്ധം പറ്റി.

നാരദൻ:- അതെപ്പോഴും ഉള്ളതാണല്ലോ. പ്രത്യേകിച്ച് സ്ത്രീജനങ്ങൾക്ക്; ഭഗവതിയാണെങ്കിലും...

പാർവതി:- അതുതന്നെയാണ് ഞങ്ങളുടെ ശണ്ഠാവിഷയം. ഭഗവാൻ സ്ത്രീത്വത്തെ കുത്തിനോവിച്ചു.

നാരദൻ:- ഭഗവതി കോപിഷ്ടയായി. ഇതാ ഭഗവാൻ താഴെയും അല്ലേ? ഹ.....ഹ....

പാർവതി:- കളിയാക്കരുത് നാരദരെ. പരിഹാരം കാണൂ.

നാരദൻ:- ദേവിയുടെ ഉത്തരവ് അനുസരിക്കാൻ ഞാൻ ബാധ്യസ്ഥനാണ്. നാരായണാ....മഹാശംഭോ....(ധ്യാനനിരതനാകുന്നു.) ദേവീ അതാ താഴെ ഭൂമിയിൽ ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠനും വിക്രമാദിത്യ സദസ്സിലെ പ്രധാനിയുമായ വരരുചിയുടെ ഭാര്യയായ പറയിപെറ്റ പന്തിരുകുലത്തിലെ എട്ടാമത്തെ സന്താനം പാണൻ; അവനെ വരുത്തി പാടിക്കൂ. ഭഗവതി പാട്ടിനൊത്ത് നൃത്തംചെയ്യൂ. ഭഗവാൻ ഉണരും. ഞാനിറങ്ങട്ടെ. നാരായണാ...)

(നാരദൻ വണങ്ങി പോകുന്നു. പാർവതി തിരിച്ചു വണങ്ങുന്നു).

പാർവതി:- നന്ദി നാരദരെ. ആരവിടെ? (ഭൂമിയിലേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ട്.) അതാ പാണൻ. (ഭൂതപ്രധാനി ദത്തശ്രദ്ധനായി നോക്കുന്നു.) അവൻ മോഹിതനാണ്. അവന്റെ എല്ലാ ആഗ്രഹങ്ങളും സാധിച്ചുകൊടുത്ത് അവനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരൂ. കൺചിമ്മുന്ന നേരം അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഭൂതം:- അടിയൻ. (പോകുന്നു.)

(പാർവതി വെഞ്ചാമരം എടുത്ത് ശിവനെ വീശുന്നു. തോഴി കൊണ്ടുവരുന്ന പനിനീർ തളിക്കുന്നു. ഇടയ്ക്ക് ഉത്കണ്ഠിതയായി താഴേക്കു നോക്കുന്നു.)

പാർവതി:- ഭാഗ്യംതന്നെ. അവരെത്തിക്കഴിഞ്ഞു. (ഉത്കണ്ഠയോടെ) വരൂ. വേഗം വരൂ.

(ഭൂതപ്രധാനിയോടൊപ്പം പാണൻ വരുന്നു. പാണൻ വണങ്ങുന്നു. ഭൂതപ്രധാനി താണുവണങ്ങി നിൽക്കുന്നു. പാർവതിയുടെ ആംഗ്യംകൊണ്ട് ഭൂതപ്രധാനി പോകുന്നു.)

Scanned by CamScanner

പാണർ:- കല്പിച്ചാലും. അടിയൻ....
പാർവതി:- പാണന്റെ പാട്ടുകേട്ടേ പരമശിവൻ ഉണരുകയുള്ളു. പാടൂ......
പാണർ:- ഉത്തരവ്. (ഉടുക്കുകൊട്ടി പാടുന്നു.)
പാരിന്റെ സംഹാരമൂർത്തേ.
പരമശിവ ശംഭോ.....
ഉടുക്കുകൊട്ടി പാടുന്നേ
ഉയിരുകൊടുത്തു പാടുന്നേ.....
ശ്രീപാർവതീ ഭർത്താവേ
ഉണരൂ, ഉണരൂ, ഉണരൂ.
(പാർവതി പാട്ടിനൊത്ത് നൃത്തംചെയ്യുന്നു. പാട്ടിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിൽ ശിവൻ തലയുയർത്തുന്നു. പാർവതിയുടെ നൃത്തംകണ്ട് സന്തുഷ്ടനായി അവളോടൊപ്പം താണ്ഡവം ചെയ്യുന്നു.)
പാർവതി:- ഭഗവാൻ പ്രസാദിച്ചാലും. കനിഞ്ഞു പൊറുക്കണം.
ശിവൻ:- വിധി നിശ്ചയം. പാണർ എനിക്ക് നല്ലൊരു വിരുന്നൊരുക്കി.
പാണർ:- അടിയന്റെ ഭാഗ്യം.
പാർവതി:- പാണർക്ക് ഞാനെന്തുനൽകിയാൽ മതിയാകും. (ധ്യാനിച്ചിട്ട്) കഴുത്തിൽനിന്ന് മുത്തുമാല ഊരി പാണർക്കു നൽകുന്നു).
ഇതാ, ഇതിരിക്കട്ടെ.
പാണർ മടിച്ചുനിൽക്കുന്നു.
ശിവൻ:- വാങ്ങിച്ചോളൂ. പാണർ ഭൂമിയിലെത്തി പുതുപ്പെണ്ണിനു സമ്മാനിച്ചോളൂ. അവൾക്കു സന്തോഷമാകും.
(പാണർ മാലവാങ്ങി ഭയഭക്തിബഹുമാനത്തോടെ ചുംബിക്കുന്നു.)
പാണർ:- അടിയന്റെ ജീവിതം സഫലമായി. ഇനി വിടനൽകിയാലും.
ശിവൻ: അങ്ങനെയാകട്ടെ.
പാർവതി:- ആരവിടെ? (ഭൂതപ്രധാനി പ്രവേശിക്കുന്നു.) പാണരെ വീട്ടിലെത്തിക്കൂ.
(പാണർ വണങ്ങി പോകുന്നു. ശിവപാർവതിമാർ കൈയ്യുയർത്തി അനുഗ്രഹിക്കുന്നു.)
പാർവതി:- പാണർക്ക് സർവകാലവും പ്രതാപത്തോടിരിക്കാൻ ആ മുത്തുമാല മതി.
ശിവൻ:- പക്ഷേ അവന് അവന്റെ വിധിയെ മറികടക്കാൻ സാധ്യമല്ല.
പാർവതി: ഭഗവാൻ എന്താണ് പറയുന്നത്?
ശിവൻ:- നൂറ്റാണ്ടുകളായി പുരുഷനും സ്ത്രീയും പരസ്പരം സ്നേഹിക്കാനും കലഹിക്കാനുമാണ് വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഭവതി വരൂ. നമുക്കു കാണാം. അവനത് എപ്രകാരം നശിപ്പിക്കുന്നെന്നു നമുക്കു കാണാം.
(ശിവനും പാർവതിയും ഒരു ഭാഗത്തേക്കു നടക്കുന്നു.)
(ഒന്നാം തിരശ്ശീല)

രംഗം ഭൂമി

സന്തുഷ്ടനായ പാണർ ഉടുക്കുംകൊട്ടിയാണ് വരുന്നത്.)
പാണർ:- കുഞ്ഞിക്കാളീ..... (വിളി ആവർത്തിക്കുന്നു.)
കുഞ്ഞി:- എന്തോ.
(ഒരു കുട്ടയിൽ പഴങ്ങളും പൂക്കളും കൊണ്ടുവരുന്നു.)
അങ്ങു വന്നോ? എനിക്കാശ്വാസമായി. എന്തിനാ എന്നെ വിട്ടിട്ടു പോയത്? (പിണക്കം)
പാണർ:- പോയതാണോ? പരമശിവന്റെ ഭൂതം എന്നെ കൊണ്ടുപോയതല്ലെ? ഇനി എന്റെ പൊന്നിനെ വിട്ട് എങ്ങും പോകില്ല. സത്യം. ഒും ഞാൻ നിനക്ക് എന്താ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതെന്ന് അറിയാമോ?
കുഞ്ഞി:- എന്താ?
(പാണർ ചേലാവിൽനിന്നു മുത്തുമാല എടുക്കുന്നു.)
പാണർ:- ഇതു കണ്ടോ? നവരത്നങ്ങളെക്കാൾ വിലപ്പിടിപ്പുള്ള മുത്തുമാല. കഴുത്തിലിട്ടോളൂ.
കുഞ്ഞി:- (മുത്തുമാലയുടെ പ്രഭയിൽ അതിശയിച്ച്) ഹൗ എന്തൊരു ചന്തം! ഇങ്ങുതാ. (ആർത്തിയോടെ വാങ്ങുന്നു.) ഇതെങ്ങനെ കിട്ടി?
പാണർ:- ശിവന്റെ മോഹാലസ്യം മാറ്റിയത് ഞാനാണ്. പാണന്റെ പാട്ട്. അതിന് പാർവതി സമ്മാനിച്ചതാ.
കുഞ്ഞി:- ശിവ! ശിവ! ഈശ്വരന്റെ സൂക്കേടു മാറ്റാൻ മനുഷ്യൻ വേണ്ടിവന്നു. കാലത്തിന്റെ ഒരു പോക്കേ.
പാണർ:- ഈശ്വരനെക്കാൾ വലുത് മനുഷ്യൻതന്നെയാടി.

കുഞ്ഞി:- ഉവ്വോ? (ബഹുമാനത്തോടെ) ഉവ്വോ? എന്റെ പരമേശ്വരൻ ഈ തൊണ്ടിപ്പഴം കഴിച്ചാലും.
(കുഞ്ഞിക്കാളി കൊട്ടയിൽ പിടിച്ചിരുന്ന കൈയിൽ മാല പിടിച്ചിട്ട് മറുകൈക്കൊണ്ട് തൊണ്ടിപ്പഴം എടുക്കുന്നു. അബദ്ധത്തിൽ മുത്തുമാല താഴെ വീണ് പളുങ്കുമണികൾ ചിന്നിച്ചിതറുന്നു. പാണർ പരവശനാകുന്നു. കോപിഷ്ഠനാകുന്നു.)
പാണർ: അവലക്ഷണം. ശ്രീപാർവതി കഴുത്തിലണിഞ്ഞിരുന്ന മാലയാണ് അശ്രദ്ധയോടെ നിലത്തിട്ടത്. അതാ മുത്തുമണികൾ ചിന്നിച്ചിതറുന്നു. ഈ കുടുംബം മുടിഞ്ഞുപോകും.....ഈശ്വരന്മാരേ! (വിലപിക്കുന്നു) അയ്യോ.... പൊറുക്കണേ...
കുഞ്ഞി:- അബദ്ധത്തിലല്ലേ? (മുത്തുകൾ പെറുക്കാൻ കുനിയുന്നു.)
പാണർ:- അസത്തേ, തൊടരുത്. (പൂക്കുട്ട വാങ്ങി വലിച്ചെറിയുന്നു.) നിന്റെയൊരു കുട്ട.
കുഞ്ഞി:- എന്താ കിറുക്കുപിടിച്ചോ?
പാണർ:- നീ എന്നെ ഭ്രാന്തനാക്കുകയാണ്. അസത്ത്.
കുഞ്ഞി:- (കരച്ചിലോടെ) അങ്ങു കലാകാരനല്ലെ? ഭാര്യയുടെ കൈയബദ്ധം ക്ഷമിക്കാൻ വയ്യേ?
പാണർ:- ഇതു വയ്യ. എനിക്കറിയാം നീയാരാണെന്ന്. അട്ടയെ പിടിച്ചു മെത്തയിൽ കിടത്തിയാൽ ഇങ്ങനയെ വരൂ.
കുഞ്ഞി:- എന്ത്? ഞാൻ അട്ടയാണോ?
പാണർ:- അതെ ആ നികൃഷ്ടജീവി.
കുഞ്ഞി:- എങ്കിൽ (ചൊടിച്ചുകൊണ്ട്) നിങ്ങൾ അട്ടയുടെ ഭർത്താവാണ്. വെറും അട്ട.
പാണർ: ശവമേ എന്തുപറഞ്ഞു? (ഓടിച്ചെന്ന് രണ്ടു ചെകിടത്തും അടിക്കുന്നു.)

Scanned by CamScanner

കുഞ്ഞി:- എങ്കിൽ എന്നെ കൊല്ല്. (ചിരിക്കൊണ്ട്) അല്ലെങ്കിൽ വേണ്ട ഞാനാ കൊക്കയിൽ ചാടി മരിക്കും.

പാണർ:- (കോപത്തിന്റെ പാരമ്യത്തിൽ) പോയി ചാക് തുലയ്!

(പരിക്ഷീണനായി നടക്കുന്നു.)

(കുപിതയായ കുഞ്ഞിക്കാളി രംഗത്തുനിന്നും മറയുന്നു. പാണർ വീണ്ടും ഭാര്യയെ ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോഴാണ് അവൾ പോയ വിവരം അറിയുന്നത്).

പാണർ:- പോയോ? അവിടെയെങ്ങാനും ചുരുണ്ടുകിടക്കാൻ പോയിരിക്കും. (വികാരം കടിച്ചമർത്തുന്നു.)

കുഞ്ഞിക്കാളീ......(ഉലാത്തുന്നു.)

(നിലത്ത് ചിന്നിച്ചിതറി കിടക്കുന്ന പൂക്കളും മറ്റും കുട്ടയിൽ പെറുക്കിവെയ്ക്കുന്നു.)

എടീ.....ഇതുകൊണ്ടുപോ.....(മറുപടിയില്ല) എടീ......

(പാണർ ചുറ്റുപാടും വിശദമായി നോക്കുന്നു. ഓരോ നോട്ടത്തിലും ഉത്കണ്ഠ കൊടുമ്പിരിക്കൊള്ളുന്നു. പരവശനാകുന്നു.

മനസ്സിലെ വിചാരം കൈകളുടെ ആംഗ്യംകൊണ്ട് വ്യക്തമാണ്. പരിക്ഷീണിതനായി തലയ്ക്ക് സ്വയം അടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.)

പാണർ:- കുഞ്ഞിക്കാളീ.....ഇനി അവൾ പറഞ്ഞത് ചെയ്തുകളഞ്ഞാലോ. അവൾ കൊക്കയിൽ ചാടി മരിക്കുമോ? ഇല്ല. അവൾക്കങ്ങനെ ചാകാൻ കഴിയുമോ? കുഞ്ഞിക്കാളീ....വരൂ.....എല്ലാം ഞാൻ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു....എന്തു ദുഃഖമുണ്ടായാലും നമുക്കു പങ്കുവയ്ക്കാം. കുഞ്ഞീ.....

(പെട്ടെന്നു പൊട്ടിച്ചിരി മുഴങ്ങിക്കേൾക്കുന്നു. നാറാണത്തുഭ്രാന്തൻ ചിരിക്കുകയാണ്. ചിരിയുടെ അലകൾക്കൊപ്പം നാറാണത്ത് രംഗത്തുവരുന്നു. വിമ്മിട്ടപ്പെട്ടുനിൽക്കുന്ന പാണരെ പരിഹാസത്തോടെ ചുണ്ടി ചിരിക്കുന്നു. പാണർ പരിഭ്രാന്തനായി നാറാണത്തെ നോക്കുന്നു.)

പാണർ:- നിങ്ങളാരാ? എന്താ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടത്?

ഭ്രാന്തൻ:- ഞാനൊരു ഭ്രാന്തനാണ് (പൊട്ടിച്ചിരി) മറ്റൊരു ഭ്രാന്തനെ കാണാൻവന്നതാ.

പാണർ:- അതാരാ?

ഭ്രാന്തൻ:- അതു നീ തന്നെ. സ്വന്തം ഭാര്യയെ കാരണംകൂടാതെ തല്ലിച്ചതച്ച നീ തന്നെ. അവളിപ്പോൾ ജീവനറ്റ ശവമായേനെ.

പാണർ:- നിങ്ങൾ അവളെ കണ്ടോ?

ഭ്രാന്തൻ:- കണ്ടു. മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

(പാണർ പെട്ടെന്ന് ഭ്രാന്തന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തുന്നു.)

പാണർ:- നിങ്ങൾ എന്റെ രക്ഷകനാണ്. എന്നെ അവളുടെ അടുത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകൂ.

ഭ്രാന്തൻ:- വേണ്ട. സ്ത്രീ പുരുഷനിലേക്ക് വരികയാണ്. അവളെ കാത്തു പരിപാലിക്കേണ്ട കടമ അവന്റേതാണ്.

പിതാരക്ഷതി കൗമാരേ
ഭർത്താരക്ഷതി യൗവനേ
എന്ന തത്വം നിനക്കറിയില്ലേ?

പാണർ:- എന്റെ അഹങ്കാരം ക്ഷമിക്കൂ. അങ്ങ് മഹാപണ്ഡിതനാണ്.

ഭ്രാന്തൻ:- അല്ല ഭ്രാന്തൻ. നാറാണത്തു ഭ്രാന്തൻ.

പാണർ:- എന്റെ അപരാധം ക്ഷമിക്കൂ. ഞാനങ്ങയെ നമസ്ക്കരിക്കുന്നു.

ഭ്രാന്തൻ:- പക്ഷേ കുറ്റംചെയ്തവർ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കണം. അവൾ ആ പാറയുടെ മറവിൽ നിൽപ്പുണ്ട്. അവളെ നീ എന്താണു ചെയ്തത്?

പാണർ:- രണ്ടു ചെകിട്ടത്തും അടിച്ചു.

ഭ്രാന്തൻ:- ശരി. കുഞ്ഞിക്കാളീ.....(നീട്ടിവിളിക്കുന്നു)

(കുഞ്ഞിക്കാളി വിതുമ്പിക്കൊണ്ട് വരുന്നു. അവൾ സമീപിക്കുന്നതിനു മുൻപ് നാറാണത്തുഭ്രാന്തൻ കണക്കുതീർക്കുന്നു.)

ഭ്രാന്തൻ:- മറ്റുള്ളവരുടെ വേദന ഓരോരുത്തനും അറിഞ്ഞിരിക്കണം.

(നാറാണത്തുഭ്രാന്തൻ പാണരുടെ ഒരു ചെകിട്ടത്ത് ആഞ്ഞടിക്കുന്നത് കുഞ്ഞിക്കാളി കണ്ടു.)

കുഞ്ഞിക്കാളി:- (ഓടിവന്നുകൊണ്ട്) അയ്യോ അരുത്. അദ്ദേഹത്തെ തല്ലരുത്. (അവൾ രണ്ടുപേരുടെയും നടുക്കായി.)

ഭ്രാന്തൻ:- ഇതാണു സ്ത്രീ. ക്ഷമയുടെ പര്യായം. ശരി എന്റെ ദൗത്യം കഴിഞ്ഞു. (പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.)

(ആരുടെയും അനുവാദത്തിനു കാത്തുനിൽക്കാതെ നാറാണത്ത് ഓടിമറയുന്നു. ചിരിയുടെ അലകൾ. രണ്ടുപേരും കൈകൂപ്പി നിൽക്കുന്നു)

അറിയിപ്പ്:-

(ഈ നാടകം ഇവിടെ അവസാനിക്കുന്നില്ല. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു.)

മിസ്റ്റർ ഇട്ടി സി. കുര്യൻ.

മാട്ടുപ്പെട്ടി

മൂന്നാറിൻ ശീതളച്ഛായയിൽ
ഉറങ്ങുന്നോരെൻ വിദ്യാലയം
ചേണുറ്റ പച്ച പുതപ്പു
മൂടി കിടക്കുന്നോരു വനരംഗം
നടുവിലായുണ്ടൊരു ഗോക്കൾതൻ
ഇന്തോസിസിസിൻ ധവളവിപ്ലവം

തിലകക്കുറിയായുണ്ടൊരു നൽ-
നീലിമയാർന്ന മാട്ടുപ്പെട്ടി ഡാം
വളഞ്ഞു പുളയുന്ന പാതകളും
അതിനോരത്തായി പാക്കറ്റിങ് സെൻററും
തേയിലച്ചെടിക്കുന്മേഷം പകരാൻ
അല്ലോ നമ്മുടെ ആർ ആൻറ് ഡി
ടാടാ ടിയുടെ കെ.ഡി. കുന്നുകളിൽ
ഹാ! മാട്ടുപ്പെട്ടി എത്ര മനോഹരം!

ടിൻറു അൽഫോൺസാ.
ക്ലാസ് IV

Scanned by CamScanner

ടൈറ്റാനിക് മുങ്ങുന്നു: 1912

ലോകം അന്നുവരെ കണ്ടതിൽവച്ചേറ്റവും വലുതും ഏറ്റവുമധികം സുഖസൗകര്യങ്ങളുള്ളതുമായ ബ്രിട്ടീഷ് യാത്രാക്കപ്പൽ- ടൈറ്റാനിക്, ആദ്യത്തെ യാത്രയിൽത്തന്നെ അത് മുങ്ങി. കപ്പലിലുണ്ടായിരുന്ന 2224 പേരിൽ 1513 പേർ മരിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സൗതാംടണിൽനിന്ന് അമേരിക്കയിലേക്കുള്ള യാത്രാമധ്യേ 1912 ഏപ്രിൽ 14-ന് രാത്രി അത് അറ്റ്ലാൻറിക് സമുദ്രത്തിൽ ഒരു കൂറ്റൻ ഹിമപർവതവുമായി കൂട്ടിയിടിക്കുകയായിരുന്നു. കപ്പലിൻെറ ഒരുഭാഗം തകർന്നുപോയി. മണിക്കൂറുകൾക്കകം അത് മുങ്ങുകയും ചെയ്തു.

മുക്കാൽനൂറ്റാണ്ടോളം നീണ്ടുനിന്ന തെരച്ചിൽ ശ്രമങ്ങൾ എല്ലാം പരാജയപ്പെട്ടശേഷം 1985 സെപ്തംബറിലാണ് അതിൻെറ അവശിഷ്ടങ്ങൾ ഉത്തര അറ്റ്ലാൻറിക്കിൻെറ അടിത്തട്ടിൽ 3 കി.മീ. ആഴത്തിൽ കിടക്കുന്നതായി കണ്ടെത്തിയത്.

ലോകത്തെ മുഴുവൻ ഞെട്ടിച്ച ഈ അപകടത്തെ തുടർന്ന് കപ്പൽ ഗതാഗതം കൂടുതൽ സുരക്ഷിതമാക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ ഉണ്ടായി. കപ്പലിലുള്ള ഓരോരുത്തർക്കും രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിയുന്നത്ര ലൈഫ്ബോട്ട് സൗകര്യം ഏർപ്പെടുത്തുക, മറ്റു കപ്പലുകളിൽനിന്നുള്ള സന്ദേശങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കാനായി എല്ലാ കപ്പലുകളിലും 24 മണിക്കൂറും റേഡിയോ സംവിധാനമുണ്ടാക്കുക എന്നിവ ഈ നടപടികളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ടൈറ്റാനിക്കിൽ ആകെയുള്ളവരിൽ പകുതിപേർക്ക് മാത്രമേ രക്ഷപ്പെടാൻ ലൈഫ്ബോട്ട് സൗകര്യം ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ടൈറ്റാനിക് മുങ്ങുമ്പോൾ 30 കി.മീ. അകലെ 'കാലിഫോർണിയൻ' എന്ന അമേരിക്കൻ കപ്പൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

ആളപായത്തിൻെറ കാര്യത്തിൽ ടൈറ്റാനിക്കിനെയും കവച്ചുവയ്ക്കുന്ന ഒരു അത്യാഹിതമാണ് 1987-ൽ ഫിലിപ്പിൻസിൻെറ അടുത്തുണ്ടായത്. യാത്രക്കാർ തിങ്ങിനിറഞ്ഞിരുന്ന ഒരു കടത്തുകപ്പൽ മറിഞ്ഞ് 1600 പേർ മരിച്ചു. 'ടൈറ്റാനിക്' അപകടത്തിൻെറ പ്രത്യേകത അക്കാലത്തെ ഒരിക്കലും മുങ്ങുകയില്ലെന്നു കരുതിയിരുന്ന കപ്പൽ ആദ്യയാത്രയിൽത്തന്നെ മുങ്ങിയെന്നതാണ്. എല്ലാവിധ സുരക്ഷിതത്വ പരിശോധനയും കഴിഞ്ഞ-ശേഷമായിരുന്നു അതിൻെറ യാത്ര. പല കപ്പലുകളിലുമായി അനേകം വർഷം പ്രവർത്തിച്ചു പരിചയമുള്ളവരായിരുന്നു അതിലെ ജോലിക്കാർ. അക്കാലത്തെ കപ്പിത്താന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രശസ്തനായ ഒരാളാണ് അത് നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നത്. സമുദ്രം ശാന്തമായിരുന്നു, എന്നിട്ടും ടൈറ്റാനിക് മുങ്ങിത്താണു.

ടെസി തമ്പി
ക്ലാസ് X

ടാഗോറിൻെറ ഉപഗുപ്തൻ (കാവ്യം)

ബുദ്ധശിഷ്യനായ ഉപഗുപ്തൻ നഗരവാതില്ക്കൽ
വെറും തറയിൽ ശയിക്കുകയായിരുന്നു.
വിളക്കുകൾ അണഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരുന്നു.
കാർമേഘപടലങ്ങളിൽ നക്ഷത്രങ്ങൾ ഒളിഞ്ഞുനിന്നു
ആരുടെ ചിലങ്കാനാദമാണ് അപ്പോൾ മുഴങ്ങിക്കേട്ടത്?
ആരാണ് അദ്ദേഹത്തെ സ്പർശിച്ചത്?
അദ്ദേഹം ഉണർന്നെണീറ്റിരുന്നു.

കരുണാമയമായ ആ കണ്ണുകളിൽ ഒരു സ്ത്രീയുടെ
ദീപത്തിൽനിന്നുള്ള വെളിച്ചം പതിച്ചു.
അവൾ സർവ്വാഭരണഭൂഷിതയായ ഒരഭിസാരികയായിരുന്നു.
അവളുടെ യൗവ്വനത്തിടമ്പിൽ ഒരു നീലഷാൾ പരിലസിച്ചു.

ദിവ്യമനോഹരമായ ആ മുഖത്തേക്കവൾ ഉറ്റുനോക്കി
"മഹാത്മാവേ, ക്ഷമിച്ചാലും
സദയം എൻഗേഹെ വന്നണയൂ
ഈ പൂഴി അങ്ങേക്കു യോജിക്കില്ല".

ആ മഹാൻ പ്രതിവചിച്ചു:- "ഹേ സ്ത്രീ,
മടങ്ങുക നിൻ ഭവനത്തിൽ
സമയമാകുമ്പോൾ ഞാൻ വന്നിടും".
ഇടിമിന്നൽ ആകാശത്ത് ആഞ്ഞടിച്ചു,
അവൾ ഞെട്ടിത്തെറിച്ചു,
വഴിയോരത്തുള്ള മരങ്ങൾ വിറങ്ങലിച്ചു.

* * * * * * * *

വസന്തകാലത്തിൻെറ സുഗന്ധം കാറ്റിലുയർന്നു
വനാന്തരംഗങ്ങളിൽ പൂക്കാലം ഘോഷിക്കപ്പെട്ടു
നഗരത്തിലെ ശാന്തതയിൽ പൂനിലാവു പെയ്തു
ഏകാകിയായി ആ ബുദ്ധശിക്ഷ്യൻ നടക്കുകയാണ്.
ഉറങ്ങാത്ത കുയിലുകളുടെ കളകൂജനം
ഉപഗുപ്തൻ നഗരാതിർത്തിയിലെത്തി
ആരുടെ നിശ്ചലമേനിയാണ് തന്നെ തടഞ്ഞത്?
മുറിക്കപ്പെട്ടു പുറംതള്ളപ്പെട്ട പൂമേനി?
അദ്ദേഹം അവളുടെ അടുത്തിരുന്നു.
ആ ശിരസ്സ് തൻമടിയിൽവച്ചു തലോടി
ഉണങ്ങി വരണ്ട ആ ചുണ്ടുകളിൽ ദാഹജലം നൽകി
"കരുണാമയനായ അങ്ങ് ആരാണ്?"
അവൾ വേദന കടിച്ചമർത്തി തേങ്ങി.
ആശ്വാസത്തിൻെറ തലോടലുകൾ നൽകിക്കൊണ്ടദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:-
"അവസാനം സമയമായി സഹോദരി, ഞാനിതാ എത്തി".

റിനി എബ്രഹാം,
ജിഫി ജോൺ,
അബി മേരി സാം.
ക്ലാസ് XI

കർമ്മഫലത്തെ ഇച്ഛരിക്കരുത്

മയി സർവ്വാണി കർമ്മാണി സംന്യസ്യാദ്ധ്യാത്മ ചേതസാ
നിരാശീർനിർമ്മമോ ഭൂത്വാ യുദ്ധ്യസ്വ വിഗതജ്വര:

(ശ്രീമദ് ഭഗവദ്ഗീതാ)

കർമ്മങ്ങളെല്ലാം ഈശ്വരനിൽ സമർപ്പിച്ച് വിവേചനബുദ്ധി-യോടുകൂടി ആശയും മമതയും വിട്ട് വരുന്ന ക്ലേശത്തെ വകവെയ്ക്കാതെ ചെയ്യേണ്ടത് ചെയ്യുക.

സർവ്വാന്തര്യാമിയായി ഈശ്വരനിൽ പ്രേരിതനായിട്ടാണ് കർമ്മങ്ങളെല്ലാം, ഈശ്വരന്നധീനമാണ് എന്നു വിചാരിച്ച് അവിടെ സമർപ്പിച്ചു, പിന്നെയും വിവേചനവും ചെയ്ത് കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലം തനിക്കുള്ളതല്ലെന്നും അങ്ങനെയായാൽ പിന്നെയും പിന്നെയും ആശിച്ച് രാഗദ്വേഷങ്ങൾക്ക് ഇടയാകുമെന്നും വിചാരിച്ച് ഫലത്തിൽ ആശയും ആസക്തിയുമില്ലാതെ ഏതു ദുഃഖത്തിലും പതറാതെ യുദ്ധം ചെയ്യുക. അവനവൻെറ കർത്തവ്യം- - കർമ്മം ചെയ്യുക.

സ്നിഷ പത്മനാഭൻ
ക്ലാസ് X

Scanned by CamScanner

കേരളത്തിൻെറ പ്രകൃതിഭംഗി

പ്രകൃതി സൗന്ദര്യത്താൽ അലംകൃതമായ കേരളം, സഞ്ചാരികളുടെ പറുദീസയാണ്. വേനലും മഞ്ഞും മഴയുമായി മാറിമാറി വരുന്ന ഋതുക്കൾ കേരളത്തെ സൗന്ദര്യറാണിയാക്കുന്നു. തിരമാലകളുടെ ആലിംഗനനിർവൃതിയിൽ മതിമയങ്ങി ആനന്ദനിദ്ര കൊള്ളുന്ന തീരദേശങ്ങളുടെയും മാമലകളുടെയും ഭംഗി വിളിച്ചറിയിക്കുന്നു. സഹ്യനിരകളും കേരള കന്യകയുടെ സൗന്ദര്യത്തിനു മാറ്റുകൂട്ടുന്നു. കേരളത്തിൻെറ കിഴക്കൻ മലകളുടെ സൗന്ദര്യം എത്ര വർണിച്ചാലും മതിയാകുകയില്ല.

കളകളാരവം പൊഴിച്ചും മന്ദമാരുതനിൽ കാർക്കൂന്തൽ മിനുക്കിയും മന്ദഗമനംചെയ്യുന്ന മദാലസകളായ കാട്ടരുവികൾ ആരെയും ആകർഷിക്കും. കേരളത്തിൻെറ കിഴക്കേ അതിർത്തിയിലെ സഹ്യസാനുക്കളിൽനിന്ന് നോക്കിയാൽ രണ്ടായിരത്തിലധികം അടി താഴ്ചയിൽ ഉള്ള തമിഴ്നാടിൻെറ വിവിധഭാഗങ്ങൾ വിശാലമായി കാണാം. ആ കാഴ്ച ആരെയും അത്ഭുതപരതന്ത്രനാക്കും.

സുഖവാസകേന്ദ്രമായ മൂന്നാറും അവിടുത്തെ മാമലകളും ആകർഷകംതന്നെ. പെരിയാർ തടാകവും അതിൻെറ തീരങ്ങളിൽ വെള്ളംകുടിക്കാൻ എത്തുന്ന കാട്ടുമൃഗങ്ങളും തേക്കടിയുടെ കാനനഭംഗി വിളിച്ചറിയിക്കുന്നു. ഇടുക്കിയിലെ ആർച്ച് ഡാമും അത് പണിതുയർത്തി ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന പടുകൂറ്റൻ മലകളും ഹൈറേഞ്ചിൻെറ ഭംഗിക്കും ഗാംഭീര്യത്തിനും സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്നു. പഴുപ്പായാൽ പത്മരാഗിണികളെ അണിയിക്കുന്ന കുരുമുളകുതോട്ടങ്ങൾ, പൂത്തുനിൽക്കുന്ന കരിമ്പുകളും വയലുകളും മലകളും തേയിലത്തോട്ടങ്ങളും കേരളത്തിൻെറ ഇടനാടും തീരപ്രദേശങ്ങളും സൗന്ദര്യത്തിൻെറ കാര്യത്തിൽ പിന്നിലല്ല. ഈ പ്രകൃതിഭംഗി എന്നന്നേക്കുമായി നിലനിൽക്കട്ടെ.

എ. ശ്രീരേഖ, അശ്വതി.
ക്ലാസ് VIII

ഫലിതങ്ങൾ

ഭർത്താവ്:- ''അതിമനോഹരമായിരിക്കുന്നു''.
ഭാര്യ:- ''എന്നെയാണോ ഉദ്ദേശിച്ചത്?''
ഭർത്താവ്:- ''നിന്നെയല്ല, നിൻെറ അനുജത്തിയെ''.
ഭാര്യ:- ''അല്ലേലും എനിക്കറിയാം എന്നോടിഷ്ടമില്ലെന്ന്''.
ഭർത്താവ്:- ''സാരമില്ല, അക്കാര്യം വിട്. നിനക്കെന്നോട് വിരോധമൊന്നുമില്ലല്ലോ?''
ഭാര്യ:- ''ഓ ഇല്ല. എൻെറ ആദ്യത്തെ മൂന്നു ഭർത്താക്കന്മാരും ഇന്നനെത്തന്നെയാ പറഞ്ഞത്''.
ഭർത്താവ്:- ''ങേ.....ങ്....ങ്...''

ടിൻറു തോമസ്
ക്ലാസ് VIII

തൂങ്ങിമരിച്ച ഒരാളെ മരത്തിൽനിന്നും താഴെയിറക്കാൻ സഹായിച്ച നാട്ടുകാരനോട്
ഒരു പോലീസുകാരൻ:- വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടായി അല്ലേ?
സഹായി:- ഓ സാരമില്ല, ഇന്നലെ കെട്ടിത്തൂക്കാൻ ആയിരുന്നു പ്രയാസം.

ബിനുമോൻ
ക്ലാസ് VII!

കേരളത്തിലെ ദൃശ്യകലകൾ

കലയുടെ നാടായ കേരളം പലതരം ദൃശ്യകലകളുടെ കേദാരമാണ്. കഥകളി, മാർഗംകളി, തിരുവാതിരകളി, ഒപ്പന, മോഹിനിയാട്ടം തുടങ്ങിയവയുടെ നിറകുടമാണ് നമ്മുടെ കേരളം.

മോഹിനിയാട്ടം കേരളത്തിൻെറ സ്വന്തമെന്നു പറയാവുന്ന ഒരു നൃത്തശൈലിയാണ്. മോഹിനിയാട്ടത്തിൽ ലാസ്യത്തിനും, സ്ത്രൈണഭാവപ്രകടനത്തിനുമാണ് പ്രാധാന്യം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. മോഹിനിയാട്ടത്തിലെ ഉടുത്തുകെട്ട്, വേഷവിധാനം എന്നിവ കേരളത്തിലെ മറ്റു കലാരൂപമായ നങ്ങ്യാർകൂത്ത്, കൂടിയാട്ടം, കഥകളി എന്നിവയോട് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് കേരള കലാമണ്ഡലം ഈ കലാരുപത്തിൻെറ വളർച്ചയിലും പ്രചാരണത്തിലും പ്രധാന പങ്കുവഹിക്കുന്നു.

'ഒപ്പന'- മുസ്ലീങ്ങളുടെ വിവാഹചടങ്ങുകളോടനുബന്ധിച്ച് നടത്തപ്പെടുന്ന ആഘോഷങ്ങളിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു നൃത്തമാണ്. വധുവിനെ മധ്യത്തിലിരുത്തി കൂട്ടുകാരികൾ വട്ടത്തിൽ അണിനിരന്ന് കൈകൊട്ടി പാട്ടുപാടി നൃത്തംചെയ്യുന്നു. വരനേയും വധുവിനേയും വെവ്വേറെ ഒപ്പനയിരുത്താറുണ്ട്. ലളിതമായ ചുവടുവയ്പ് ഒപ്പനയുടെ സവിശേഷതയാണ്.

'മാർഗംകളി'- കേരളത്തിലെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന മാർഗംകളി വിവാഹാഘോഷങ്ങളിലും പെരുന്നാളുകൾ തുടങ്ങിയ വിശേഷാവസരങ്ങളിലും അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. കത്തിച്ചുവെച്ച നിലവിളക്കിനുചുറ്റും നിന്നുകൊണ്ട് കൈകൊട്ടിക്കൊണ്ട് നർത്തകർ നൃത്തംചെയ്യുന്നു. ക്രിസ്തുവിൻെറ 12 ശിഷ്യന്മാരെ ഓർമിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ഈ രീതിയിൽ ഇത് അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്.

'തിരുവാതിരകളി'- കേരളത്തിലെ നാടൻ നൃത്തങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ഇനമായ തിരുവാതിരകളിയിൽ സ്ത്രീകൾ മാത്രമേ പങ്കെടുക്കുകയുള്ളു. ധനുമാസത്തിലെ തിരുവാതിരനാളിൽ നടത്തുന്ന ഈ വിനോദത്തിൽ പരമശിവനെ പ്രകീർത്തിക്കുന്ന ഗാനങ്ങൾ ആലപിക്കുന്നു. ഈ കലാരൂപത്തിൽ മുദ്രകളും പദവിന്യാസങ്ങളും അഭിനയവും മുഖ്യമാ ഘടകങ്ങളാണ്. ഉത്സവദിനങ്ങളായ ഓണം, വിഷു തുടങ്ങിയ നാളുകളിൽ ഇവ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

സിബു മാത്യു
ക്ലാസ് XII

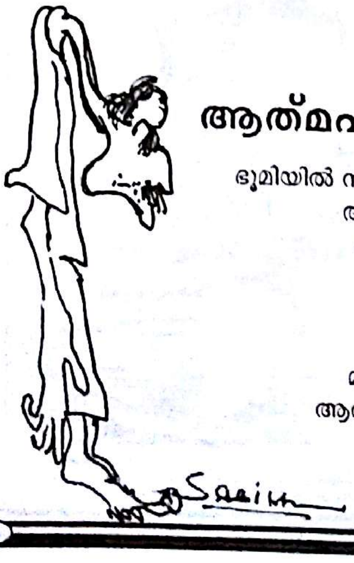

ആത്മഹത്യ

ഭൂമിയിൽ നരകങ്ങൾ കഷ്ടപ്പാടുകൾ
അവയോടൊപ്പം ജീവിതം-
തുടരുന്നതിനർത്ഥം തേടി
തളരുന്നു മനുജനെന്നും
നിറയുന്ന മനോവികാരം
ഉള്ളിലമരുന്ന രോഗം
മനോരോഗം തുടങ്ങലായി
ആത്മഹത്യാശ്രമം വരവായി.
ശ്രീജിത് ക്ലാസ് IV

Scanned by CamScanner

നായ്ക്കളും സ്വപ്നംകാണുന്നു

മനുഷ്യനെപ്പോലെ നായ്ക്കളും സ്വപ്നംകാണാറുണ്ടെന്നാണ് ജന്തുശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. പക്ഷേ, മനുഷ്യനെപ്പോലെ പകൽസ്വപ്നം കാണുന്ന പതിവ് നായ്ക്കൾക്കില്ല. പൊതുവെ പറഞ്ഞാൽ ഉറക്കത്തിൽ ശരീരം നിഷ്ക്രിയമായിരിക്കുമല്ലോ. ഉറക്കത്തിൽ നടക്കുന്നവരെയും (സൊമ്നാമ്പുലിസ്റ്റുകൾ) കിനാവിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെയും ഇക്കൂട്ടത്തിൽ കൂട്ടുന്നില്ല. എങ്കിലും ശരീരം ഒരു ഘടികാരംപോലെ താളാത്മകമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ നിഗമനം.

മസ്തിഷ്കമാണല്ലോ ഉറക്കത്തെയും സ്വപ്നത്തെയും മുഖ്യമായി നിയന്ത്രിക്കുന്നത്. ബോധമനസ്സും അപ്പോൾ വിശ്രമത്തിലായിരിക്കും. എന്നാൽ ശരീരത്തിന്റെ കാവൽക്കാരനായ തലച്ചോറ് നിതാന്തജാഗ്രതയിൽതന്നെയായിരിക്കും. പ്രത്യേകതരത്തിലുള്ള വൈദ്യുതിസ്പന്ദങ്ങൾ മസ്തിഷ്കം പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും എന്നാണ് ശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ കണ്ടെത്തൽ. ഒരു ഇലക്ട്രോണിക് ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ ഈ സ്പന്ദനങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയും. വിശേഷബുദ്ധിയുള്ള നായ്ക്കളിലും ഈ പ്രതിഭാസം ഉണ്ട്. സ്വപ്നത്തിന്റെ ഉറവിടവും ഇവിടെയാണ്. നായ്ക്കൾ രാത്രിയിൽ ഓലിയിടുന്നത് സ്വപ്നംകണ്ടതിനുശേഷമാണ് എന്ന ഒരഭിപ്രായം ഉണ്ട്. സ്വപ്നാടനംപോലും നായ്ക്കളിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ചില ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായം.

ഉറക്കത്തെയും സ്വപ്നത്തെയും നിയന്ത്രിക്കുന്ന റെട്ടിക്കുലർ ഫോർമേഷൻ തലച്ചോറിന്റെ പൂർവ്വാർദ്ധഗോളങ്ങളുടെ അടിയിലാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. ഈ മസ്തിഷ്കഭാഗത്തിനേൽക്കുന്ന ക്ഷതം ജന്തുക്കളുടെ വിശ്രമജീവിതക്രമത്തെ താറുമാറാക്കുമെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല.

നിനു ഇട്ടി കുര്യൻ
ക്ലാസ് X

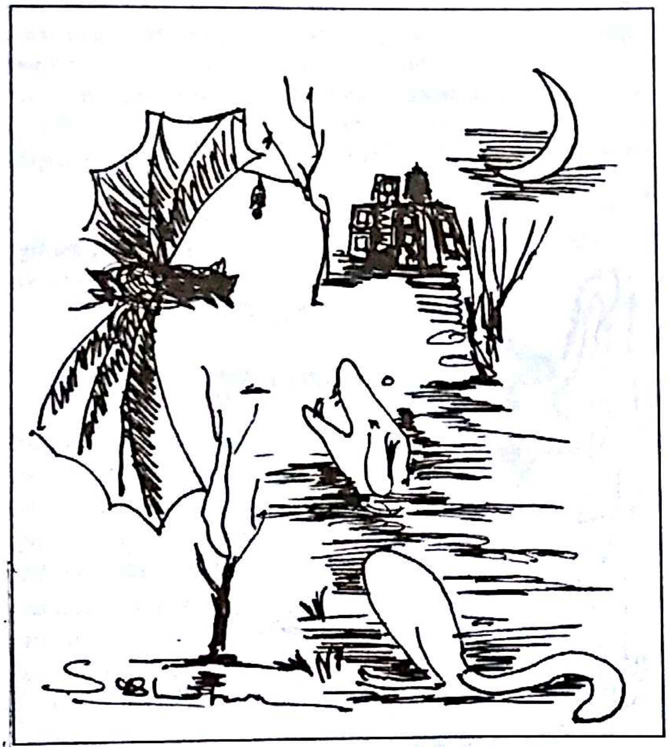

ഒരു കടംകഥ

ഇവനാര്?
കണ്ണില്ലാത്തോൻ, കവിളില്ലാത്തോൻ
നാക്കില്ലാത്തോൻ, മൂക്കില്ലാത്തോൻ
എണ്ണയിൽ മുങ്ങി പൊങ്ങിവരുമ്പോൾ
കണ്ണും, കവിളും, നാക്കും, മൂക്കും
ശിർ.....ശിർ.....വാക്കും തെളിയുന്നോൻ.
(ഉത്തരം: പപ്പടം)

സ്വാതി.ജെ.
ക്ലാസ് IV

സ്മൃതിയുടെ തേരിലേറി

പുൽമേടുകളും, പുഴയും, വരമ്പും,
അമ്പലക്കുളവും, ആൽമരത്തണലും,
സ്മൃതിതൻ തേരിലേറി എൻ കല്പന-
പൊയ്പ്പോയ ദിനങ്ങൾ തെളിയുന്നു.

തുലാവർഷക്കാലത്തു കുടപോലുമില്ലാതെ
കോളേജിൽ പോയ്വന്ന ആ ദിനങ്ങളും,
അമ്പലത്തറയിലെ പുൽമേടയിൽ
സഖിമാരുമൊത്തു കേളിയാടിയതും,
ഓർമ്മയിൽ വന്നണയുമാ ദിനങ്ങൾ.

ശ്രീകൃഷ്ണ ക്ഷേത്രാങ്കണത്തിൽപ്പോയി-
ഉത്തരാസ്വയംവരം കണ്ടു മടങ്ങുംവഴി-
ക്കണ്ടതാ ഘോരമാം കാഴ്ചയും ഇതാ-
യെൻമനസ്സിൽ വന്നണഞ്ഞു.

ആടിയും പാടിയും, കളിച്ചും രസിച്ചും
കേരളപാണിനിതൻ-
കൊട്ടാരാങ്കണത്തിൽ കഴിഞ്ഞാദിനങ്ങളും
ടി.വി.യിൽ ദൃശ്യമാകും ചിത്രംപോലെ-
യെല്ലാം മനസ്സിൻ ഓർമതൻ ചില്ലിൽ
തെളിയുന്നു സ്ഫടികമണിപോൽ ഇപ്പോഴും.

മിസ്സിസ് മീനാ കെ.സ്വാമി.

കണ്ടതും കേട്ടതും

നാടായ നാടെല്ലാം നോക്കി നോക്കി
വീടായ വീടെല്ലാം കേറി കേറി
കാഴ്ചകൾ പലതും കണ്ടുകണ്ട്
നീങ്ങുന്നു ഗ്രാമത്തിൻ ഏകപുത്രൻ.

വാർത്തകൾ പലതും കേട്ടുകേട്ട്,
കാഴ്ചകൾ പലതും കണ്ടുകണ്ട്,
ദിക്കുകൾ പലതും നോക്കി നോക്കി,
ഊരാകെ തെണ്ടുന്നു ഈ മനുഷ്യൻ.

സത്യവും മിഥ്യയും അറിഞ്ഞുകണ്ട്
ദുഃഖിക്കും ഈ മനുഷ്യപുത്രനാര്?
നീർത്തുള്ളികൾ നിൻ കവിളിണയിൽ
മഴച്ചാറുപോലവേ നിലംപതിക്കേ.

മനുഷ്യരും ശാസ്ത്രവും വളരുന്ന പോക്കിൽ
നാടും വളർവതു നോക്കി നോക്കി
ആളുകൾ പലരും തൊഴിൽരഹിതർ
നാടിന്റെ അവസ്ഥയോ എന്തു കഷ്ടം!

അനൂപ്.ആർ.
ക്ലാസ് X

എൻെറ ലേഖനമെഴുത്ത്

അന്നൊരു ഞായറാഴ്ചയായിരുന്നു. തിരക്കിട്ട ജോലികൾക്കു ശേഷമുള്ള സായാഹ്നത്തിൽ ഞാനവിടെ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു; ഒരു പേനയും പേപ്പറും അരികിൽവെച്ച്. നാളെ ഞാൻ ഏതെങ്കിലും ലേഖനം സ്കൂൾ മാഗസിനു വേണ്ടി നൽകേണ്ട അവസാന ദിവസമാണ്. എന്തെഴുതണം എന്നറിയാതെ പേനയുടെ ഒററം വായിൽ മുട്ടിച്ചുകൊണ്ട് ഞാനങ്ങിനെ ആലോചിച്ച് ഇരിപ്പായി. ''പദ്യം എഴുതണോ'' വേണ്ട, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു വാചകമായാലോ? വേണ്ട! അതുവായിച്ചാൽ എല്ലാവരും ഉറക്കം പിടിക്കും. ഒരു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞു. അപ്പോഴും ഞാൻ എന്തെഴുതണം എന്നറിയാതെ കുഴയുകയായിരുന്നു.

''നിതാ ചായ എടുത്തിട്ടുണ്ട്''. എൻെറ അമ്മ അടുക്കളയിൽ നിന്നും പറഞ്ഞു. ''ഹൊ'' അന്നുതന്നെയായിരുന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചത്. ഞാൻ എൻെറ പേന മേശപ്പുറത്തുവെച്ചിട്ട് അടുക്കളയിലേക്ക് പാഞ്ഞു. എൻെറ ലേഖനത്തിന് കുറച്ചുനേരംകൂടി കാത്തിരിക്കാം. പക്ഷേ, എൻെറ ചായക്ക് അത് സാധ്യമല്ല.

നിതാ ജയപ്രകാശ്.
ക്ലാസ് IX

മാട്ടുപ്പെട്ടി

മൂന്നാറിൻ ശീതളച്ഛായയിൽ
ഉറങ്ങുന്നോരെൻ വിദ്യാലയം
ചേണുറ്റ പച്ച പുതപ്പു
മൂടി കിടക്കുന്നോരു വനരംഗം
നടുവിലായുണ്ടൊരു ഗോക്കൾതൻ
ഇന്തോസ്വിസ്സിൻ ധവളവിപ്ലവം

തിലകക്കുറിയായുണ്ടൊരു നൽ-
നീലിമയാർന്ന മാട്ടുപ്പെട്ടി ഡാം
വളഞ്ഞു പുളയുന്ന പാതകളും
അതിനോരത്തായി പാക്കറ്റിങ് സെൻററും
തേയിലച്ചെടിക്കുന്മേഷം പകരാൻ
അല്ലോ നമ്മുടെ ആർ ആൻറ് ഡി
ടാടാ ടിയുടെ കെ.ഡി. കുന്നുകളിൽ
ഹാ! മാട്ടുപ്പെട്ടി എത്ര മനോഹരം!

ടിൻറു അൽഫോൺസാ.
ക്ലാസ് IV

അനുഷ്ഠാനകലകൾ

അനുഷ്ഠാനകലകൾ കേരളത്തിൻെറ തനിമയാർന്ന കലാരൂപങ്ങളാണ്. തിറ, പുള്ളുവൻപാട്ട്, സോപാനസംഗീതം, വേലകളി, പരിചമുട്ടുകളി, മുടിയേറ്റ് എന്നിവയൊക്കെ ഇന്നും കേരളത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നു.

'തിറ' എന്ന കലാരൂപം തീയാട്ട്, തിറയാട്ടം, തെയ്യാട്ട്, കാളിയാട്ടം എന്നീ പേരുകളിലൊക്കെ അറിയപ്പെടുന്നു. മൂന്നു ദിവസങ്ങളിലായിട്ടാണ് തിറ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ആദ്യദിവസം അലാ-ക്കോലം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. രണ്ടാംദിവസം വേലകളിയോടുകൂടി പരിപാടികൾ ആരംഭിക്കുന്നു. അന്നു വൈകുന്നേരം വെള്ളാട്ടം നടത്തുന്നു. മൂന്നാംദിവസം ''ദൈവത്തെ വിളിക്കൽ' എന്ന കർമ്മം നടത്തുന്നു. അതുകഴിഞ്ഞ് തോറ്റംപാട്ടിൻെറ ഈണത്തിലും താളത്തിലും തിറകൊട്ടി നർത്തകർ നൃത്തംചവിട്ടുന്നു.

'സർപ്പംതുള്ളൽ' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു 'പുള്ളുവൻപാട്ട്'. പുള്ളുവൻകുടവും പുള്ളുവൻവീണയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഉപയോഗിച്ച് പുള്ളുവദമ്പതികൾ പഞ്ചവർണ്ണപ്പൊടികൊണ്ട് വരച്ച സർപ്പത്തിൻെറ മുമ്പിൽ ഇരുന്ന് പാടുന്നു. നാടൻഭാഷയിൽ എഴുതിയ പാട്ടുകൾക്ക് പിണിയാൾ തുള്ളിയാടുന്നു. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ വിശേഷാൽപൂജകൾക്ക് ഇടയ്ക്കകൊട്ടിയാണ് 'സോപാനസംഗീതം' അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ഗീതഗോവിന്ദത്തിലെ അഷ്ടപദികളും സ്വാതിതിരുനാൾ കൃതികളും സോപാനരീതിയിൽ ചേങ്ങിലയും കുഴിത്താളവും ഉപയോഗിച്ചാണ് പാടുന്നത്. 'വേലകളി' എന്ന നൃത്തരൂപത്തിൽ ഭടൻെറ വേഷമണിഞ്ഞ നർത്തകർ കൈയ്യിൽ വാളും പരിചയും വെച്ചുകൊണ്ട് ലളിതമായ ചുവടുവയ്പ്പുകളോടുകൂടി നൃത്തംചെയ്യുന്നു. കുരുക്ഷേത്രയുദ്ധത്തെയും ദേവാസുരയുദ്ധത്തെയും അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നടത്തപ്പെടുന്ന വേലകളിയിൽ കളരിപ്പയറ്റ് മുറകൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു.

ജിജു.എം.പോൾ.
ക്ലാസ് XII

കലാലയജീവിതത്തിൻെറ പ്രാധാന്യം

സാക്ഷരതയിൽ മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്ന നമ്മുടെ കൊച്ചു കേരളത്തിൽ വിദ്യാലയജീവിതം അഭ്യസിക്കാത്തവർ വിരളമായിരിക്കും. ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട നാളുകൾ അയാളുടെ കലാലയജീവിതമാണ്. കളിയും, തമാശയും, ചിരിയും നിറഞ്ഞ ഒരു ലോകമാണ് കലാലയജീവിതം. ഈ ജീവിതം ഒരു വ്യക്തിക്കും മറക്കാൻപാടില്ല.

വിദ്യാർത്ഥികളായ നമുക്ക് കലാലയജീവിതം ഏതെല്ലാംവിധത്തിൽ ഉപയോഗപ്പെടുന്നു എന്നു നോക്കാം. അക്ഷരാഭ്യാസം, വ്യക്തിത്വ രൂപവത്ക്കരണം, സ്വഭാവ രൂപവത്ക്കരണം തുടങ്ങിയവ. നമ്മൾക്ക് നൃത്തം, പാട്ട്, കളി ഇങ്ങനെ പലതിലും ഉള്ള നമ്മുടെ അഭിരുചികളെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ സ്നേഹസമ്പന്നരായ അധ്യാപകർ ഉണ്ട്. കലാലയത്തിൽ നമ്മൾ നമ്മുടെ അഭിരുചികളെ വളർത്തിയെടുക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെ നമുക്ക് കലാലയജീവിതത്തിൽനിന്ന് വേണ്ടതെല്ലാം ലഭിക്കുന്നു. വ്യക്തിപരമായ ഉയർച്ചയ്ക്ക് കലാലയജീവിതം വഴികാട്ടുന്നു. കലാലയജീവിതം നല്ലരീതിയിൽ പൂർത്തിയാക്കുമ്പോൾ നാം ലോകത്തെ നേരിടുവാൻ പഠിക്കുന്നു.

വിദ്യാർത്ഥികളായിരിക്കുന്ന നാം നമ്മുടെ കലാലയജീവിതം വളരെ ശ്രദ്ധയോടും ഉത്സാഹത്തോടും അഭ്യസിക്കേണ്ടതാണ്. ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥി നാളത്തെ പൗരനാണ്. പൗരന്മാർ രാജ്യത്തെ നല്ലവഴിക്ക് നയിക്കണമെങ്കിൽ, കുടുംബത്തെ നയിക്കണമെങ്കിൽ, ഭരണചക്രം തിരിക്കണമെങ്കിൽ, അഴിമതിരഹിതമായ ഒരു തലമുറ ഉയർന്നുവരണം. ഇതിനു നാം നമ്മുടെ കലാലയജീവിതം വളരെ ജാഗ്രതയോടെ കഴിക്കേണ്ടതാണ്.

നീനു കുര്യൻ.
ക്ലാസ് VIII

ഇന്നത്തെ കഥ

കഥാസാഹിത്യം ഏറ്റവും ആകർഷണിയമായ ഒരു സാഹിത്യശാഖയാണ്. ഒരു കഥ വായിക്കാത്തവരോ പറഞ്ഞുകേൾക്കാത്തവരോ ഉണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കഴിഞ്ഞകാലകഥയും ഇന്നത്തെ കഥയും നാളത്തെ കഥയും എക്കാലത്തെയും കഥകൾതന്നെയാണ്. കഥകൾ രചിക്കാൻ കലാപരമായ കഴിവും കഥ കേൾക്കാൻ മാനസികമായ തയ്യാറെടുപ്പും ആവശ്യമാണ്.

കഥാപാത്രം, അന്തരീക്ഷം, പ്ലോട്ട് എന്നിങ്ങനെ രൂപഭദ്രത നിറഞ്ഞതായിരുന്നു ചെറുകഥയുടെ ആദ്യകാല സങ്കേതം. ഒരു

Scanned by CamScanner

കാലത്ത് കഥാപാത്രങ്ങളായിരുന്നു കഥയെ നയിച്ചിരുന്നത്. പക്ഷേ ഇപ്പോൾ കേവലം അന്തരീക്ഷ സൃഷ്ടി മാത്രം മതി ഒരു കഥ വിജയിക്കാൻ എന്നായിരിക്കുന്നു. ഈ പരിവർത്തനങ്ങളെല്ലാം കഥാസാഹിത്യത്തിന്റെ ഗതിവിഗതികളാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. നിർവചനങ്ങളുടെ ചട്ടക്കൂട്ടിൽ പിടിച്ചൊതുക്കാവുന്ന ഒന്നല്ല ഈ സാഹിത്യരൂപം.

കഥാകാരന്റെ അല്ലെങ്കിൽ കഥാകൃത്തിന്റെ ഹൃദയം ഒരു സ്ത്രീയുടെ ഗർഭപാത്രംപോലെയാണ്. അനുഭവത്തിന്റെ പരാഗം പൂവിൽ വീഴുമ്പോൾ ഗർഭധാരണം നടത്തുന്നതുപോലെ കഥാസൃഷ്ടിയും കഥാകൃത്തിൽ നടക്കുന്നു.

ചെറുകഥാരചനയ്ക്ക് മൂന്നു മാർഗങ്ങളാണുള്ളത്. അവയാണ് അവരോധം, സൃഷ്ടി, ചിത്രീകരണം. പ്ളോട്ടു കണ്ടുപിടിച്ചശേഷം അതിനുപറ്റിയ കഥാപാത്രങ്ങളെ അവരോധിക്കണം. കഥാപാത്രങ്ങളെ കണ്ടുപിടിച്ചതിനുശേഷം അതിനെ വളർത്താൻപറ്റിയ സംഭവങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കണം. ഇവ എഴുതുമ്പോൾ ജീവിതത്തെ വിശകലനം ചെയ്യണം. ജീവിതത്തിലെ ഇരുളടഞ്ഞഭാഗത്തിൽ പ്രകാശം പരത്തണം. 'മിത്തു'കളും ഐതിഹ്യങ്ങളും തെരഞ്ഞെടുത്തവതരിപ്പിക്കണം. ടീതിയുടെ മാന്ത്രികലാവണ്യം വെളിപ്പെടുത്തണം. കൂടാതെ യാഥാർത്ഥ്യവും ഭാവാത്മകഭാവവും കൂട്ടിച്ചേർക്കണം. ഇതുപോലെ അനേകം മുഖങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഒരു സാഹിത്യരൂപമാണ് ഇന്നത്തെ കഥ. കൂടാതെ വായിക്കാൻ കൊള്ളാവുന്നതും രസികരെ രസിപ്പിക്കുന്നതുമാണ് ഇന്നത്തെ കഥകൾ.

പ്രവീൺ.റ്റി.
ക്ലാസ് XII

സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടാലോ!

കൗമാരത്തിൻ വിസ്മൃതിയിൽ നീന്തിക്കളിക്കുമീ
കൗമാരബാലൻ എന്റെ രക്ഷതൻ കാവ്യം കേൾപ്പൂ
പെട്ടു ഞാൻ മുമ്പിലൊരു ഭീകര സസ്യഭുക്കിൻ
പാതയോ കാണുന്നില്ല, അവന്റെ കൂട്ടം മുമ്പിൽ.

ഇരുചക്ര വാഹനം പോകുമാ വഴികളിൽ
കണ്ടതോ ഒന്നുമാത്രം, കുണ്ടും കുഴിയും മാത്രം.
വാഹന സഞ്ചാരമോ, കാനന പതയിലും
ശബ്ദമെങ്ങും അതിന്റെ മുഴക്കം കേൾക്കാനാകും.

ഒരുവൻ ഒപ്പമുണ്ട് അവനാണെൻ സുഹൃത്ത്,
കാനന പാതയിലും ഹാസ്യമോ കുറവല്ല.
ഹ.....ഹ.....ഹ....ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഉന്മേഷം പകരുന്നു
കാനനത്തിൻ നടുവിൽ ചെന്നതോ അറിഞ്ഞില്ല.

ഹാസ്യത്തിൽ മുഴുകിയ എൻ മുന്നിൽ വിരൽചൂണ്ടി
ആവശ്യപ്പെട്ടു മുന്നിൽ ആ ദൃശ്യം കാണുവാനായ്
അതുകണ്ടെൻ മനസ്സ് വിറങ്ങലിച്ചുപോയി
ഇരുചക്രവാഹനം ഫലത്തിൽ നിന്നുപോയി.

കണ്ട ആ ദൃശ്യം മുമ്പിൽ, കൊമ്പനും കുടുംബവും!
ഉണ്ടല്ലോ കൂടെ അന്ന് മൂവരാം കുസൃതികൾ.
ഞങ്ങളുടെ നേർക്കവൻ തിരിയേണ്ട താമസം
വാഹനം തിരിക്കവേ, രക്ഷയെ തേടീടവേ.

അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ആനകാലടികൊണ്ട്,
ചവിട്ടിത്താഴ്ത്തപ്പെട്ട സ്വർഗ്ഗവാസിയാം ഞാനും
എന്നോടൊപ്പമുണ്ടാവും സ്നേഹിതനാം ആ ജീവൻ
ആത്മാക്കൾ ആയിത്തന്നെ അലഞ്ഞുതിരയവേ.

എം. മനോജ്
ക്ലാസ് XII

മാമ്പഴം — ഒരു കുട്ടിയുടെ ആസ്വാദനം

മുറ്റത്തെ മാവിൽനിന്നാദ്യത്തെ മാമ്പഴം വീണപ്പോൾ അമ്മ
കരഞ്ഞു. നാലുമാസത്തിനു മുമ്പേ തന്റെ മകൻ പൂങ്കുല
വിരിഞ്ഞ പൂ കണ്ടപ്പോൾ അത് കത്തുന്ന പൂത്തിരി ആണെന്ന്
വിചാരിച്ച് ഒടിച്ചെടുത്തു. അമ്മ ശകാരിച്ചപ്പോൾ അവന്റെ
ഭാവം മാറി കരയുവാൻ തുടങ്ങി.
മാങ്കനി വീഴാൻ കാത്തുനിൽക്കാതെ അമ്മയുടെ മകൻ വീടു
വിട്ടു പരലോകത്തെ പൂകി. താഴെ വീണ മാമ്പഴം അമൃതമായി
തിന്ന് അവരുടെ മകന് മരണം വരികയില്ലായിരുന്നു എന്ന്
അമ്മ വിചാരിച്ചു. അയൽപക്കത്തെ കൊച്ചുകുട്ടികൾ സന്തോഷ-
ത്തോടെ മാവിന്റെ ചുവട്ടിൽ കളിച്ച് അണ്ണാനോടു മാമ്പഴം തരു
വാൻ പാടുകയായിരുന്നു.
ഇതുകണ്ട് അമ്മ കണ്ണുനീർതൂകി. അവർ ഓർക്കുകയായിരു
ന്നു–"എന്റെ മകൻ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവനും
സന്തോഷത്തോടെ കളിക്കുകയും പാടുകയും
ചെയ്യുമായിരുന്നു".
അമ്മ മാമ്പഴമെടുത്തുകൊണ്ട് അവരുടെ കുഞ്ഞിന്റെ ഉടൽ
മറവുചെയ്ത മണ്ണിൽവെച്ചു. തന്റെ കുഞ്ഞ് അതു കഴിക്കുമെ
ന്നു വിശ്വസിച്ചു. അപ്പോൾ ഒരു കുളിർകാറ്റായി ആ കുഞ്ഞി
ന്റെ പ്രാണൻ അമ്മയെ ആശ്ലേഷിച്ചു.
"കവി വൈലോപ്പിള്ളിയെ ഞങ്ങൾ വണങ്ങുന്നു."

റെബേക്കാ ചാക്കോ,
ക്ലാസ് VII

എനിക്കു മറക്കാൻകഴിയാത്ത അപ്പൂപ്പൻ

ഇല്ലില്ലൊരിക്കലും മരിക്കുകില്ല.
ഹൃദ്ചില്ലൊരിക്കലും തകരുകില്ല.
പാടത്തും പറമ്പിലും തൊടിയിലും
എന്നപ്പൂപ്പനെപ്പോഴും നിറഞ്ഞുനിൽപ്പൂ.

ഓടിക്കളിക്കുവാൻ, ചാടിക്കളിക്കുവാൻ
അപ്പൂപ്പനെപ്പോഴും കൂടെയുണ്ട്.
കഥകളിപ്പദങ്ങൾ പാടുവാനും
വേണമെങ്കിൽ അല്പം ആടുവാനും
അപ്പൂപ്പനെപ്പോഴും കൂടെയുണ്ട്.
ഞങ്ങടപ്പൂപ്പനെപ്പോഴും കൂടെയുണ്ട്.

തത്വങ്ങളോതും ഞങ്ങൾക്ക്
സിംഹഗർജ്ജനം പോലും കാണിക്കും
അപ്പൂപ്പനെൻ പൊന്നപ്പൂപ്പൻ
അവധിക്ക് 'ഓട്ടോ'യിലെത്തുമപ്പൂപ്പൻ
ഇനിയുമെന്നു കാണാമുമ്മറത്ത്
മോഹിപ്പുപിന്നെയുമെന്നുമേ ഞാൻ.

ജയേഷ് ഉണ്ണിത്താൻ
ക്ലാസ് VII

Scanned by CamScanner

12th ANNUAL SPORTS DAY

L.K.G. & U.K.G. students in a running race

The 'Pillars of Strength' - a Breathtaking display of physical endurance

Mr. James Varghese I.A.S Addressing the gathering.

Mr. James Varghese, Collector, Idukki Dist. being led by Mr. Sarvesh Naidu and Mr. P.G. Prakash Shankar

Champions - 1996-'97 Anaimudi House

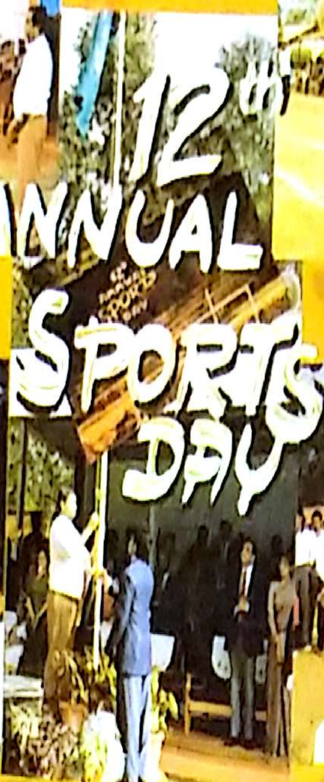

The Chief Guest Hoisting The Flag.

Alwin. M.S. Class XII-Record Breaker receiving the certificate from the General Manager.

Aerobics - 'Trio in Fusion'

'Trio in Fusion'

Display of Hoops - 'Trio in Fusion'

The Welcome Show by Stds I & II

The colourful 'Lazium Carnival'

Scanned by CamScanner

ACTIVITIES

SCOUTS & GUIDES CAMP TIME

Mr. Nicholas Bridge New Zealand High Commissioner with Mr. K. Srinivasan, Mr. M. N. Appaya and Mr. Sarvesh Naidu

NEW COMPUTER LAB being inaugurated by Mr. P.G. Prakash Shankar, Dy. General Manager, I.R.D

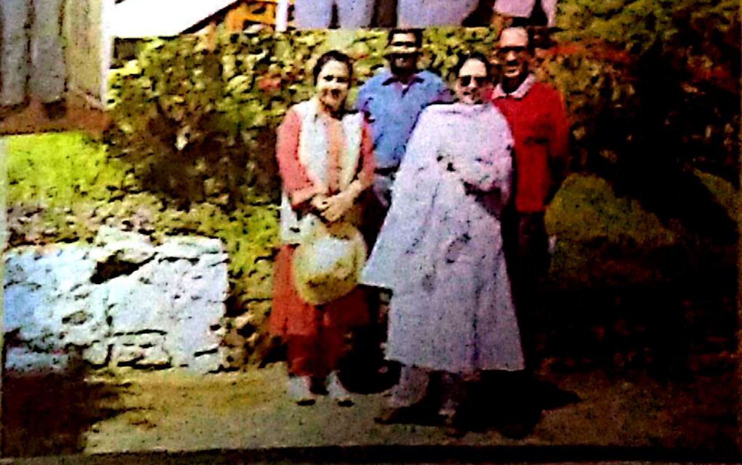

Mr. & Mrs. Azam Baig judges at Y.W.C.A. Flower Show with the Principal and Mrs. Appaya

ONAM - FLORAL DECORATIONS

हिन्दी विभाग

विषय - सूचि

१.	सूरज	पार्वती. एम
२.	पानी	राहूल जादव
३.	प्रकृति और मानव मे प्रेम	श्रीमती मीना के स्वामि
४.	प्रयाग-मेरे गर्व भरी जन्म - भूमि	नेहा गोयल
५.	कुष्ठ-रोग - आज भी एक समस्या	एम.एस. अरुण महेश एम.अनीश आलफ्रेड प्रीति एगनस
६.	मेरी विनती	श्रीमती मीना. के स्वामि
७.	नवगीत	डाँ. श्रीमती सूषमा उन्नीत्तान
८.	क्या लिखूँ	मनोझ. एम
९.	ऐसे भी क्या जीना ?	ज्योतिका लाल
१०.	हवाई जहाज़ की यात्रा	बर्षा सुधिन्द्रा

Scanned by CamScanner

सूरज

हर सुबह निकलता है,
पूरब की दिशा से
अन्धकार को भगाकर,
प्रकाश का राज फैलाता है।

दुनिया चलती है उसके इशारे पर
सपनों और आशा की किरणों संग
आता है पर सुबह अपने रथ-पर।

कल-कल ध्वनि से चिडियाँ
करती है उसका स्वागत
पशु-पक्षी सब चलते हैं
उसके इशारे पर।

शाम जब वह थका हुआ डूब जाता है
पश्चिम की दिशा में
उसके साथ-साथ सब लौटते हैं
अपने-अपने घर।

करते हैं प्रतीक्षा फिर
नये दिन का नये सिरे से
नया तन से मन से।

पार्वती. एम
कक्षा सातवीं

पानी

जीना यहाँ मरना यहाँ
लेकिन, पानी के बिना
जीवित रहना नमुमकिन है।
पानी ! तेरे सिवा
पेड - पौधे मुरझा जाते हैं
फल और सब्जियाँ
नाम मात्र हो जाता है।
पानी ! क्या कहा जाए ?
मानव और पशु-पक्षी
तेरे ही बल पर-प्रतिदिन
बिताता है जीवन।

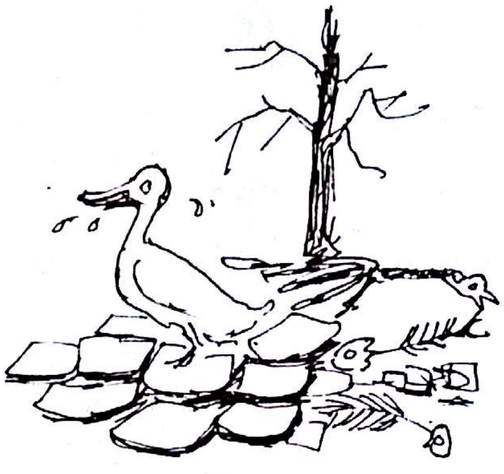

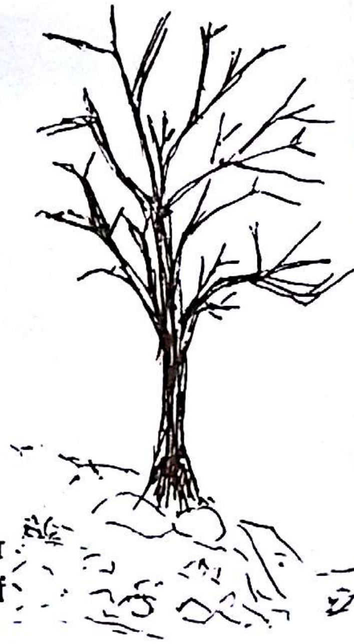

राहूल जादव
कक्षा सातवीं

Scanned by CamScanner

प्रकृति और मानव में प्रेम

एक था मेघीराज, भारी भरकम, मोटा ताजा और मन-मौजी। जब चाहता तब उडते हुए बादलों को पकडकर हथेली में दबोच लेता और झर-झर पानी बरसने लगता।

गहरे जंगलों के उस पार गिल्लीराजा राज करता था। मेघीराजा को उसे छेड़ने में बहुत मज़ा आता था। एक बार मेघीराजा मौज में आकर गिल्लीराजा की दाड़ी-मूछ काट ली और गिल्लीराजा की लडकी के साथ खेलते-खेलते उसकी चोटी काट ली।

मेघीराजा को कैद करने का हुकुम गिल्लीराजा ने दीं। उसको कैद करके मंगल बनिये ने उसे नमक की गोदाम में बन्द किया। गोदाम में आते ही उसने पानी-ही पानी कर दिया।

इससे तंग आकर मेघीराजा को एक कुम्हार के पास भेज दिया और गरम-गरम भट्टी में बंद कर दिया। मेघीराजा तो वहाँ भी पानी-ही-पानी कर दिया।

मेघीराजा के इन कारनामें सुनकर गिल्लीराजा को और भी गुस्सा आया। उसे दो पहलवानों के पास भेज देने की आज्ञा हुई। उन्होने मेघीराजा को खूब पीटा और उसे बारहसिंग के सींग में किसी को कानोकानों खबर न देकर बन्दी बना दिया। मेघीराजा कई दिनों तक वहीं पड़ा रहा।

बहुत दिनों तक बारिश नहीं हुई। नदी-नालों सूख गये। पेड-पौधे मुरझाने लगे। सब जगह हाहाकार होने लगा। लोग मरने लगे।

राजा को चिन्ता होने लगी। वह अब कहाँ से वर्षा लाए ? उसके हाथ में क्या था, जो अकाल मिटाता ? अन्त में हार मानकर मेघीराजा को बारहसिंग से मुक्त करने का निश्चय किया। पूछ - ताछ से यह पता चला कि मेघीराजा तो सब की खुशी चाहता हैं जो वही दे सकता है। महाराजा की आज्ञा पाकर मेघीराजा बाहर निकल आया।

तभी बादल गरजे। मेघीराजा ज़ोर से हँसा और खुलकर वर्षा होने लगी। नदी-नाले भर गए। सूखी ज़मीन गीली हो गयी। लोगों के चेहरे पर मुस्कान छाने लगी।

गिल्लीराजा भी बहुत खुश हुआ और इस नतीज़े में पहुँचा और बोला - 'प्रकृति और मानव में प्रेम हो तो आनंद ही आनंद होगा'

(कटपुतली प्रशिक्षण का एक छोटा सा अंश - कहानी के रूप में प्रस्तुत है)

-श्रीमती मीना के स्वामि

प्रयाग - मेरे गर्व - भरी जन्म - भूमि

मैं उत्तर प्रदेश की रहनेवाली हूँ और प्रयाग मेरा जन्म स्थान है। यहाँ तीन नदियों का संगम हैं। गंगा, जमुना, तथा सरस्वती। इसलिए यह हिन्दुओं का तीर्थस्थल भी हैं।

हमारे देश के अनेक प्रसिद्ध नेताओं ने अपना राजनैतिक जीवन इलाहाबाद (प्रयाग) से ही शुरू किया, जिनमें हमारे देश के प्रथम प्रधान मंत्री पं. जवाहरलाल नेहरू, उनकी पुत्री इन्दिरा गान्धी मुख्य हैं।

यहाँ के दार्शनिक स्थल हैं, यहाँ का विश्व विद्यालयें, आनन्द भवन, म्यूज़ियम इत्यादि - यहाँ के राम तथा हनूमान मन्दिर भी प्रसिद्ध हैं।

मेरे धरती के लोग सरल हिन्दी भाषा बोलते हैं और सीदा - साधा जीवन बिताते हैं। यहाँ के लोग अधिकतर वकील, अध्यापक या डाक्टर हैं। यहाँ लड्के तथा लडकियों के लिये विभिन्न विद्यालय हैं तथा खेल-कूद और कला के भी केन्द्र हैं।

मुझे गर्व है कि मेरा जन्म प्रयाग में हुआ और मैं अपनी स्कूल की छुट्टियों में वहाँ जाकर अपने दादा-दादी नाना-नानी के साथ समय बिताती हूँ। इस नगर का, यहाँ के लोगों की हाल-चाल में मन खो बैठती हूँ।

नेहा गोयल
कक्ष पाँचवीं

Scanned by CamScanner

कुष्ट रोग – आज भी एक समस्या ? ? ?

क्या आप सब को मालूम है कि बाबा आमटे कौन हैं ? वे थे भारत देश के एक समाज सेवक और कुष्ट रोग निवारण में मदद करनेवाले लोगों में से एक आदमी।

इनका जन्म महाराष्ट्र में आनंदवन बस्ती में एक ब्राहमण परिवार में २७ दिसम्बर १९१४ को हुआ। उसके असली नाम था मुरलीधर। बाबा बडे होने पर एक सफाई कर्मचारी के रूप में काम करने लगे। एक दिन की बात है सिर पर मैले की टोकरी रखे जैसे ही बाबा ने पाँव उठाया कि उनकी नज़र एक कुष्ट रोगी पर पडी। उसे देखकर बाबा काँप उठे। वे उसी पल उस रोगी के खुले धाव को एक कपडे से ढाँप दिया। बस, यही था एक क्षण जो बाबा के जीवन को ही बदल दिया। बाबा सोचने लगे कि ये कुष्ठ रोग कैसे और क्यों होता है ? उसी दिन से कुष्ठ रोगियों को ठीक करने में, उनकी सेवा में अपना पूरा जीवन अर्पण किया। फिर कलकत्ता जाकर कुष्ठ - रोग की चिकित्सा में विशेष प्रशिक्षण प्राप्त किया। उसके बाद प्रतिदिन एक सौ से भी अधिक लोगों की इलाज करते थे। कुछ साल बाद अपने ही प्रयत्न से दो सौ पचास एकड ज़मीन स्वस्थ हुए लोगों को बसाने के लिए जुटाई और स्वस्थ हुए व्यक्तियों को उस पर खेती - बाडी करने के लिए प्रोत्साहित किया। उन लोगों के लिए बाँस की झोपडियाँ, आसपास ही उनके लिए आवास और अस्पताल बनाए। उन्होने उनके बच्चों के लिए एक विद्यालय भी बनवाया।

कुष्ठ रोगियों में किसी के हाथ नहीं, किसी पाँव की उँगलियों नहीं और कोई अंधा होता है। पर इससे लोगअपनी हिम्मत न हारी। कोई केवल पैरों से मशीन चलाता है तो कोई अंधा होते हुए भी फुरती से कुरसी बुनता है। ये सब बाबा का ही लगन और परिश्रम का फल है।

भारत सरकार ने बाबा के सेवाओं के लिए उन्हे 'पद्मश्री' की उपाधि से सम्मानित किया। १९७८ का 'जमनलाल बजाज' पुरस्कार तथा १९८५ का 'मागससे' पुरस्कार भी बाबा आमटे को प्रदान किया गए। लेकिन बाबा ने इन पुरस्कारों के धनराशी को आश्रमों मे लगा दिए।

बाबा हमेशा देश और देशवासियों का शांति चाहते थे। ये उन व्यक्तियों में से एक हैं जो अपने लिए नहीं, पर दूसरों के लिए जीते हैं। बाबा ने इन सेवाओं से यह स्ताबित किया कि लगन और परिश्रम का फल हमेशा मीठा होता है।

अब भी हमारे देश में कुष्ठ रोगियां हैं। यह चिन्ता की बात है कि इतनें प्रयत्नों के बाद भी यह एक समस्या पूरी तरह से हल नहीं हुई। कारण क्या है ? ?

– एम.एस. अरूण महेश
– एम. अनीश आलफ्रेड
– प्रीति एगनेस
कक्षा सातवीं

नवगीत

हिन्दी में गीतों की रचना कोई नई बात नहीं है। प्रत्येक युग में गीतों की रचना होती रहीं है। 'आधुनिकता' तो इतिहास में समय - समय पर आती ही रही हैं और आती भी रहेगी। आज का जीवन - क्रम इतनी तेज़ी से बदल रहा है कि जब तक हम इस प्रकार की 'आधुनिकता' को समझने की चेष्टा कर ही रहे हैं, तब तक दूसरी आधुनिकता आ जाती है। नवगीत की रचना सामान्यता : नई कविता के अन्तर्गत और उसकी पूरक शाखा ही मानी जानी चाहिए। अन्तर केवल इतना है की नई कविता में जो भाव-बोध मुक्त छन्द में या छन्द-मुक्त होकर व्यक्त हुआ, वह 'नवगीत' में छन्द और लय के वन्धन में बंध कर।

गीत-रचना के पश्चात 'प्रगीत' का प्रचलन हुआ। प्रगीत अनुचिंतनात्मक होता है न कि वर्णनात्मक, अनुकरणात्मक या कथात्मक। प्रगीत में अनुभूति का प्रधान्य होता है। द्वितीय महायुद्ध के बाद के गीतों में आस्था-अनास्था का संघर्ष और बुद्धी की अतिशयता है और दृष्टि से वे परम्परागत गीतों से कुछ भिन्न है।

नवगीतकार प्रकृति का उपयोग या तो अपनी मनस्थितियों की अभिव्यक्ति के लिए बिम्बों और प्रतीकों के रूप में करता है। प्रकृति को वह स्वतन्त्र काव्य विषय नहीं बनाता। नवगीत सम्प्रेषिन नहीं होता, लेकिन, पाठक या श्रोता के मन पर अपना प्रभाव छोडता हैं।

Scanned by CamScanner

नवगीत में गीत की कलात्मक विशेषताओं के रहते हुए भी चेतना, शिल्प अभि-व्यंजना के स्तर पर नयापन है।

'नई' कविता का नामकरण प्रयोगवादी कवियों के परस्पर दलबंदी के कारण हुआ। बहुत से 'प्रयोगवादी' कवि 'नए कवि' हो गए है। 'नए' कवियों के जितने 'गप' है उतने ही नई कविता के 'मर्मज्ञ' है। ऐसा प्रतीत होता है कि नया कवि आज की व्यवसायात्मिका बुद्धि और अवसरवादिता के बीच पराजित होकर अपने ही दलदल में फँस गया है।

नवगीतकारों में केदारनाथ सिंह, उमाकान्त मालवीय, महेश्वर तिवारी, और शम्भुनाथ सिंह प्रमुख है। शम्भुनाथजी की रचना का एक अंश देखिए :-

........सुख से सन्यास ले लिया
दुख को वनवास दे दिया
बार-बार क्रास पर चढा
जाने कितना जहर पिया।

शेष आत्म-दान के लिए
अब तो कुछ नहीं रहा
भागता हुआ कहाँ-कहाँ
मैं ने क्या-क्या नहीं सहा।

-डॉ. श्रीमती सुषमा उन्नीतान

मेरी विनती

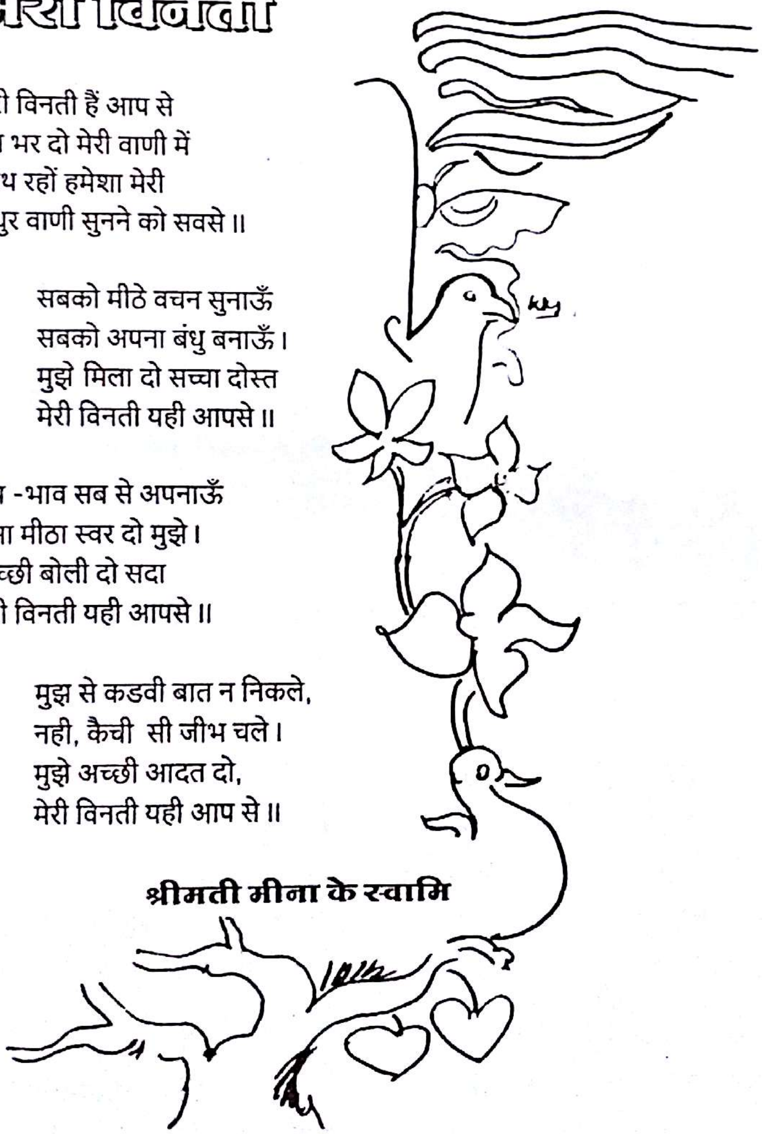

मेरी विनती हैं आप से
रस भर दो मेरी वाणी में
साथ रहों हमेशा मेरी
मधुर वाणी सुनने को सवसे॥

सबको मीठे वचन सुनाऊँ
सबको अपना बंधु बनाऊँ।
मुझे मिला दो सच्चा दोस्त
मेरी विनती यही आपसे॥

प्रेम -भाव सब से अपनाऊँ
ऐसा मीठा स्वर दो मुझे।
अच्छी बोली दो सदा
मेरी विनती यही आपसे॥

मुझ से कडवी बात न निकले,
नही, कैची सी जीभ चले।
मुझे अच्छी आदत दो,
मेरी विनती यही आप से॥

श्रीमती मीना के स्वामि

क्या लिखूँ ?

लिखना है बहुत कुछ मुझे
हँसी और प्रसन्नता की इस दुनिया में
पर लिख नहीं सकता अब मैं
पढ़ाई और संकट की इस दुनिया में।

फुर्सत नहीं मिलता मुझे
विचार मेरे सब लिखने को
पर मिलती है फुर्सत मुझे
लिखने को, जो मेरा जिन्दगी बनाना॥

ये मत समझिए कि
मैं इसे भूल चुका हूँ ज़रूर
पर इसे भूलने का मेरा
ज़रा भी इरादा नहीं है हुजुर।

जब तक मुझ में जान है
लिखूँगा कुछ इस प्यारी भाषा में
पर प्रश्न ये हैं कि इसमें
किस के बारे में क्या लिखूँ ?

मनोज्ञ एम.
कक्षा बारहवीं

Scanned by CamScanner

ऐसा भी क्या जीना ?

एक जमाना था जब मैं पढ़ने और स्कूल आने के लिए अधिक उतावली रहा करती थी। उस समय तो जीवन बहुत ही सरल और आराम से भरा था। प्यार और ममता तो मेरेलिए सबकुछ था। मेरा जीवन स्कूल जाना, खूब पढना और माँ-बाप, भाई-बहन से भरा था। जीने की ज़रूरत नहीं थी, बस खाया-पीया और सोया।

जैसे-जैसे मैं बडी हुई, परिवार मुझ से दूर होता चला गया। और एक समय ऐसा भी आया जब कोई भी मेरे लिए मतलब नहीं रखता था। बस चुप-चाप जिंदगी गुज़रती थी।

अब मैं चौदह साल की हूँ, और आज मैं यहीं महसूस करती हूँ कि दोस्त, यार मेरेलिए जीवन से भी अधिक जरूरी बन गए हैं। यह नहीं कि मैं घर में खुश नहीं हूँ, मगर असल बात यह है कि सुबह से लेकर शाम तक अपने दोस्तों के साथ बिताती हूँ, घर पहूँचते हीं पढ़ाई में जुट जाती हूँ कि माता-पिता भाई-बहन केलिए वक्त ही नहीं मिलता। हाँ छुट्टी के दिनों और टी.वी. देखते समय उनके साथ हूँ। इस कारण दोस्त मुख्य बन गए हैं।

यह बदलाव अचानक तो नहीं आया मगर इसका एहसास तो मुझे अभी ही हो रहा हैं। आज अगर मुझे माता-पिता दोस्तों के बीच किसी एक को चुनना पडे तो मैं कुछ भी कर न पाऊँगी, क्यों कि माता-पिता से जिन्दगी भर का लगाव है, और दोस्ती से दिन भर के संपर्क का।

मुझे अब तो हर दिन किसी न किसी मुसीबत का सामना करना पड़ता है घर मे या स्कूल में, कभी खुद की गलती के कारण, तो ज्यादातर बिना कारण ही। मुझे डर तो नहीं लगता लेकिन परेशानी जरूर होती है। मेरे हर शब्द और चाल-चलन को दुनिया भर पुरती रहती है, और मुझ मे गलती ढूँढ निकाल में के लिए उतावली रहती है, और मैं हमेशा यही सोचती रहती हूँ, कि सब लोग मेरे ही पीछे क्यों है ?

अब तो मैं यह भी जान गई हूँ कि केवल मैं ही नहीं, अन्य लोगों को भी ऐसा सहना पड़ता है और हमारी उम्र ही ऐसी है, कि हमें यह सब पसंद नहीं है और हर समस्या से हमारा चैन खोने लगता है। मैं भी धीरे समझ रही हूँ कि यह सब जीवन का एक अटूट अंक है और अभी तो यह मेरी जिन्दगी की शुरुवात है। अभी से ही चैन खोने लगा, तो आगे कहीं जिंदगी ही न खो जाए। मुझे इस तरह की छेड-छाड सहना ही है और सामना भी करनी हैं।

ऐसे में केवल दोस्त ही हमारा साथ देकर हमारी मूसीबतें समझकर, मदद कर सकते हैं। क्यों कि उम्र के साथ-साथ उनके विचार-धारा भी हमारी ही तरह है। माता-पिता के तो उम्र के साथ ज्ञानतथा अनुभव भी हमसे बहुत अधिक है। मुसीबत सुलझने के लिए वे अपनी अनुभव के आदार पर जो उचित हल निकालेंगे, हो सकता है हमारे लिए नमुमकीन हो।

खैर कष्टों और दुखों से ही तो भरी है जिन्दगी। सुन्दर कोमल फूलों से भरी रास्ता तो हमेशा नहीं हो सकता। आश्वासन देकर मैं अपनी उम्र के लोगों से यहीं कहना चाहूँगी कि यह सब तो हमें सहना ही पडेगा, और एक दिन ऐसा भी आएगा जब हम बडे होंगे और दूसरों पर हँसेंगे। एसी ही अपनी जिंदगी है।

ज्योतिका लाल
कक्षा-
नव्हवी

हवाई जहाज़ की यात्रा

सात जनवरी को हम विमान में पहली बार कोच्चि से मुंबई उडनेवाले थे। इस कारण हम बड़े उत्सुकता से हवाई अड्डे की ओर निकल पडे। जब वहाँ पहुँचे तब हमारे सामान जाँच की गई। फिर विमान परिचारिका ने हमें विमान की ओर ले गई। आकाश में उड़ती हुई विमान बहूत छोटा लगता हैं लेकिन बास्तविक में विमान बहुत बड़ा है और इसमें लगभग २५० यात्री आराम से बैठ सकते हैं।

हमे विमान के अंदर गए। अपनी अपनी जगह पर बैठ गए। कुछ ही देर में विमान के कप्तान ने सुरक्षित पट्टी बान्धने को कहा। बडी तेज़ी से विमान 'रनवे' पर चलने या दौडने लगी। कुछ ही देर में हम आकाश में उड़ने लगे। हम बहुत खुश हुए। आधे घंटे के बाद परिचारिका ने स्वादिष्ट खाना दिया और उसके बाद सभी यात्रियों को मिठाई खिलाई। बस देखते ही देखते हम मुंबई पहूँच गए। ऐसा लगा कि हम अभी बैठे और अभी उतरे।

वहाँ विमान से उतरने के बाद परिचारिका ने हमें अपने सामान की ओर ले गया। वहाँ से हमारे सामान लेकर हमारे माँ बाँप के पास गए। हमें यह विमान यात्रा बहुत अच्छा लगा।

वर्षा सुधीन्द्रा
कक्षा सातवीं

Scanned by CamScanner

ACTIVITIES!!

Mr. & Mrs. Timothy Hauser, Consul General American Consulate, Chennai.

Lady Elizabeth Muir (wife of late Sir John Muir - Chairman of Finlay Group from 1961 to 1975.)

Mrs. Muir with the Teaching Faculty

Mr. M.K. Damodaran presenting a cash award to T. Prasath and T. Selvathai for academic excellence.

The colourful blossoms on Independence Day

C.C.A. winners - 1996-'97 Nettimaed House

Farewell to Mr. & Mrs. Salim Sheriff.

Independence Day - "VILLUPATTU" - Teachers disguised as Freedom Fighters

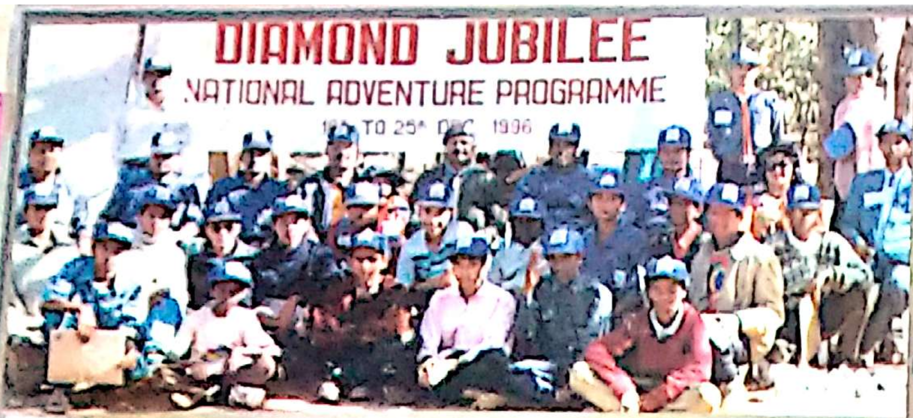

Our Students at Pachmarhi, M.P. during The National Adventure Camp.

ACTIVITIES

Thushar Thimmiah, U.K.G. - in Sigapore

Winners of C.C.A - 1995-'96 - Devimalai House

Academic Proficiency Shield winners 1995-'96 - Anaimudi House

Mr. R.K. Krishna Kumar, Managing Director, Mr. Hamid Ashraff, Executive Director and other dignitaries with the Principal.

Mr. Saroj Kumar Mehera - former Managing Director viewing a Work-Experience class in progress.

Archana Sambathrajan (Std V) (Orange), Shamini Naidu (Std III) (Green) and Allan Gomez (Std IV) Green) were awarded Karate Belts.

"URIYADI" - ONAM.

Mr. G. Ullas - our Music Teacher with Dr. K.J. Jesudas at a concert in Bangalore.

The General Manager, Mr. M.N. Kaul and Mrs. Ratna Krishna Kumar addressing the audience during the Annual Day Rehearsal

1. எங்கும்கல் - அ.இராஜதுரை.

2. தாய்மொழி - ஆர். பிரவீன்.

3. மாறியது யார்? - ஆரோன் விஜயக்கர்.

4. அன்று தோன்றிய ஒளி - ஆரோன் விஜயக்கர்.

5. யார் இவர் - பி.பென்கர்.

6. இன்றைய பாரதம் - ஜெகன்லால்பாபு.

7. பாரதி - எஸ்.பி.பி.பிரசாத்.

8. இந்தியத்தாயே ஏன் கண்திறக்கவில்லை - ஜெகன்லால்பாபு.

9. ஏன் பிறந்தேன் - திருமதி.மீனாட்சி சுவாமி.

10. அன்பே! சிறந்தபண்பு! - ச.ஜெனிட்டா ஜான்ஸிராணி.

Scanned by CamScanner

எங்கும் கல்

கணக்கில்	பெருக்கல்
காய்கறியில்	அழுகல்
அரிசியில்	புழுங்கல்
ஆடையில்	கசங்கல்
இலையில்	வதங்கல்
தண்ணீரில்	கலங்கல்
திருவிழாவில்	நெருக்கல்
சிற்றுண்டியில்	நொறுக்கல்
சேற்றில்	சறுக்கல்
தொண்டையில்	விக்கல்
நோயில்	முனங்கல்
பண்டிகையில்	பொங்கல்
பள்ளியில்	ஆக்கல்
பாடத்தில்	நோக்கல்
முடியில்	சிக்கல்
முடிவில்	தாக்கல்

அ.இராஜதுரை, நான்காம் வகுப்பு.

தாய் மொழி

என் இனிய தாய்மொழி தமிழே.
என்னை மகிழ்விப்பது உன்செயலே.
நீ என்றும் கனிந்த கனியால்
என்மனம் அடைவது மகிழ்வே.
மொழியே அளவிடவே முடியாதவள் நீ
உன்சுவை அமிழ்தை விட இனியதே.
நீயோ சீர்திருத்தப் புயல்
நீ பிறந்த நாளை மறவேன்
என்னை வாழவைத்த தாயே
உனது புகழைப் பாடவே
இதோ அற்பணித்தேன் என்னை.

நான் என்றும் வாழும் எனது நாடு
நமக் கெல்லோருக்கும் ஒரே வீடு
மக்கள் தொகையால் நிறைந்த நம்நாடு
அரசியல் வாதியால் உண்டான சுடுகாடு
நாட்டின் முன்னேற்றத்தை நோக்கி
சாதிமத வேறுபாட்டை எதிர்த்துச் சாடு
நமது நாட்டின் புகழை நினைத்துபார்
நட்புணர்வும், சகோதரப் பாசமும், உருவாக்கும் உன்னில் நமது நாட்டின் வேறுபட்ட பண்பாட்டை நினைத்து ஒன்றுபடுத்தச் செயல்படு நீ சமூக விரோதச் செயலுக்கு முற்றுப்புள்ளி போட்டால் மகிழ்ச்சியில் மன அமைதி பெறுவோம்.

ஆர்.பிரவீன் பத்தாம் வகுப்பு.

மாறியது யார்

தரையில் நடந்தவன் இன்று
ஆகாயத்தில் பறக்கிறான்.
இயற்கையோடு இணைந்திருந்தவன் - இன்று
செயற்கையோடு செயல்படுகிறான்
ஒன்றாக இருந்தவன் இன்று
ஒற்றுமை யின்பொருள் அறியாத
அறவோடு வெறுக்கிறான்.
காட்டில் திரிந்தான் மனிதன் அன்று
சந்திர மண்டலத்தில் திரிகிறான் இன்று.
மனிதனா இவன் அல்லது மிருகமா
என்று புரியவில்லை எனக்கு.
மனித நேயமின்றி
உற்றாரைப் பகைக்கிறான்.
ஒன்றும் அறியாதவன் அன்று
தீமையறிந்து செய்கிறான் இன்று
அறிவியல் எனும் கருவி கொண்டு
தன்னையும் மாற்றானையும் அழிக்கிறான் - இன்று
காலம் மாறிப் போச்சா
மனிதன் மாறி விட்டானா ?

ஆரோன் விஜயக்கர்,
பன்னிரெண்டாம் வகுப்பு

Scanned by CamScanner

அன்று தோன்றிய ஒளி !

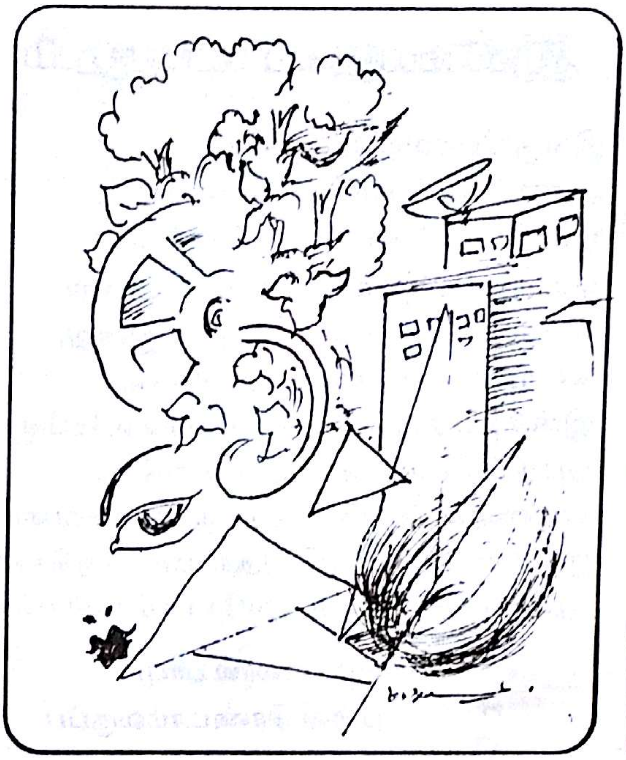

அன்று தோன்றிய ஒளி
சுந்தரத் தாயின் ஒளி
குன்றின் மேல் தோன்றிய ஒளி
உலகிற்கு வழிகாட்டிய ஒளி.
உனக்குப் பிறந்த ஒளி
எனக்குப் பிறந்த ஒளி
நமக்குப் பிறந்த ஒளி
நாட்டு வளத்துக்குப் பிறந்த ஒளி.
இன்று அந்தஒளி மங்கிற்றே
சுதந்திரப் பதக்கம் மங்கலாயிற்றே.
நன்மை மறைகிறதே
நாம் நமக்கே அடிமை ஆகின்றோமே.
அந்த சுதந்திர ஜோதியின் ஒளியை
ஜாதி மறைக்கிறதே, மதம் மறைக்கிறதே,
ஊழல் மறைக்கிறதே, பணம் மறைக்கிறதே,
கொலை மறைக்கிறதே, வறுமை மறைக்கிறதே.
வழிகாட்டும் ஒளி இன்றோ நாளையோ
அணைந்து போம்.
சுதந்தர விளக்கில் எண்ணெய் இல்லையே
ஊற்றுவதற்கு ஆள் இல்லையே.
மங்கிக் கிடக்கும் ஒளி அணைவதற்கு முன்னே
ஒளியை பிரகாசிக்கச் செய்வோம்
வாருங்கள் தோழர்களே
ஜோதியை சுடர்விட்டு வீசச்செய்வோம்.

கா.ஆரோன் விஜயக்கர்,
பன்னிரெண்டாம் வகுப்பு.

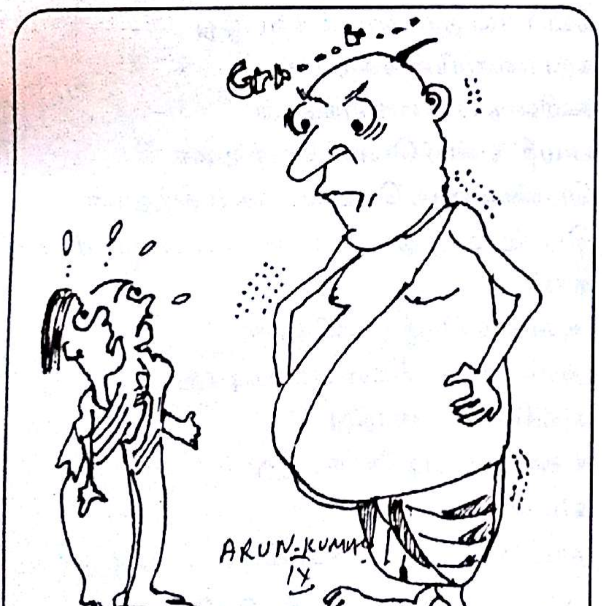

யார் இவர் ?

புலவர் பலர் பாடியுள்ளனர்
தேசத்தின் ஒற்றுமை குறித்து-
தேசம் தான் ஒற்றுமை
ஒற்றுமை தான் தேசமென்று-ஆனால்
அரக்கர்கள் சிலர்
அரசியலில் இறங்கி
அரசையே விலை பேசுகிறார்களே
இவர்கள்தான் அரசியல்வாதிகள்.

பி.பென்கர், பன்னிரெண்டாம் வகுப்பு

இன்றைய பாரதம்

இங்கு பேசுவார் பலருண்டு
ஆனால் செய்வார் ஒருவரில்லை.
பணப்புழுதியில் உருளுகிறார் பலர்,
ஒன்றுபட்டால் உண்டுவாழ்வு அன்று
வேறுபட்டால் உண்டுவாழ்வு இன்று,
திரைவானில் காணும் மூடர்களே
இன்றைய தலைமுறையின் தலைவர்களே,
ஓட்டுப் போட ஆயிரம் சின்னங்கள்
கழுதைவால் முதல் குறங்குத் தலைவரை.
இதற்கிடையில்ஓட்டுப்பெறஆயிரம் வாக்குறுதிகளே.
ஆனால் ஏமாந்து போவதோ நம்கரங்களே.

ஜெகன்லால் பாபு,
பன்னிரெண்டாம்வகுப்பு.

ஏன் பிறந்தேன் ?

பாலைவனச் சோலைகளும் அருவிகளும்

இயற்கைச் செல்வங்களும் நிறைந்த
இப்பாரத நாட்டில் பிறந்தேன்.

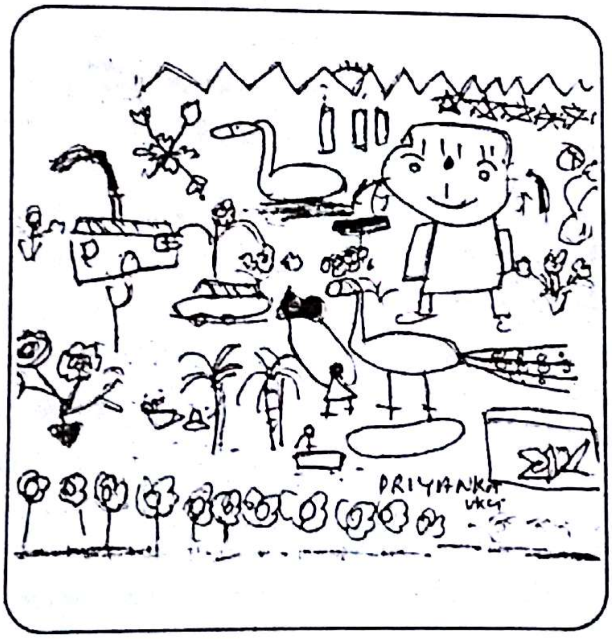

காலம் போகப்போக நாட்டின் நிலை மாற
நான் ஏங்குவது இது வரையிலும்
கிடைக்க வில்லை.
கொலை, கொள்ளை, லஞ்சம் எங்கும்நிறைந்த
இந்நாட்டில் ஏன் பிறந்தேனோ ?
நூற்றாண்டு காலமாக இருக்கும்
நம் நாட்டின் பெருமையை அழிக்க
மக்கள் துணிந்தார்களே ஏன் ?
எங்கும் நிறைந்து நிற்கும் பொறாமை
கற்பைக் காக்க முடியாத நிலைமை
தன்னம்பிக்கையை இழக்க வைக்கும்
அரசியல் சூழல் நிறைந்த இந்நாட்டில்
ஏன் பிறந்தேனோ ? ஏன் பிறந்தேனோ ?

திருமதி. மீனாட்சி சுவாமி,
வரலாற்றுத் துறை ஆசிரியர்.

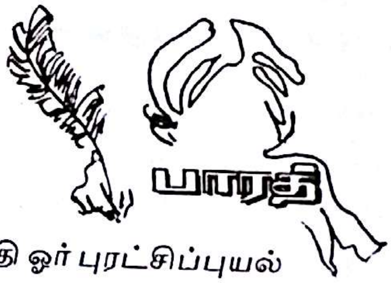

பாரதி

பாரதி ஓர் புரட்சிப்புயல்
விடுதலைக் கனல் மூட்டிய வீரன்.
கவியால் நாட்டைக் கவர்ந்து
கற்பனையின் சக்தியாக
கவிதை பல வரைந்தான்.
பாரதி என்ற பெயர் பெற்றான்
பெண்ணைத் தெய்வமாக மதித்தான்
பெண் விடுதலையைக் கண்ணாகக் காத்தான்
அவனே சிறந்த கவிஞன்
அவன் பாடல்களைப் படித்து
கருத்தை உணர்ந்து
உணர்ந்த படியே நடந்து
வீட்டைக் காத்து
நாட்டை வளர்ப்போம்.

எஸ்.பி.பி.பிரசாத்
பதினோராம் வகுப்பு

Scanned by CamScanner

இந்தியத் தாயே!

ஏன் கண்திறக்கவில்லை?

முக்காபுலா என்கிறார் பலர்!

ஹவாலா என்கிறார் சிலர்

பாவம் இந்தியனைக் காண திரையரங்கம் செல்ல வேண்டும் நாமெல்லாம் இந்தியன் என்பதை மறந்து விட்டார் போலும். பெண் இனத்தாரை அலட்சியப் படுத்தும் காலம் தொல்லைக்காட்சியில் அவர்கள் வேசத்தின் கோலம். அன்பு அன்னையே நீ ஈன்ற குழந்தைகள் உன்னையே ஈட்டியால் கொல்லுகின்றார்கள். நம் தலைவர் ரஜினி காந்தி என்கிறார் பாவம் காந்தி என்ன பாவம் செய்தார். திரையரங்கம் ஒரு நாட்டை ஆண்டால் அலை கடலில் இருந்து நாடு என்று கரையேறும்? காதல் வெறியாட காமத் தீ பரவிட மோகப் பிசாசு ஆட, பணப்பேய் தலைவிரித்தாட, ஊழல் வெறி நாட்டியமாட, ஜனத்தொகை இசைபோட ஒன்றுமறியா பிஞ்சு நெஞ்சங்கள் திண்டாட, மனிதநேயம் மறைந்திட, கொடிய கொள்ளை நோய்கள் படர்ந்திட, குடும்பங்கள் பிரிந்திட, சாதி விளையாட்டு கலக்கிட, மாணவர் மனம் குழம்பிட, பலர் வாழ்க்கையில் நடிக்க முயன்றிட, போதைப் பொருள் இனித்திட, இமயமலையளவு அணுக்குண்டு செய்திட, அன்னையின் எண்ணில் அடங்காமலிருந்திட, ஒருவரையொருவர் கொன்று கொண்டாட, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் வளர்ந்திட, அப்பாவி மிருகங்களும் பறவைகளும் சூறையாடப்பட, விஷம் உணவோடு கலந்திட, ஏழ்மை செல்வம் நிறைந்திட, பிச்சை எடுக்கும் தொழில் பரவிட, அரசியல்

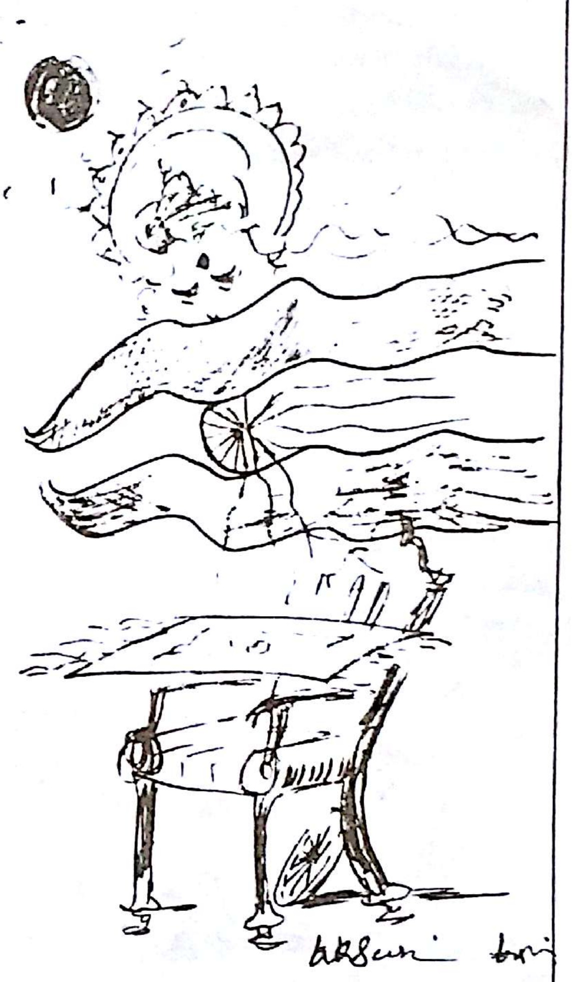

கட்சிகள் பெருகிட, நூறுகோடி திருமணங்கள் நடந்திட இன்னும் சொன்னால் என் இதயம் வெடிக்கும் ஏன் இந்தியத்தாயே நீ கண் திறக்கவில்லை!? நாங்கள் ஒருநாள் உன் கண்ணைத் திறப்போம் அந்நாளை நோக்கி விரைகிறோம்!

ஜெகன்லால் பாபு,
பன்னிரெண்டாம் வகுப்பு.

Scanned by CamScanner

அன்பே! சிறந்த பண்பு

நீரின் பண்பு தண்மை
நெருப்பின் பண்பு வெம்மை
பாலின் பண்பு இனிமை - ஆனால்
உயிரின் பண்பு அன்பு
உயிர் உள்ள உடம்பே
அன்புடைய வாழ்வு - எனவே
உயிர்கள் அனைத்தையும்
வாழவைப்பது அன்பு.
இறைவனை அன்புருவாக
வைத்து வணங்குகிறோம்.
அன்பொன்றே இறைவனை
அடையும் வழி.
தாயன்புக்கு நிகர் உலகில்

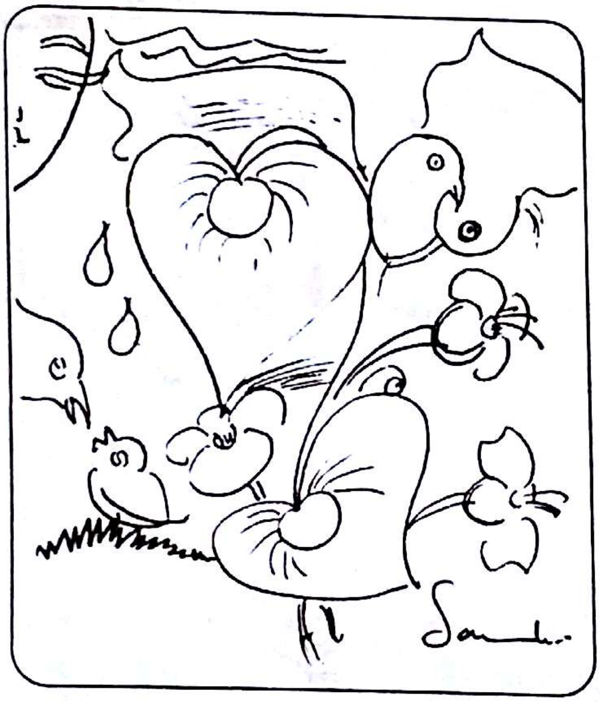

எதுவும் இல்லை
தன்னலமற்ற தாயின்பின்னால்
உலகம் தழைக்கிறது.
சேயின் நல்வாழ்வுக்காகத்
தியாகம் செய்து வாழும்
அன்னையின் அரவணைப்பில்
உயிர்கள் வாழ்கின்றன.

தொடர்புடையாரிடத்து தோன்றுவது அன்பு
அருள் என்னும் இரக்க உணர்வோ
எல்லோரிடத்தும் தோன்றுவது - எனினும்
அருள் தோன்ற அன்பே காரணம்.
அன்பின் வளர்ச்சி
அருளாகக் கனிந்து
தியாகமாக முதிர்ந்து
புகழ் பெறுகிறது.
அன்புடையார் தனக்கென
ஒருபோதும் வாழ்வதில்லை
பிறர்க்கெனவே தியாக
வாழ்வு வாழ்கின்றனர்.
கூட்டில் உள்ள குஞ்சுகளுக்குத்
தாய்ப் பறவை இரையை வாயில் கவ்விச்
சென்று ஊட்டுகின்றன
மடியில் குட்டியைச்
சுமந்த வண்ணம்
குரங்குகள் மரத்திற்கு
மரம் தாவுகின்றன
வெயிலில் வாடும் பெண்புறாவுக்கு
ஆண்புறா சிறகை விரித்துக்காக்கிறது.
நிழல் இன்றி வாடும் பெண்மானுக்கு
ஆண்மான் தன் நிழலைத் தந்து நிற்கிறது
இது அன்பினால் பிணைபட்டு
வாழ்கின்றன.
தன்னுயிர் போல
மன்னுயிரையும் விரும்பி
அன்பு செலுத்தி
வாழ்வோமாக.

ச.ஜெனிட்டா ஜான்ஸி ராணி,
பன்னிரெண்டாம் வகுப்பு.

Scanned by CamScanner

Our Scouts - with 'The Belliappa Trophy' 1996-'97

Best Participants' Certificates - during the Cultural Camp - Cochin 1997.

Our senior Karate Team with the Principal and the Karate Master Mr. Geemon Joseph.

Our junior Karate Team with the Principal and their Karate Master.

Students Council with the Principal and the Dean of Studies.

Winners of the 'The Rolling Trophy' for the best debating team - Debate for the teachers held at Jamia Hassania Public School, Alwaye on 5th September '96 Mrs. Meenaswamy and Mr. M.V. Narayanan.

Scanned by CamScanner

Scanned by CamScanner